Έτος ΙΔ'

Τεύχος 304ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 49

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου καὶ τὰ πεπραγμένα τοῦ καθηγητοῦ W.O. Wilson κατὰ τὴν πρώτην τετραετίαν 1960—1964, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Χ. Πατσούρη (συνέχεια) 53

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Τὸ ἔγκλημα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπ. Λεωτσάκου (συνέχεια) 57

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Μεγάλη ποδοσφαιρικὴ συνάντησις τῶν ὁμάδων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ εἰς Πάτρας. — Ἡ ἑορτὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς εἰς τὴν Λέσχην Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τὴν Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν. — Τελετὴ εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν διὰ τὴν κοπὴν τῆς Βασιλόπιττας καὶ διανομὴν τῶν δώρων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 61

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

1934: Χρόνος δίσεκτος γιὰ τοὺς πλαστογράφους, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργ. Δουκάκη (συνέχεια) 67

ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου (γενικὲς γνώσεις φυσιολογίας καὶ ἀνατομίας), ὑπὸ τοῦ κ. Θεμ. Θεοδωροπούλου (συνέχεια) 71

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Ὁ Πάτροκλος καὶ ἡ σοφία του, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Σ. 77

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Πόρναι καὶ Ἑταῖραι, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Κ. Χρονοπούλου 82

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 85

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ — ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 88

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 91

ΠΕΝΘΗ

Ἐμμανουὴλ Πρωτογεράκης — Χαράλαμπος Ταχυνάκος, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Σ. 94

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 95

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 304

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

«Ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι».
(Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν Θ΄ 56)

ΔΙΑΠΟΤΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΥΛΙΣΤΙΚΟΝ 19ον ΑΙΩΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΝΟΗΣ ΓΕΝΙΚΩΣ

Ι. Κῦμα ἀθεΐας καὶ ὑλισμοῦ.

1. Αἱ κατακτήσεις τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Ὁ 19ος αἰὼν ὑπῆρξεν ὁ αἰὼν τῆς ἀπαρχῆς τῶν πρωτοφανῶν κατακτήσεων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς αἰφνιδίας κυριαρχήσεως τοῦ τεχνικοῦ στοιχείου ἐν τῇ ζωῇ. Ἔντρομος ὅμως ὁ σκεπτόμενος ἀνθρώπινος νοῦς, ἐνώπιον τοῦ ἐμφανιζομένου μεγαλείου τῶν μεγάλων μυστικῶν τοῦ φυσικοῦ κόσμου καὶ τῶν νόμων τῆς ὕλης καὶ τῆς ἐνεργείας ἐν τῇ φύσει, δὲν ἠδυνήθη ἐν πολλοῖς, ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τοὺς πρώτους καιρούς, νὰ χωρήσῃ εἰς ὀρθὴν φιλοσοφικὴν ἀξιολόγησιν τῆς ὑφῆς τῶν ἀποκαλυπτομένων φυσικῶν νόμων.

2. Ἐμφάνισις κύματος ἀθεΐας καὶ ὑλισμοῦ:

Διὸ καὶ ἐστοχάσθη ὅτι ἐν τῷ ἀπείρῳ σύμπαντι δὲν ὑφίσταται πνεῦμα, ὅτι δὲν ὑφίσταται κἂν Θεὸς καὶ ὅτι «ὅλα αὐτὰ εἶναι λησμονημένα παραμύθια καὶ αὐταπάταις καὶ παρηγορίαι». Καὶ ὅτι ἀντιθέτως ἐν τῇ ἀπείρῳ οἰκουμένῃ ὑπάρχει φύσις καὶ μόνον φύσις, ὑπάρχει ὕλη καὶ μόνον ὕλη, κυριαρχουμένη ὑπὸ τῆς τεχνικῆς μόνον νομοτελείας.

Καὶ ἐνόμισεν ὁ ἄνθρωπος τῆς δῆθεν ἐλευθέρας σκέψεως, «τῆς ἐλεύθερης σκέψης», ὅτι ἀντικρύζει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γυμνὴν τὴν πικρὰν ἀλήθειαν καὶ γυμνὴν τὴν ὀδυνηρὰν πραγματικότητα.

Τοιουτοτρόπως δ' ἐξέσπασε, κατὰ τὴν διαδρομὴν τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, μία καταιγὶς ἀθεΐας καὶ ὑλισμοῦ, ὁρμητική, μανιώδης καὶ τρομερά.

ΙΙ. Δημιουργία ἠθικῆς κρίσεως παρὰ τῇ ἀνθρωπότητι.

1. Κλονισμὸς τῶν ἠθικῶν θεμελίων τῶν ἀνθρωπίνων τῶν κοινωνιῶν καὶ αὔξησις τῆς διαφθορᾶς:

Ἀλλ' ἡ μηδενιστικὴ θύελλα τῆς τοιαύτης θεομαχίας καὶ ἀρνήσεως πάσης πνευματικῆς ἀξίας δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ κλονίσῃ τὰ ἠθικὰ θεμέλια τῶν κοινωνιῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἐντεῦθεν ὅμως ἐξέρρευσεν ἀφ' ἑνὸς ἓν πανανθρώπινον κῦμα ἀγωνίας, ἀφ' ἑτέρου δ' ἓν ἕτερον πανανθρώπινον κῦμα διαφθορᾶς.

Τοῦτο δέ, διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετίαν ὁ ἄνθρωπος διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων καταπληκτικῶν κατακτήσεών του ἤρχισε νὰ κυριαρχῇ τῆς φύσεως, οὐχ' ἧττον ὅμως ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς οὗτος δὲν κατώρθωσε νὰ προσβλέπῃ μετὰ συναισθήματος εὐτυχίας καὶ ἐμπιστοσύνης τὸ ἀνεγερθὲν μεγαλειῶδες οἰκοδόμημα τῶν τεχνικῶν του ἐπιτυχιῶν. Ἀλλ' ἀντιθέτως ἀντίκρυζε τὰς ἰδίας του κατακτήσεις μετ' ἀγωνίας καὶ ἄγχους, διαισθανόμενος ὅτι αἱ τεχνικαί του ἐπιτεύξεις ἐδημιούργησαν γιγαντιαῖον κίνδυνον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Κίνδυνον δὲ ἀφ' ἑνὸς ὑλικῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἠθικῆς καὶ ψυχικῆς καταστροφῆς του.

Τοιουτοτρόπως ὁ 19ος αἰὼν ἀντὶ νὰ χαρίσῃ τὴν εὐδαιμονίαν ἐσκόρπισε τὴν ἠθικὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀποκτήνωσιν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Διότι ἐξεχύθη ἐντὸς τῶν κοινωνιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου κόσμου εἷς ὠκεανὸς ἀνθρωπίνης διαφθορᾶς, ἐκπληκτικῶς ἀπειλητικὸς καὶ κυριολεκτικῶς μαινόμενος. Τοῦτο ἔδειξαν τοὐλάχιστον αἱ θλιβεραὶ ἐγκληματολογικαὶ καὶ αἱ ποικίλαι ἄλλαι στατιστικαὶ τῆς κοινωνιολογικῆς ἠθικῆς ἀνὰ τὰς διαφόρους χώρας τῆς γῆς.

Καὶ διηρωτήθη ἡ ἀνθρωπότης, ἀγωνιῶσα, ἐὰν ἄρα γε ἔχῃ νόημα ἀπὸ τῆς μιᾶς μὲν πλευρᾶς χάρις εἰς τὰς κατακτήσεις τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης νὰ ἐπιμηκύνηται ἡ ἀνθρωπίνη ζωή, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἀπὸ τῆς ἄλλης νὰ αὐξάνηται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀλιγοφρενῶν, τῶν ψυχικῶς νοσούντων, τῶν ψυχικῶς ἀνωμάλων, τῶν ἐγκληματούντων, τῶν αὐτοκτονούντων κτλ.; Ἢ τί ὠφελεῖ, ἐὰν ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τελειοποιῶνται καὶ αὐξάνωνται τὰ βιομηχανικὰ θεραπευτικὰ προϊόντα, ἐνῶ ἀπὸ τῆς ἄλλης τελειοποιοῦνται καὶ αὐξάνονται τὰ μέσα τῆς ἀνθρωπίνης καταστροφῆς; Ἢ τί ὠφελεῖ ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἡ θεμελίωσις καὶ ἡ ὀργάνωσις «ἐπιστημονικῆς κοινωνικῆς προνοίας» καὶ ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπὸ τῆς ἄλλης ἡ ἀντίθεσις καὶ τὰ μίση καὶ αἱ ἀμοιβαῖαι ἀνθρώπινοι καταστροφαὶ ἐκορυφώθησαν ἐν ὄψει τῆς ἀντιανθρωπίνης τραγῳδίας τοῦ αἱματηροῦ καὶ πικροῦ μίσους μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων, τῆς ἀλληλοεξοντώσεως διὰ τῶν καταστρεπτικῶν συνεχῶν πολέμων καὶ τῆς ἐκτραχύνσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν συνανθρώπων διὰ τοῦ νόμου τῆς «ζούγκλας», ἤτοι τοῦ καλουμένου δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου;

2. Αἰτία ἡ λατρεία τῆς κτίσεως ἀντὶ τοῦ κτίστου:

Καὶ οὕτως, ἀντὶ οἱ ἀντικρύζοντες τὸ ἀποκαλυπτόμενον θαῦμα τῆς φύσεως ἄνθρωποι νὰ ἀποθαυμάσωσι τὸν ἀσυλλήπτου σοφίας δημιουργὸν Θεόν, ἵνα ὁμιλήσωμεν, ἀπὸ συμφώνου πρὸς τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἐθνῶν Παῦλον, «ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ», «μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα».

Διὸ τελικῶς μοιραίως κατρεκύλισαν εἰς «ἀκαθαρσίαν» καρδίας καὶ εἰς «πάθη ἀτιμίας».

III. Χριστιανικὴ συμπαράστασις πρὸς ἀναχαίτησιν τῆς τοιαύτης κρίσεως τῆς ἀνθρωπότητος.

1. Συγκίνησις τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας:

Ἐκ τῆς τοιαύτης ὅμως τραγικῆς ἠθικῆς τραγῳδίας τοῦ παραπαίοντος καὶ φερομένου πρὸς τὴν ἄβυσσον γένους τῶν ἀνθρώπων δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ συγκινηθῇ πρώτη ἡ Ἐκκλησία τῆς θρησκείας τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἄνθρωπος, ἡ Χριστιανική, ἡ κατὰ τὸν François Mauriac Ἐκκλησία «τῆς ξεχωριστῆς ἀγάπης διὰ τοὺς ἁμαρτωλούς».

2. Χριστιανικὴ συμπαράστασις πρὸς ἠθικὴν σωτηρίαν τῶν πιπτόντων καὶ ἠθικῶς καταρρεόντων:

Διότι δι' αὐτοὺς τοὺς ἁμαρτωλούς, δι' αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν «χαμένοι», τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, ὁ Λόγος ἔγινε σάρξ. Καὶ «τοὺς περιμάζεψε, τοὺς ἀγκάλιασε, καὶ γεμάτους βοῦρκο, τοὺς ἔσφιξε ἀπάνω στὸ στῆθος του». Ποιμήν, ὁ ὁποῖος ἐγκαταλείπει πρόβατα «ἐνενῆντα ἐννέα, γιὰ νὰ τρέξῃ πίσω ἀπὸ τὸ παραστρατημένο ἑκατοστὸ καὶ νὰ τὸ ξαναφέρῃ στὴν ἀγκαλιά του». Καὶ τοιουτοτρόπως νὰ σκορπίσῃ «περισσότερη χαρὰ στὸν οὐρανὸ γιὰ ἕνα μετανοημένο ἁμαρτωλό, παρὰ γιὰ ἐνενῆντα ἐννέα δικαίους.....»[1].

IV. Διείσδυσις τῆς Χριστιανικῆς πνοῆς εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.

1. Διείσδυσις τῆς χριστιανικῆς πνοῆς ἐντὸς τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀρωγὴν ταύτης:

Ὑπὸ τῆς τοιαύτης λοιπὸν ἀγάπης ἐμπνεομένη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰσεχώρησεν ἀσυνειδήτως τελικῶς βαθέως ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς ἀγωνιώσης κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα Ποινικῆς Ἐπιστήμης, ἵνα ἰσχυρῶς βοηθήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μεταβληθείσης εἰς δρᾶμα ἀνθρωπίνης ἐγκληματικότητος καὶ διαφθορᾶς, διαφωτίζουσα καὶ βοηθοῦσα τὴν ἐπιστήμην ταύτην διὰ τῶν αἰωνίων της διδασκαλιῶν.

Εἰκὼν μιᾶς ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης, ἡ ὁποία συναντᾷ «μέσα στὰ σκοτάδια τῆς νύχτας καὶ τῆς πλάνης τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Οὐρανοῦ!».

2. Ἔκτασις τῆς τοιαύτης διεισδύσεως:

Ἴσως ἢ μᾶλλον βεβαίως ἡ τοιαύτη ἐπιρροὴ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἐπὶ τὸ ποινικὸν δίκαιον νὰ μὴ ἔχῃ ἐπαρκῶς παρατηρηθῇ καὶ τονισθῇ εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, ἴσως δὲ διότι ἦτο ἀσυνείδητος καὶ οὐχὶ ἄμεσος. Ἐν τοσούτῳ, κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν, ἡ τοιαύτη ἐπίδρασις οὐ μόνον εἶναι ἐκτεταμένη, ἀλλὰ καὶ βαθυτάτη.

ΔΙΑΠΟΤΙΣΙΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΝΟΗΣ

I. Γενικῶς.

Καὶ ἐν πρώτοις, ἀφθόνως ἡ θρησκεία τοῦ Θεανθρώπου, διαποτίσασα ἐμμέσως καὶ ἀσυνειδήτως διὰ τῆς ἱερᾶς πνοῆς τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας του τὴν γενικὴν θεωρίαν τοῦ ποινικοῦ δικαίου, μετήλλαξεν αὐτοὺς τούτους τοὺς σκοποὺς τοῦ τελευταίου τούτου.

II. Παλαιότεραι ἐκδικητικαὶ ἀνταποδοτικαὶ θεωρίαι τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

1. Αἴτημα τῶν ἀπολύτων θεωριῶν ἡ ἀνταπόδοσις:

Εἰδικώτερον ἄλλοτε, τὸ κράτος τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἐποχὴν δεσποζουσῶν ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ «ἀπολύτων θεωριῶν» (Absolute Theorine, Klassische Richtung) διελάλει ὅτι ὁ δικαιολογητικὸς λόγος τῶν ἐναντίον τῶν ἐγκληματησάντων ἐπιβαλλομένων ποινῶν ὤφειλε νὰ ᾖ ἡ ἐκδικητικὴ ἀνταπόδοσις (Vergeltungsgedanke), τὴν ὁποίαν ἐξελάμβανεν ὡς ἀπόλυτον ἰδανικὸν σκοπὸν τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Ὡς ἡ ἀμοιβὴ καὶ ὁ ἔπαινος εἶναι δικαία ἀνταπόδοσις καλοῦ ἀντὶ καλοῦ, ἰσ

(1) François Mauriac: Ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Μετάφρασις Τάκη Μπαρλᾶ, σελ. 122 ἑπ.

bonam partem, οὕτω καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐγκληματιῶν ἐθεωρεῖτο ὡς δικαία ἀνταπόδοσις κακοῦ ἀντὶ κακοῦ, ἤτοι in malam partem.

2. Ἡ ἀνταπόδοσις σύμφωνος καὶ πρὸς τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον:

Σκοπὸς τοῦ ποινικοῦ δικαίου σαφῶς συνάδων πρὸς τὸ αἴτημα τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου «ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός, κατάκαυσμα ἀντὶ κατακαύσματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος».

3. Ἐντόνως ἰσχυρὸν τὸ αἴτημα πρὸς ἀνταπόδοσιν:

Ἐνεφανίζετο δὲ τὸ αἴτημα τῆς ἀνταποδόσεως ἐναντίον τῶν ἐγκληματούντων τοσοῦτο ἰσχυρόν, ὥστε ἀκόμη καὶ αὐτὸς ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἐπιστημονικῆς παιδαγωγικῆς Johann Friedrich Herbart (1776-1841), καίπερ, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς θρησκείας, ἐδίδασκεν ὅτι αὕτη ἀποστολὴν ἔχει νὰ παρηγορῇ τοὺς πάσχοντας καὶ νὰ βελτιώνῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, «ὅστις εἶναι τὸ πραγματικὸν κέντρον ὅλων τῶν ἠθικῶν ἰδεῶν», ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ἀντιμετωπίζοντος τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐγκληματίας ποινικοῦ δικαίου, ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ ἀνταπόδοσις καλοῦ ἀντὶ καλῆς πράξεως καὶ κακοῦ ἀντὶ τῆς κακῆς συνιστῶσιν ἀνάγκην καὶ αἰσθητικὴν καὶ ἠθικήν.

4. Ψυχολογικὸν ὑπόβαθρον τῆς ἀνταποδόσεως ὁ πόθος πρὸς ἐκδίκησιν:

Ἐὰν κρίνωμεν νῦν ἀπὸ βαθυτέρας ψυχολογικῆς προοπτικῆς τὰς ἐν λόγῳ ἀπολύτους θεωρίας τῆς ἀνταποδόσεως, θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ψυχολογικὸν ὑπόβαθρον τούτων εἶναι, κυρίως εἰπεῖν, ἡ συναισθηματικὴ καὶ ἐγωϊστικὴ ροπὴ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων πρὸς ἐκδίκησιν, ἡ τείνουσα πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ταπεινωθέντος καὶ τρωθέντος ἐγώ.

5. Ἡ ἐκδίκησις ἀποτελεῖ τὴν ταπεινὴν πλευρὰν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς:

Ἡ μανία τῆς ἐκδικήσεως ὅμως εἶναι ἡ σκοτεινὴ καὶ ταπεινὴ πλευρὰ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος.

«Θολὴ ἀπὸ τὸ μῖσος ἐναντίον τοῦ βλάψαντος ἡ ψυχὴ τοῦ μανιασμένου θύματος τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀγανακτισμένης ἀνθρωπίνης κοινῆς γνώμης διψάει σὰν ὕαινα νὰ ρουφήξῃ ἀχόρταγα καὶ ἡδονικὰ αἷμα καὶ νὰ ξανακερδίσῃ μία πληγωμένη τιμή. Ζητάει νὰ ἐκδικηθῇ γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ».

6. Ἡ ἀνταποδοτικὴ ποινὴ συνιστᾷ ἐξευγενισμένην ἐκδίκησιν:

Δὲν εἶχε δὲ παντάπασιν ἄδικον ὁ διάσημος ποινικολόγος Birkmeyer, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ ὀπαδὸς τῆς παλαιᾶς συντηρητικῆς Σχολῆς τοῦ ποινικοῦ δικαίου, ὡμολόγησεν ὅτι ἡ δημοσία ποινή, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται ἐναντίον τοῦ ἐγκληματίου, ψυχολογικῶς ἐξεταζομένη δὲν εἶναι «τίποτε ἄλλο, παρὰ μιὰ ἐξευγενισμένη ἐκδίκησις».

(Συνεχίζεται)

Στὸν Οὐίνστων Τσῶρτσιλ πρόσφερε κάποιος Ἄγγλος συγγραφεὺς μιὰ συλλογὴ ἀνεκδότων τοῦ ἰδίου ἀειμνήστου πολιτικοῦ. Ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρό, ὁ δωρητὴς συγγραφεὺς ἐλάμβανε μιὰ εὐχαριστήριο ἐπιστολὴ τοῦ Τσῶρτσιλ στὴν ὁποία διελαμβάνοντο τὰ ἑξῆς : «—Μοῦ ἄρεσαν πολὺ τὰ ἀνέκδοτα, καὶ ἰδιαιτέρως ἐκεῖνα ποὺ δὲν εἶχα ἀκούσει ἢ σκεφθῆ μέχρι σήμερα ! . . .»

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ W. O. WILSON ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ 1960–1964

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐπελέγησαν οἱ Διευθυνταὶ Διευθύνσεων καὶ οἱ Ὑποδιευθυνταί των, οἱ Βοηθοὶ-Ὑπαρχηγοί, οἱ Διοικηταὶ τῶν Τμημάτων Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Τμημάτων τῶν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἐπὶ πλέον αὐτῶν, διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου ἐπελέγησαν καὶ οἱ 21 Διοικηταὶ Τμημάτων Τάξεως εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει διαιρεθῆ ἡ πόλις τοῦ Σικάγου διὰ τὴν καλλιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτοὺς ἔχει σαφῶς καθωρισμένας ἁρμοδιότητας, διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνος. Ἔχει ἐπαρκῆ δικαιοδοσίαν νὰ κατανείμη τὰς ἁρμοδιότητας αὐτὰς εἰς τοὺς ὑφισταμένους του. Τὸ σύνολον τῶν ἐνεργειῶν του ἐλέγχεται καὶ ἀξιολογεῖται συχνότατα. Ἡ ἐπιτυχὴς ἄσκησις τῶν ἁρμοδιοτήτων του εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐγγύησις τῆς περαιτέρω παραμονῆς του εἰς τὴν διοικητικὴν θέσιν ποὺ κατέχει.

Ὅλοι οἱ διοικοῦντες ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἀστυνομίας των, ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν μελέτην τῶν διαφόρων θεμάτων, τὴν χάραξιν τῆς γενικῆς κατευθύνσεως (πολιτικῆς) καὶ εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν σχετικῶν σχεδίων ποὺ μετέπειτα ἐκλήθησαν νὰ ἐφαρμόσουν. Μὲ τὴν πρόοδον τῆς ἀναδιοργανώσεως, ἡ χαραχθεῖσα ὡς ἀκολουθητέα ἀστυνομικὴ πολιτικὴ διὰ κάθε τομέα ἐνεσωματώθη εἰς εἰδικὸν ἐγχειρίδιον ὑπὸ τίτλον «Ἐν τούτῳ ἱστάμεθα», μὲ εὔχρηστον εὑρετήριον, ἀλφαβητικὸν καὶ κατὰ θέμα. Τὸ τόσον χρήσιμον αὐτὸ βοήθημα διενεμήθη εἰς ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου καὶ ἀποτελεῖ τὴν «Βίβλον» τῆς ὁμοιομόρφου ἐνημερώσεως αὐτῶν δι' ὅλα τὰ θέματα, συμφώνως πρὸς τὰς κατευθύνσεις τῆς ἱεραρχίας των.

Ἐπιλογὴ καὶ πρόσληψις τῶν ἀρίστων.

Ἡ ποιότης καὶ ἡ ἐπάρκεια τῆς Ἀστυνομίας εἶναι συνάρτησις πολλῶν παραγόντων. Μεταξὺ αὐτῶν δεσπόζουσαν θέσιν καταλαμβάνει τὸ προσωπικὸν καὶ δὴ τὸ κατώτερον, ὁ Ἀστυφύλαξ. Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρόσωπον ποὺ δρᾶ, ὁ πρωταγωνιστὴς διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ «σεναρίου» ποὺ τὸ ἐπιτελεῖον ἔχει γράψει καὶ ἡ διοικοῦσα ἱεραρχία ἐνέλαβε νὰ «παρουσιάσῃ». Ὁποιαδήποτε ἀπόκλισις ἀπὸ τὸ σχῆμα αὐτὸ μαρτυρεῖ ὀργανωτικὴν ἀνεπάρκειαν μὲ συνεπείας ἐπὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὀργανισμοῦ διαλυτικάς. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ ἠνάγκασε τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Σικάγου, κατὰ τὴν προσπάθειαν ἀναδιοργανώσεώς της, νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὸ κατώτερον προσωπικόν της καὶ νὰ προσλάβῃ τοὺς καλλιτέρους ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους πρὸς κατάταξιν.

Πρῶτος στόχος εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν τῆς Ἀστυνομίας ἦτο νὰ δοθῆ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέρα δημοσιότης εἰς τὴν πρόθεσίν της νὰ προσλάβῃ ἀστυφύλακας ποιότητος καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὰς δυνατότητας ποὺ εἶχον οἱ κατάλληλοι νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ σταδιοδρομήσουν εἰς ἕνα ὀργανισμὸν ὅπως ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου. Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποιήθησαν ὅλα τὰ μέσα ἐπικοινωνίας μὲ τὸ κοινόν. Ἐπὶ πλέον τοῦ τύπου, τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεοράσεως ἔγιναν ὁμιλίαι καὶ εἰ-

δικαὶ ἐκθέσεις εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Κολλέγια. Διενεμήθησαν χιλιάδες φυλλάδια καὶ ἀνεπτύχθη ἕνα εἶδος ἁμίλλης μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν διὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ποιότητα τῶν ὑποψηφίων ποὺ καθένας θὰ προσήλκυε καὶ θὰ ἐπρότεινε.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξητάζοντο μὲ ἀκρίβειαν καὶ σχολαστικότητα. Τὸ παρελθὸν αὐτῶν ἐξηκριβοῦτο κατὰ τέτοιον τρόπον ὥστε νὰ ἀποκλεισθοῦν οἱ ἀκατάλληλοι λόγῳ διαγωγῆς. Ἐχρησιμοποιήθησαν ὅλαι αἱ ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι ἐξετάσεως προσωπικοῦ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Ἰδίως, διὰ ψυχολογικῆς ἐξετάσεως καὶ ψυχιατρικῆς ἀξιολογήσεως ἀπεκλείσθησαν οἱ ἀκατάλληλοι ἀπὸ ἀπόψεως διανοητικῆς καὶ συναισθηματικῆς. Διὰ νὰ δοθῇ μία εἰκὼν τῆς ἐνδελεχοῦς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων, ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθῇ ὅτι ἐκ 2.183 προσελήφθησαν μόνον 141, δηλαδὴ ἕνας πρὸς 15.

Ἐπὶ πλέον ἀξίζει πραγματικῶς νὰ μνημονευθῇ ὅτι ἀριστοῦχοι ἀπόφοιτοι Γυμνασίου προσλαμβάνονται ὡς «δόκιμοι»—ὅπως θὰ ἐλέγομεν—καὶ χρησιμοποιοῦνται εἰς βοηθητικὰς ἐργασίας χωρὶς νὰ ἔχουν ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν. Οἱ δόκιμοι αὐτοὶ ὑπάλληλοι ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ παρακολουθήσουν πανεπιστημιακὰ μαθήματα καὶ ὅταν συμπληρώσουν τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐξετάσεις πρὸς κατάταξιν ὡς ἀστυφύλακες, μὲ δυνατότητα νὰ ἐξελιχθοῦν μετέπειτα εἰς στελέχη τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου.

Ἐκπαίδευσις.

Ἂν ἡ ἐπιλογὴ τῶν καταλλήλων προσώπων διὰ τὸν Ἀστυνομικὸν Ὀργανισμὸν ἀποτελῇ παράγοντα σημασίας πρωταρχικῆς, ὁ βαθμὸς τῆς καταλλήλου ἐκπαιδεύσεώς των προκαθορίζει τὴν ἐπάρκειάν των εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, ποὺ μετέπειτα θὰ ἀνατεθοῦν εἰς αὐτά. Ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἀστυφύλακος ἀντικατοπτρίζεται ἀμέσως εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας του, αἱ ὁποῖαι τότε μόνον ἔχουν ἀξίαν θετικήν, ὅταν προέρχονται ἀπὸ ὑπάλληλον προετοιμασμένον συστηματικῶς νὰ ἐκτελέσῃ αὐτάς.

Μὲ βάσιν τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναδιοργανώσεώς της, ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου ἔστρεψε τὴν προσοχήν της εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐθεώρησε τὸν τομέα αὐτὸν ὡς τὸν «ἀκρογωνιαῖον λίθον» ποὺ θὰ στηρίξῃ κάθε ἑπομένην προσπάθειάν της. Κατ' ἀρχὴν καθωρίσθη ἡ πλήρης καὶ συστηματικὴ ἐνημέρωσις τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν μεταβολῶν ποὺ ἔγιναν εἰς τὰς διαφόρους ἀστυνομικὰς καὶ διοικητικὰς διαδικασίας, μὲ ἐπίκεντρον τὸν ἀναπροσανατολισμόν του εἰς τοὺς καθορισθέντας συγκεκριμένους σκοποὺς τῆς Ἀστυνομίας καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ὅσο τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέρας πραγματώσεώς των μὲ θετικὴν καὶ συνειδητὴν συμμετοχὴν ὅλων.

Μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως, διετέθη ἕνα ἀχρησιμοποίητον οἴκημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐστεγάσθη ἡ «Ἀστυνομικὴ Ἀκαδημία». Τὸ δικαστικὸν προσωπικόν της ἐπελέγη ἀπὸ τοὺς καταλληλωτέρους τοῦ Σώματος καὶ ἐνεπλουτίσθη μὲ μὴ ἀστυνομικούς, αὐθεντίας εἰς τὰ θέματα ἐκπαιδευτικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ διδακτικῆς τεχνικῆς. Συνετάχθησαν περιεκτικὰ ἐκπαιδευτικὰ βοηθήματα καὶ ἐξετυπώθησαν εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Μεταξὺ αὐτῶν: Τὸ «Ἑβδομαδιαῖον Δελτίον Ἀστυνομικῆς Ἐνημερώσεως», τὸ ὁποῖον διελάμβανε τὰ θέματα ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀναπτυχθοῦν εἰς τοὺς ἐξερχομένους δι' ὑπηρεσίαν ἀστυφύλακας κατὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς «ἀλλαγῆς». Τὸ «Ἐγχειρίδιον τοῦ Ἀνακριτικοῦ Ὑπαλλήλου», τὸ ὁποῖον συνεπληροῦτο μὲ μίαν σελίδα κάθ' ἑκάστην ἑβδομάδα. Τὸ «Ἐγχειρίδιον Ποινικοῦ Κώδικος τῆς Ποινικῆς Δικονομίας» καὶ λοιπὰ ἐκπαιδευτικὰ βοηθήματα τὰ ὁποῖα διελάμβανον κατὰ τρόπον κατανοητὸν τὰ ἀναπτυσσόμενα θέματα εἰς τοὺς κατωτέρους ἀστυνομικούς.

Ἐπὶ πλέον αὐτῶν συνεκροτήθη μία ἐξαιρετικὴ καὶ πλουσία βιβλιοθήκη, ἡ

ὁποία ἤδη διαλαμβάνει πλήρη συλλογὴν ἀστυνομικῶν καὶ ἐγκληματολογικῶν βιβλίων.

Μετὰ τὴν προετοιμασίαν αὐτὴν κατηρτίσθησαν καὶ ἐφηρμόσθησαν τὰ ἑξῆς προγράμματα ἐκπαιδεύσεως: α) Δοκίμων Ἀστυφυλάκων (13 ἑβδομάδων) διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεσκοπεῖτο ἡ «μύησις» τῶν νεοεισερχομένων εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἰδέαν μὲ ἔμφασιν τὰς «ἀνθρωπίνας σχέσεις», τὰς σχέσεις μετὰ τῶν πολιτῶν, τὴν ἐγκληματολογίαν καὶ τὸ δίκαιον. β) Ὑποψηφίων Δοκίμων (6 ἑβδομάδων) διὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν ἐπιλεγομένων ἀποφοίτων γυμνασίων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων βοηθητικῶν ἀστυνομικῶν ἐργασιῶν. γ) Κατωτέρων ἐν Ὑπηρεσίᾳ Ἀστυφυλάκων καὶ Ἀρχιφυλάκων, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποσκοπεῖται ἡ συστηματικὴ ἀνάπτυξις τῶν θεμάτων τῆς βασικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ ἐπίλυσις τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἡ πρακτικὴ ἑκάστοτε παρουσιάζει. δ) Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τοὺς ἐπιλεγομένους νὰ ὑπηρετήσουν εἰς ὡρισμένας Ὑπηρεσίας ὅπως ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια, ἡ Ὑπηρεσία Ἀνηλίκων, ἢ εἰς εἰδικὰς θέσεις ἢ νὰ συμμετάσχουν εἰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις.

Ἡ σημασία ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καταφαίνεται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσιακὴν διευκόλυνσιν, δηλαδὴ τὴν ρύθμισιν τῶν ὡρῶν ὑπηρεσίας ποὺ παρέχεται εἰς οἱονδήποτε ἀστυνομικὸν ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ παρακολουθήσῃ μέσην ἢ ἀνωτάραν ἐκπαίδευσιν. Ἐπὶ πλέον, μὲ τὴν συνεργασίαν τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου, τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πολιτείας Ἰλλινόϊς ἐδημιούργησεν εἰδικὴν «Σχολὴν Ἀστυνομικῶν Σπουδῶν». Προσέτι διάφορα ἄλλα Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Πόλεως, κατέστησαν προσιτὰ εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς διὰ τὴν εἰδικὴν ἐκπαίδευσίν των εἰς θέματα: Ἐπιστήμης καὶ Τεχνικῆς Διοικήσεως, Δημοσιογραφίας, Ξένων γλωσσῶν κ.τ.λ.

Ἐπὶ πλέον οἱ ἀστυνομικοὶ δύνανται νὰ ἐκπαιδευθοῦν καὶ εἰς θέματα: α) Κυκλοφορίας (διαρκείας μιᾶς ἑβδομάδος) ἀπὸ μόνιμον διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἰνστιτούτου Κυκλοφορίας τοῦ Πανεπιστημίου Νορθγουέστερν, εἰδικῶς διὰ τοὺς Ἀρχιφύλακας καὶ Ὑπαστυνόμους. β) Διοικητικῆς καὶ Τεχνικῆς ἢ Σεμινάριον Προκεχωρημένης Διοικητικῆς Ἐπιμορφώσεως, (διάρκεια 30 ὡρῶν) διὰ μικρὰς ὁμάδας ἀστυνομικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου καὶ ἄνω. γ) Ἐποπτείας καὶ Διοικητικῆς Τεχνικῆς, διὰ τοὺς Ἀρχιφύλακας, Ὑπαστυνόμους καὶ Ἀστυνόμους, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σικάγου. δ) Ἀνωτέρας Διοικητικῆς Τεχνικῆς καὶ Ἡγεσίας, διὰ τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς εἰς διάφορα Πανεπιστήμια τῶν Η.Π.Α. ε) Ἀστυνομικῆς Εἰδικεύσεως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Νορθγουέστερν (Ἰνστιτοῦτον Κυκλοφορίας), τὸ Πανεπιστήμιον Σάουθερν (Ἀστυνομικὸν Ἰνστιτοῦτον) κ.ἄ.

Ἡ Διεύθυνσις Ἐκπαιδεύσεως ἐφήρμοσεν εἰδικὸν «Σχέδιον Ἐκπαιδεύσεως δι' Ἀλληλογραφίας» ἐπὶ θεμάτων Ἐπιστημονικῆς Ἀνακριτικῆς, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ συστηματικὴν μελέτην 160 ὡρῶν. Τὴν εἰδικὴν αὐτὴν ἐκπαίδευσιν παρηκολούθησαν κατὰ τὴν πρώτην 4ετίαν πλέον τῶν 600 ἀστυνομικῶν. Πρὸ ὀλίγου χρόνου ἤρχισεν ἀπὸ τὴν ἰδίαν Διεύθυνσιν τὸ δεύτερον παρόμοιον σχέδιον, μὲ ἀντικείμενον τὸ Ποινικὸν Δίκαιον. Προβλέπεται εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον νὰ καλυφθοῦν καὶ ἄλλοι ζωτικοὶ τομεῖς τῆς ἀστυνομικῆς γνώσεως.

Διὰ νὰ φοιτήσῃ ἕνας ἀστυνομικὸς εἰς μίαν Πανεπιστημιακὴν ἢ Μέσην Σχολὴν πρέπει νὰ προκριθῇ ἀπὸ ἕνα εἰδικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ καὶ κατευθύνει τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Ἀστυνομίας Σχολάς.

Σταδιοδρομία.

Ὅσον εἶναι ἀνθρώπινον διὰ τὸν ἀστυνομικὸν νὰ προσδοκᾷ νὰ ἀνέλθῃ τὰς

βαθμίδας τῆς Ἀστυνομικῆς ἱεραρχίας, τόσον εἶναι ἐπιβεβλημένον διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα νὰ προωθῆ πρὸς «τὰ ἄνω» μόνον αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα φυσικὰ καὶ πνευματικὰ προσόντα. Ἡ συνεχὴς καὶ μακροχρόνιος διακοπὴ τῶν προαγωγῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ προαγωγὴ μὲ κριτήρια ὄχι ἀντικειμενικά, δημιουργεῖ κατάστασιν μὲ συνεπείας ἀρνητικὰς ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ ὑπαλλήλων καὶ Ὀργανισμοῦ.

Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Σικάγου πρὸ τοῦ 1960, δὲν εἶχαν γίνει προαγωγαί, λόγω διαφόρων ἐμποδίων ἐπὶ 13 ἔτη. Ἡ προσπάθεια ἀναδημιουργίας αὐτῆς ἡ ὁποία ἤρχισε τὸ ἔτος αὐτό, ἐπέβαλε τὴν ὕσον τὸ δυνατὸν ταχυτέραν διενέργειαν ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος. Ἠκολούθησαν ἐξετάσεις—διότι αὐτὸ τὸ σύστημα προαγωγῶν ἀκολουθεῖται ἐκεῖ—διὰ τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ὑπαστυνόμου καὶ τοῦ Ἀστυνόμου. Ἔκτοτε δὲ καθιερώθησαν προαγωγικαὶ ἐξετάσεις ἀνὰ διετίαν.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ὀνομασίας τῶν προαγωμένων ἀστυνομικῶν, καλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι αὐτῶν καὶ γίνεται εἰδικὴ τελετὴ μετὰ δεξιώσεως πρὸς τιμήν των. Παρετηρήθη ὅτι οἱ προαχθέντες τελευταίως ἀπετέλεσαν πηγὴν πραγματικοῦ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ ἀκτινοβολεῖ εἰς μεγάλην ἀκτίνα γύρω των.

Ἡ ἐπιλογὴ διὰ τὸν «βαθμὸν»—διότι πρόκειται περὶ θέσεως ἡ ὁποία ἔχει μισθολογικὴν διαφορὰν—τοῦ ἀστυνομικοῦ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας (ντέτεκτιβ) γίνεται ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὄχι τὴν «Ἐπιτροπὴν Δημοσίων Ὑπαλλήλων». Ἡ ἐπιλογὴ αὐτῶν γίνεται μὲ εἰδικὴν μέθοδον (διαγωνισμὸν) μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ αὐτοῦ ἐξάγονται διὰ μηχανῶν ἀμέσως καὶ γνωστοποιοῦνται εἰς τοὺς διαγωνιζομένους πρὶν ἐξέλθουν τῆς αἰθούσης διαγωνισμοῦ.

Ἐποπτεία.

Ἡ ἐποπτεία ἀποτελεῖ παράγοντα ἐκ τῶν «ὧν οὐκ ἄνευ» διὰ τὴν διασφάλισιν συμφωνίας πρὸς τὸ σχέδιον ἢ τὸν κανονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν τῶν μελῶν ἑνὸς ὀργανισμοῦ. Πρέπει νὰ ἐνασκεῖται εἰς κάθε περίπτωσιν ἀνεξαρτήτως τόπου καὶ χρόνου, ὡς καὶ ἐνεργούντων προσώπων. Μόνον ἡ συστηματικῶς ἐποπτευομένη «ἐργασία» θεωρεῖται σήμερον παραγωγική, δηλαδὴ προκαλεῖ ἀποτέλεσμα ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὸν γενικὸν σκοπὸν τῆς Ὁμάδος ἢ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ὁποίου ὁ ἐνεργῶν ἀποτελεῖ μέλος. Ἡ διαπίστωσις αὐτή, ἡ ὁποία ἔχει ἀναχθῆ εἰς γενικὴν ἀρχὴν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιστήμης καὶ διακηρύσσεται μὲ ἔντονον ἔμφασιν ἀπὸ τὸν καθηγητὴν Γουΐλσων, ἔχει ἐφαρμοσθῆ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δράσεως τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου.

Πρὸς τοῦτο ηὐξήθησαν αἱ θέσεις τῶν βαθμοφόρων ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ ἐποπτικὰς ἁρμοδιότητας. Αἱ προαγωγαὶ δὲ τὰς ὁποίας προεκάλεσε (873 Ἀρχιφυλάκων, 226 Ὑπαστυνόμων, 94 Ἀστυνόμων ἐντὸς τῆς τετραετίας 1960-1964) ἀπέβλεπον κατὰ βάσιν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἀκολούθως προσδιωρίσθη μὲ ἀκρίβειαν καὶ σαφήνειαν ἡ βασικὴ ἀποστολὴ τῶν κατωτέρων βαθμοφόρων, ἡ ὁποία συνίστατο εἰς ἄμεσον διόρθωσιν τῶν σφαλμάτων τῶν πράξεων, εἰς τὴν ποιοτικὴν βελτίωσιν τῶν ἐνεργειῶν εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ποιοτικὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς των ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων. Ἐπὶ πλέον οἱ βαθμοφόροι κατέστησαν ὑπεύθυνοι διὰ τὸν ἄμεσον ἐντοπισμὸν τῶν ἀντικανονικῶν ἐνεργειῶν ἢ ἀδικαιολογήτων παραλήψεων τῶν ὑφισταμένων των.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ„

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

4) Ἴσως, ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν ὅτι δράστης δρέπει νὰ ἦταν ἐραστής, τὸ ἔγκλημα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ληστεία, νὰ ἦταν καὶ λίγο ἢ πολὺ σεξουαλικό. Ἐπίσης ἡ πρωτοφανὴς λύσσα τοῦ δράστου κατὰ τὴ διάπραξί του ἀπεδείκνυε ὅτι ἔπρεπε αὐτὸς νὰ εἶχε καὶ μίσος.

Τὴν προανάκρισι ἦλθε νὰ παρακολουθήσῃ ἀμέσως μόλις ἔμαθε τὸ ἔγκλημα ὄχι μόνο ὁ ἔμμισθος διευθυντὴς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ἀλλὰ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος μακαρίτης καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Δημ. Παπούλιας. Μὰ ὁ κ. Κουτσουμάρης ἔβλεπε ὅτι μὲ τὸ νὰ παρίστανται αὐτοὶ οἱ δύο κέρβεροι στὴν ἐξέτασι τῶν μαρτύρων καὶ νὰ κάνουν παράλληλα καὶ μιὰ δική τους ἔρευνα δενότανε κάπως ἡ γλῶσσα τῶν μαρτύρων καὶ ὅλοι οἱ ἐξεταζόμενοι ἔλεγαν τυπικὰ ξερὰ καὶ μουδιασμένα ὅτι ἡ μακαρίτισσα ἦταν μιὰ καλή, καὶ αὐστηρὴ γυναίκα καὶ ἐνῶ ἀπέφευγαν νὰ μιλήσουν γιὰ τὴν ἠθική της, ἄφιναν νὰ ὑπονοῆται ὅτι ὁ δολοφόνος μπορεῖ νὰ ἔκανε τὸ ἔγκλημα γιὰ ἐκδίκησι καὶ δράστης μπορεῖ καὶ νὰ ἦταν κανένας ἀπὸ τὸ κατώτερο προσωπικὸ ποὺ ἡ κυρὰ -Κυριακούλα νὰ εἶχε κάψει μὲ καμμιὰ καταγγελία της. Μὰ ὅσο καὶ νὰ διηρευνᾶτο αὐτὴ ἡ πλευρὰ δὲν ἔδειχνε κανένα ὄχι κἂν δράστη, ἀλλὰ καὶ ὕποπτο ἀκόμη ὑπάλληλο ἢ καθαριστή, ποὺ νὰ εἶχε τιμωρηθῆ ἀπὸ ἀναφορὰ τῆς Θαλασσινοῦ.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς πήγαιναν νὰ σκάσουν ἀπὸ τὸ κακό τους. Ξέρεις τί εἶναι νὰ γνωρίζῃς πολὺ καλὰ ὅτι ὁ δράστης εἶναι ἐκεῖ μέσα ἀκόμη στοὺς τέσσερες τοίχους τοῦ νοσοκομείου, ἀφοῦ κανένας δὲν εἶχε βγῆ ἔξω ἀπὸ τὴν νύχτα καὶ νὰ μὴ μπορῇς νὰ τὸν βρῇς; Ὁ κ. Κουτσουμάρης ὅμως ἀμέσως σκέφθηκε κάτι ἄλλο. Παράλληλα μὲ τὴν ἐπίσημη προανάκρισι ποὺ γινόταν ἐκεῖ στὸ ἡμιϋπόγειο, σ' ἕνα γραφεῖο, κοντὰ στὸ καμαράκι ποὺ βρέθηκε ἡ σκοτωμένη, ἔβαλε μέσα στὸ νοσοκομεῖο, ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς μὲ τὰ πολιτικὰ ποὺ εἶχε φέρει μαζί του νὰ ἀνακατωθοῦν ἀνεπίσημα μὲ τὸ προσωπικὸ τοῦ νοσοκομείου καὶ νὰ μπορέσουν νὰ τοῦ πάρουν λόγια γιὰ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τῆς μακαρίτισσας τῆς Κυριακούλας καὶ πρὸ πάντων νὰ φροντίσουν νὰ μάθουν μήπως τὸ θῦμα εἶχε κανέναν ἐρωμένο ἀπὸ τὸ κατώτερο προσωπικό. Καὶ αὐτὴ ἡ τρόπον τινὰ ἀνεπίσημη καὶ μυστικὴ προανάκρισις, ἐθαυματούργησε.

Γιατὶ χωρὶς πολὺ κόπο οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀσφαλείας ψάρεψαν ὅτι ἡ Κυριακούλα Θαλασσινοῦ εἶχε ἕνα «ἀμόρε» μέσα στὸ νοσοκομεῖο. Ἕνα Πέρση τὴν καταγωγὴ ἢ μᾶλλον Ρωσοπέρση καθαριστή, τὸν Πέτρο Λαζάρωφ, ἀπὸ τὴν Τεχεράνη, ἕνα φοβερὸ τὴν ἐμφάνισι καὶ τὴν μορφή, ἕνα κακοτράχαλο ἄντρα, καμμιὰ σαρανταριὰ χρόνων ποὺ τῆς πουλοῦσε ἔρωτα, ποὺ τῆς ἔταζε ὅτι θὰ τὴν στεφανωθῆ καὶ θὰ τὴν πάρῃ γυναίκα του, ἀλλὰ καὶ ποὺ τῆς τσιμπολογοῦσε τίποτε λεπτά. Μὰ τελευταίως εἶχαν τσακωθῆ κάπως μαζί, γιατὶ ὁ Λαζάρωφ ἐπέμενε νὰ τοῦ δώσῃ ὅλες τὶς οἰκονομίες καὶ ἀκόμα νὰ πουλήσῃ τὸ σπιτάκι του στὰ Κουπόνια γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ πάρα πολλὰ λεπτὰ γιὰ νὰ πάρῃ ἕνα αὐτοκίνητο πολυτελείας καὶ νὰ τὸ ὁδηγῆ καὶ ἔτσι νὰ φύγῃ πιὰ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο ποὺ εἶχε θέσι καὶ μισθὸ καθαριστοῦ μονάχα, κάνοντας ποὺ καὶ ποὺ τὸ βοηθητικὸ σωφὲρ σὲ φορτηγὰ αὐτοκίνητα τοῦ νοσοκομείου. Ἀλλὰ ἡ Κυριακούλα; Ἄ! Ὅλα κι ὅλα! Ἐπ' οὐδενὶ λόγω ἐννοοῦσε νὰ πουλήσῃ τὸ σπίτι της καὶ νὰ τοῦ δώσῃ τὰ λεπτά. Τοῦ ἀντιπρότεινε πρῶτα νὰ τὴν πάρῃ καὶ ὕστερα νὰ τοῦ δώσῃ λεπτὰ ἀπὸ τὶς οἰκονομίες της καὶ νὰ τοῦ ἀγοράσῃ μ' αὐτὰ ἕνα ἀναπηρικὸ περίπτερο, ὥστε νὰ φύγῃ ἀπὸ καθαριστὴς τοῦ

νοσοκομείου. Καὶ αὐτὸ γιατί, καθὼς ἔλεγε ἡ μακαρίτισσα, φοβότανε μήπως τὸ αὐτοκίνητο τοῦ δίνη εὐκαιρία νὰ γνωριοθῆ μὲ ἄλλες νέες καὶ ὄμορφες γυναίκες καὶ νὰ τῆς κάνη ἀπιστίες. Καὶ ἡ Θαλασσινοῦ, ποὺ καθὼς φαίνεται, πρωτογνώρισε τὸν ἔρωτα στὰ γεράματά της ἀπὸ τὸν κακομούτσουνο Ρωσοπέρση, εἶχε πραγματικὴ λύσσα γι' αὐτὸν καὶ τὸν ἤθελε ἀποκλειστικὰ δικό της, ἐνῶ ἐκεῖνος ἐκοιτοῦσε νὰ τῆς βάλη στὸ χέρι μὲ κάθε τρόπο τὶς οἰκονομίες της.

Αὐτὰ ἔμαθαν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀσφαλείας ἀπὸ τὸ κοτσομπολιὸ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τοῦ νοσοκομείου καὶ φυσικὰ οἱ ἐξεταζόμενοι ἀπ' αὐτὸ μάρτυρες στὴν ἐπίσημη προανάκρισι καὶ μπροστὰ στὸν κέρβερο τὸν μακαρίτη καθηγητὴ τὸν Παπούλια δὲν μποροῦσαν νὰ ποῦν καὶ νὰ φανῆ ὅτι μέσα στὸ κατώτερο προσωπικὸ τοῦ ἱδρύματος καὶ στὰ δωμάτιά του στὸ ἡμιϋπόγειο γινόντουσαν ἀνεκτὲς σεξουαλικὲς σχέσεις. Μὰ ὅταν τὰ ἔμαθαν ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Κουτσουμάρης καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Λεονταρίτης, ἐφρόντισαν στὴ στιγμὴ νὰ περιληφθοῦν σὲ καταθέσεις ποὺ ἐλήφθησαν σὲ ἄλλο καμαράκι καὶ χωρὶς νὰ παρίσταται οὔτε Πρόεδρος οὔτε Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος. Καὶ σ' αὐτὴν τὴν μυστικὴ προανάκρισι βρέθηκαν ἀμέσως μάρτυρες, τόσο γιατροὶ ὅσο καὶ νοσοκόμοι καὶ νοσοκόμες ποὺ κατέθεσαν ὅτι τὴν Κυριακὴ τῆς Ἀποκρηᾶς, στὶς 10 τὸ βράδυ, εἶδαν τὸν Πέτρο Λαζάρωφ νὰ κατεβαίνη μαζὶ μὲ τὴν Κυριακούλα καὶ νὰ μπαίνη στὴν κάμαρά της. Αὐτὸ γινότανε κάθε βράδυ ἄλλως τε καὶ πρὶν ἀπὸ τὰ χαράματα βοηθοῦσε τὴν Κυριακούλα νὰ πάρη τὰ στρωσίδια της ἀπὸ τὸ κρεβάτι της καὶ νὰ πάη νὰ στρώση μέσα στὴν τραπεζαρία γιὰ νὰ συνεχίση τὸν ὕπνο της, ὅπου θὰ τὴν εὕρισκε ὁ ὑπάλληλος τοῦ προμηθευτῆ ποὺ θὰ τῆς παράδινε τὸ γάλα.

Ὁ Πέτρος Λαζάρωφ συνελήφθη ἀμέσως καὶ ὁ κ. Κουτσουμάρης παρατήρησε ἀμέσως ὅτι αὐτὸς εἶχε μαλλιὰ κατάμαυρα. Τὰ ἐξήτασε καὶ εἶδε ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι οἱ τρίχες τους ἦταν ἴδιες καὶ ἀπαράλλακτες μὲ τὶς τρίχες ποὺ βρέθηκαν στὰ χέρια τοῦ θύματος. Ἀμέσως ἐλήφθησαν δείγματα τριχῶν τοῦ Λαζάρωφ γιὰ νὰ δοθοῦν στὸ ἰατροδικαστικὸ ἐργαστήριο πρὸς μικροσκοπικὴ σύγκρισι μὲ τὶς τρίχες ποὺ βρέθηκαν στὸ θῦμα. Ὕστερα προσεκτικὴ ἔρευνα ἐπάνω του. Παρατήρησαν γραντζουνιὲς ἐλαφρὲς στὸ λαιμό του καὶ στὰ μοῦτρα του. Ὕστερα στὰ βρώμικα νύχια του φαινόντουσαν μαζὶ μὲ τὴν βρῶμα καὶ κάτι σὰν νὰ κοκκίνιζε ἀπάνω σ' αὐτήν. Ἦταν αἷμα ; Πιθανόν. Καὶ μὲ πολλὴ προσοχὴ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔκοψαν τὰ νύχια του καὶ τὰ φύλαξαν γιὰ νὰ γίνη ἐξέτασις μὲ φασματοσκόπιο γιὰ νὰ διαπιστωθῆ ἂν ἡ κοκκινίλα προήρχετο ἀπὸ αἷμα καὶ ν' ἀρχίσουν ὕστερα πολύπλοκα πειράματα γιὰ νὰ διαπιστωθῆ καὶ ἂν τὸ αἷμα αὐτὸ ἦταν ἀνθρώπινο ἢ ὄχι. Γιὰ νὰ τὸ βροῦν αὐτὸ τότε ἦταν πολὺ δύσκολο καὶ ἔπρεπε νὰ κάνουν ἔνεσι μὲ αὐτὸ τὸ παρασκεύασμα σὲ κουνέλια καὶ νὰ ἐξετάσουν σὲ ὡρισμένες μέρες τὸ αἷμα τῶν κουνελιῶν μὲ τὸ φασματοσκόπιο ποὺ τὸ αἷμα του τότε θὰ ἔδινε τὸ φάσμα τοῦ αἵματος τοῦ παρασκευάσματος μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε μπολιαοθῆ. Καὶ ἔτσι θὰ εὕρισκαν ἂν ἦταν ἀνθρώπινο ἢ ἀπὸ κανένα ζῶο καὶ ποιό. Ἀλλὰ γιὰ νὰ βροῦνε ὁμάδα δὲν νομίζω ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ ἀποφανθοῦν γιατὶ δὲν εἶχα ἀκούσει τότε συζητήσεις στὸ ἰατροδικαστικὸ ἐργαστήριο οὔτε γιὰ «Ρέζους», οὔτε γιὰ ὁμάδες καὶ ὑποδιαιρέσεις τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος.

Στὰ ἐξωτερικὰ ροῦχα τοῦ Λαζάρωφ δὲν βρέθηκαν κηλίδες αἵματος, ἀλλὰ ὅταν ἔγινε μὲ προσοχὴ ἔρευνα στὸ καμαράκι τοῦ Ρωσοπέρση καθαριστῆ, ἐκεῖ στὸ ἡμιϋπόγειο τοῦ νοσοκομείου, βρέθηκαν λερωμένα ἐσώρρουχά του στὰ ὁποῖα παρετηρήθησαν μερικὲς κηλίδες ἀπὸ αἷμα. Καὶ ἀμέσως αὐτὰ περισυνελέγησαν ὡς πειστήρια.

Ὅλη αὐτὴ τὴν ἀτομικὴ ἐξέτασι, τὸ κόψιμο τῶν τριχῶν ἀπὸ τὸ κεφάλι του, τὸ κόψιμο τῶν νυχιῶν ἀπὸ τὰ χέρια του καὶ τὴν ἔρευνα στὸ δωμάτιό του, παρακολουθοῦσε ὁ Λαζάρωφ μὲ μιὰ καταπληκτικὴ ἀπάθεια. Σὰν νὰ ἀφοροῦσαν κάποιον ξένο καὶ γιὰ κάποιο ἀσήμαντο πρᾶγμα.

—Πῆγες χθὲς τὸ βράδυ μὲ τὴν Θαλασσινοῦ στὴν κάμαρά της ;

—Ἐγκώ ; Ὄχι. Ντὲν πῆγκα. Ἐγκὼ κοιμήθηκα στὶς 9 τὸ βράδυ ὡς τώρα τὰ καράματα ποὺ μὲ ξυπνήσατε.

Μὰ ἀμέσως ὅταν ἐρωτήθηκαν ἀπὸ τὸ ἄλλο προσωπικὸ αὐτοὶ ποὺ εἶχαν ὑπηρεσία τὴν νύχτα, ἐβεβαίωσαν καὶ πάλι μὲ τὸν κατηγορηματικώτερο τρόπο ὅτι ὁ Λαζάρωφ μπῆκε στὴν κάμαρα τῆς Θαλασσινοῦ μ' αὐτὴν γύρω στὶς 10 τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς καὶ βγῆκε κατὰ τὶς 12.30 μετὰ τὰ μεσάνυχτα μόνος. Καὶ κατὰ τὸν ἰατροδικαστὴ τὸ ἔγκλημα εἶχε γίνει κατὰ τὰ μεσάνυχτα. Λίγο πρὶν ἴσως. Μετὰ ὄχι.

Ἀλλὰ λίγο ὕστερα ἔγινε καὶ μιὰ ἄλλη ἀποκάλυψις ποὺ δικαιολογοῦσε τὸ γιατὶ δὲν βρέθηκαν αἵματα στὸ σακκάκι του, ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ὁ Λαζάρωφ ἦταν ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος. Δὲν βρέθηκαν ἁπλούστατα γιατὶ τὴν Κυριακὴ ὁ Λαζάρωφ φοροῦσε τὸ καλό του σακκάκι. Μὰ τὸ καλό του μαῦρο σακκάκι καὶ τὸ πανταλόνι δὲν βρέθηκαν μέσα στὴν κάμαρά του. Ἐπίσης δὲν βρέθηκαν καὶ οἱ παντοῦφλες του.

Ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἐξητάσθη ἀμέσως ὁ Λαζάρωφ. Καὶ ἄρχισε νὰ πέφτη σὲ ἕνα σωρὸ ἀντιφάσεις. Εἶπε ὅτι δὲν εἶχε ἄλλο κουστούμι, ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ποὺ τώρα φοροῦσε, ἀλλὰ ἀμέσως τὸν διέψευσαν οἱ ἄλλοι νοσοκόμοι, καθαρισταὶ καὶ καθαρίστριαι, τόσον τῆς ἡμέρας ὅσον καὶ τῆς νύκτας καὶ εἶπαν ὅτι πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες τοῦ εἶχε φέρει τὸ μαῦρο κουστούμι ὁ πατέρας του. Καὶ αὐτὸ τὸ κουστούμι δὲν ὑπῆρχε στὴν κάμαρά του. Ξαναρωτήθηκε γιὰ τὸ κουστούμι αὐτό. Ἔχασε τί εἶχε πῆ λίγο προτήτερα καὶ εἶπε ὅτι τὸ χάρισε σὲ κάποιο φίλο του. Σὲ ποιόν ; Κόμπιασε Μετὰ εἶπε ἕνα ὄνομα καὶ ὕστερα ἄλλο καὶ μετὰ δὲν θυμότανε. Τραύλιζε. Ἔλεγε ψέματα ἑκατὸ τὰ ἑκατό. Ἄλλη ἀντίφασις.

Ξανάγινε μαζὶ μὲ φίλες τῆς Θαλασσινοῦ ἀπὸ τὸ προσωπικὸ ἔρευνα στὴν κάμαρα τῆς σκοτωμένης μήπως βρισκόντουσαν τὰ μαῦρα ροῦχα τοῦ Λαζάρωφ. Δὲν βρέθηκαν. Καὶ τότε ὁ κ. Κουτσουμάρης εἶχε τὴν ἔμπνευσι νὰ ρωτήση αὐτὲς τὶς φίλες τῆς μακαρίτισσας ἂν βλέπουν νὰ λείπη τίποτε ἀπὸ τὴν κάμαρά της.

—Καλὲ τί ἔγιναν ἀπὸ δῶ μέσα τὰ δυὸ μικρὰ μπαοῦλα τῆς μακαρίτισσας τῆς Κυριακούλας ; Δὲν εἶναι ἐδῶ μέσα ; Τὰ κλέψανε κι' αὐτά ; Εἶναι μόνο τὰ δύο μεγάλα.

Ἐφώναξε ἀμέσως τὸν μακαρίτη τὸν Ἀστυνόμο, τὸν Ντιντὴ τὸ Λαμπρινόπουλο, δεξὶ του χέρι στὴν Ἀσφάλεια.

—Πᾶρε ὅσους θέλεις μαζί σου ἀπὸ τὰ παιδιά. Θὰ μοῦ ἀναστατώσετε τὸ νοσοκομεῖο ἀπὸ τὰ ὑπόγεια μέχρι τὶς ταράτσες. Ψᾶξτε καὶ στὰ πιὸ ἀπίθανα μέρη. Τὰ μικρὰ μπαοῦλα ἐφ' ὅσον κανένας καὶ τίποτε δὲν βγῆκε πρὶν ἔλθουμε ἐμεῖς στὸ νοσοκομεῖο πρέπει νὰ εἶναι ἀκόμα ἐδῶ μέσα. Ψάξετε παντοῦ καὶ γρήγορα.

Ὁ μακαρίτης ὁ Λαμπρινόπουλος, ποὺ βρῆκε τραγικὸ θάνατο σὲ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα, συνοδεύοντας τὸν μακαρίτη τὸν πρωθυπουργὸ Γιάννη Μεταξᾶ σὲ περιοδεία του στὴν Βόρειο Ἑλλάδα μερικὰ χρόνια πιὸ ὕστερα καὶ ποὺ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄσσους τῆς Ἀστυνομίας μας, πῆρε μαζί του τὸν τότε Ὑπαστυνόμο καὶ μακαρίτη Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Κώστα Τσίπη, πῆρε καὶ καμμιὰ τριανταριὰ Ἀρχιφύλακες καὶ Ἀστυφύλακες τόσον τοῦ Κεντρικοῦ ὅσον καὶ τοῦ Γ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας καὶ ἄρχισε μιὰ ἔρευνα ἄνευ προηγουμένου μέσα στὸ νοσοκομεῖο. Δὲν ἄφησαν οὔτε θαλάμους, οὔτε δωμάτια ἀρρώστων, οὔτε ἀποθῆκες, οὔτε τουαλέττες, οὔτε μπάνια.

Καὶ ἐνῶ ἡ ἔρευνα αὐτὴ ἐσυνεχίζετο, παράλληλα ἡ προανάκρισις καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ Λαζάρωφ ἐξηκολούθησε ἀφοῦ πιὰ μὲ πολὺ τρόπο ὁ τότε Διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας παρακάλεσε καὶ τὸν καθηγητὴ Παπούλια καὶ τὸν διευθυντὴ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» νὰ ἀφήσουν τὴν Ἀσφάλεια νὰ κάνη τὴ δουλειά της καὶ νὰ βρῆ τὸν δολοφόνο τῆς Κυριακούλας Θαλασσινοῦ.

Ὁ Λαζάρωφ ἔλεγε καθὼς εἴδαμε πάρα πάνω ὅτι ἐπῆγε καὶ κοιμήθηκε στὸ δωμάτιό του στὶς 9 ἡ ὥρα τὸ βράδυ καὶ ὅτι δὲν εἶχε δῆ καθόλου ὕστερα τὴν Κυριακούλα καὶ ὅτι εἶχε βρεθῆ ἕνας ἀπὸ τὸ προσωπικό, ὁ ὁποῖος ἔλεγε ὅτι τὸν εἶχε δῆ νὰ βγαίνη ἀπὸ τὴν κάμαρά της κατὰ τὶς 12 1/2 μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Μὰ σὲ λίγο βρέθηκαν καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸ προσωπικὸ ποὺ εἶπαν ὅτι τὸν εἶχαν δῆ καὶ στὶς ἐν τῶ μεταξὺ ὧρες νὰ μπαίνη καὶ νὰ βγαίνη ἀπὸ τὴν κάμαρα τῆς Κυριακούλας. Ἕνας εἶπε ὅτι τὸν εἶδε νὰ κρατάη ἕνα δέμα στὰ χέρια του καὶ νὰ πλησιάζη τὴν μεγάλη σόμπα καὶ ἔρριξε μέσα αὐτὸ τὸ δέμα ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του καὶ ἔκαψε τὸ περιεχόμενό του. Αὐθωρεὶ ἔγινε ἔρευνα στὴν σόμπα ἐκείνη, σβηστὴ πιά, λόγω τῆς ὥρας γιατὶ δὲν ἄναβε τὸ πρωϊνό, καὶ ἐκεῖ μέσα στὶς στάχτες βρέθηκαν μισοκαμμένα κομμάτια ἀπὸ μαύρη τσόχα ποὺ ὅλοι ὅσοι τὴν εἶδαν ἀπὸ τὸ προσωπικὸ εἶπαν ὅτι πρέπει νὰ ἔμοιαζε μὲ τὰ μαῦρα ροῦχα ποὺ εἶχε ὁ Λαζάρωφ. Καὶ αὐτὰ τὰ μισοκαμμένα πανιὰ φυλάχθηκαν μὲ προσοχὴ γιὰ πειστήρια.

Σιγὰ σιγὰ ὅλες οἱ ἐνδείξεις γιὰ τὴν ἐνοχὴ τοῦ Λαζάρωφ μεταμορφωνόντουσαν, χάρις εἰς τὶς μεθόδους τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας ποὺ ἐφήρμοζε ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, σὲ ἀδιάσειστες πιὰ ἀποδείξεις γιὰ τὴν ἐνοχή του. Ὅταν ἔλειψαν ἀπὸ τὴν προανάκρισι ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ Διευθυντής, ὅλοι πιὰ ἀπὸ τὸ προσωπικό, ποιὸς λίγο ποιὸς πολύ, ἄνοιξαν τὸ στόμα τους καὶ τὸ μυστήριο ὅσο περνοῦσε ἡ ὥρα διελευκαίνετο. Ὁ Πέτρος Λαζάρωφ εἶχε παίξει ἕνα ρόλο «ζιγκολὸ» στὴν κατὰ πολλὰ χρόνια μεγαλύτερή του Κυριακούλα Θαλασσινοῦ ποὺ εἶχε σκευρώσει χρόνια στὸ νοσοκομεῖο καὶ εἶχε καταντήσει γεροντοκόρη, ἐνῶ δίψαγε γιὰ ἔρωτα. Καὶ μόλις ἔμαθε ὅτι ἡ Κυριακούλα εἶχε γερὸ κομπόδεμα τὴν πλεύρισε καὶ τῆς πούλησε ἀγάπη. Ἔκανε τὸν τρελλὰ ἐρωτευμένος μαζί της, ἀλλὰ ἐκείνη τοῦ ζήταγε γάμο. Αὐτὸς ἐνῶ τὴν εἶχε πιὰ κατακτήσει μέσα στὸ νοσοκομεῖο σεξουαλικὰ καὶ τὶς σχέσεις του τὶς ἤξεραν πιὰ ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Διευθυντή, τῆς ἔλεγε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ παντρευθῆ ἂν δὲν πούλαγε τὸ σπίτι της στὰ Κουπόνια γιὰ νὰ τοῦ ἀγοράση αὐτοκίνητο, ἐνῶ ἐκείνη ἐπ' οὐδενὶ λόγω ἤθελε νὰ πουλήση τὸ σπιτάκι της, τὸ στήριγμα τῶν γηρατειῶν της, καθὼς ἔλεγε, καὶ ποὺ δὲν ἤθελε νὰ παραδεχθῆ ὅτι ἤλθαν, καὶ ἐπροθυμοποιήθηκε, ἀπὸ τὰ λίγα λεφτουδάκια ποὺ εἶχε ἀκόμα, νὰ τοῦ ἀγοράση ἕνα περίπτερο ἀναπηρικὸ γιὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλεύεται μιὰ καὶ εἶχε σιχαθῆ τὴν δουλειὰ τοῦ καθαριστῆ μέσα στὸ νοσοκομεῖο. Ἐκεῖ ἀπάνω τσακώθηκε τὸ ἐρωτικὸ ζευγάρι. Ἀλλὰ παρὰ τὰ τσακώματά τους αὐτά, ὁ Λαζάρωφ κάθε βράδυ πήγαινε στὸ δωμάτιο τῆς Κυριακούλας, πολὺ πρὶν ἔλθη ἡ ὥρα γιὰ νὰ πάρη τὰ σκεπάσματά της καὶ νὰ τὰ πάη στὴν κουζίνα γιὰ νὰ κοιμηθῆ. Καὶ τὸ κατώτερο προσωπικό, ποὺ παρακολουθοῦσε μὲ περιέργεια αὐτὲς τὶς σχέσεις τους, ἔβαζε καθὼς φαίνεται αὐτὶ καὶ μάτι καὶ διαπίστωνε ὅτι ὁ Λαζάρωφ ἔμενε πολὺ ὥρα μέσα στὸ δωμάτιο. Καὶ οἱ ἄλλοι ἀπ' ἔξω ἔσκαγαν στὰ γέλια, ἀκούγοντας τοὺς ἐρωτικούς τους ἀναστεναγμοὺς καὶ μαντεύοντας ἢ καὶ βλέποντας ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα τὰ σφιχταγκαλιάσματά τους.

Ὁ Λαζάρωφ ἐρωτήθηκε ἀμέσως γιὰ τὶς σχέσεις του αὐτές. Καὶ τὶς ἀρνήθηκε. Ἰσχυρίσθηκε ὅτι οἱ σχέσεις του μὲ τὴν Κυριακούλα ἦταν ὁλότελα πλατωνικές, ὅτι ἁπλῶς εἶχε γίνει συζήτησις γιὰ νὰ τὴν πάρη γυναίκα, ἀλλὰ ὅτι μαλώσανε πιὰ γιὰ τὰ χρήματα καὶ εἶχε παύσει πιὰ νὰ γίνεται λόγος γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἔλεγε ὅτι ἁπλούστατα κάθε βράδυ ἐσυνήθιζε νὰ μπαίνη στὴν κάμαρά της καὶ νὰ παίρνη τὰ κλινοσκεπάσματά της, γιατὶ αὐτὴ ἦταν ἡ δουλειά του.

(Συνεχίζεται)

Ἕνας Ἀθηναῖος ἀλήτης βλέπει νὰ κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους τὰ καραβάνια ἐκεῖνα τῶν γενειοφόρων καὶ φοβερὰ ἀτημέλητων τουριστῶν. Πλησιάζει ἕνα ζευγάρι ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τοὺς τουρίστας καὶ τὸ ρωτᾶ μὲ τὴν τετράγωνη λογική του :

— Καλά! Καὶ δουλεύετε ὅλο τὸ χρόνο γιὰ τριῶν ἑβδομάδων ἀλητεία; . . .

- **ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ**
- **Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗΝ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ Υ.Γ.Α. ΑΘΗΝΩΝ**
- **ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΠΗΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ**

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ἀστυνομικὴ ἐκδήλωσις τοῦ ἔτους ποὺ ἔφυγε ἡ μεγάλη ποδοσφαιρικὴ συνάντησις τῶν Πατρῶν. Ἐγένετο τὴν 29-12-1965 εἰς τὸ γήπεδον τῆς «Παναχαϊκῆς», μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καὶ εἰς τὰ πλαίσια τοῦ πρωταθλήματος Ἐνόπλων Δυνάμεων 1965-1966.

Παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου, τοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πατρῶν κ. Α. Καφαράκη, τοῦ νομαρχεύοντος Ἀχαΐας, τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐν Πάτραις Στρατιωτικῆς Μονάδος, τοῦ Ναυτικοῦ Διοικητοῦ Ἰονίου Πελάγους, τοῦ Λιμενάρχου, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς, τοῦ Ὑγειονομικοῦ Διευθυντοῦ κ. Πάγκου, ἐκπροσώπου τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, τοῦ προϊσταμένου Τμήματος Ἀθλητισμοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀστυνόμου Α' κ. Β. Κρόυου, ἁπάντων τῶν Ἀστυνόμων καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων τῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, ἐκπροσώπων τοῦ τοπικοῦ τύπου καὶ μεγάλου πλήθους τῆς πατραϊκῆς κοινωνίας, αἱ ὁμάδες Ἀστυνομίας καὶ Ναυτικοῦ ἔδωσαν ἕναν συναρπαστικώτατον πράγματι ἀγῶνα ποὺ ἔληξε μὲ 1-0 ὑπὲρ τῆς ὁμάδος Ναυτικοῦ. Παρὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὅμως, δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς ὑστέρησε καὶ ἀπώλεσεν ἐντυπωσιακὰς εὐκαιρίας πραγματοποιήσεως τερμάτων. Δεδικαιολογημένη εἶναι ἡ ποδοσφαιρικὴ μας ὁμὰς ἐκ τοῦ ἁπλοῦ καὶ μόνον γεγονότος, ὅτι αἱ παραιτήσεις ἐκ τοῦ Σώματος τῶν ἐπιλέκτων ποδοσφαιριστῶν ἀδελφῶν Μπαλοπούλου καὶ Μ. Μουράτη ἐπέφεραν σημαντικωτάτην μείωσιν τῆς δυναμικότητός της.

Πάντως ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ἀγῶνος ἐντυπωσίασε τὸ κοινὸν διὰ τὴν μαχητικότητα τῶν δύο ὁμάδων καὶ τὴν ἄψογον τήρησιν τῶν ὅρων «καθαροαίμου» ποδοσφαίρου. Καὶ πολὺ δικαίως τὰ πλήθη ἐπευφήμησαν τὰς ὁμάδας καὶ κατεχειροκρότησαν νικητὰς καὶ ἡττημένους ἐν τῇ μεγάλῃ προσπαθείᾳ τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης, ἐκείνης ἀκριβῶς τῆς ἀμίλλης ποὺ σπανίως συναντᾶται εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ ξένα γήπεδα ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἠθλοθέτησεν εἰδικὸν κύπελλον, τὸ ὁποῖον ἀπένειμεν εἰς τὴν νικήτριαν ὁμάδα ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς θερμὰς ἐκδηλώσεις τῶν φιλάθλων. Ἂς σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι ἡ ἀθλητικὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἐν τῷ συνόλῳ της, εἶχεν εὐμενεστάτην ἀπήχησιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ὅτι παρόμοιαι ἐκδηλώσεις πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνωνται κατὰ τακτικὰ χρονικὰ διαστήματα.

Ὑπολείπεται μία ἀκόμη ἐκδήλωσις ἐν τῷ πλαισίῳ πρωταθλήματος 1965-1966 τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, δεδομένου ὅτι ἡ δευτέρα, μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, ἔλαβε χώραν κατ' αὐτὰς εἰς τὸ γήπεδον «Ἀτρομήτου» Περιστερίου μὲ ἀποτέλεσμα 3-0 ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομικῆς Ὁμάδος. Ἡ

τρίτη λοιπὸν αὐτὴ συνάντησις θὰ γίνῃ μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἀστυνομίας καὶ Στρατοῦ προσεχῶς. Αἱ στῆλαι μου εὔχονται ἐγκαρδίως τὸν θρίαμβον εἰς τοὺς ἱκανούς, μὲ... προτίμησιν τὴν Ἀστυνομικὴν Ὁμάδα βεβαίως...

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗΝ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ Υ.Γ.Α. ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ ἐνθουσιασμοῦ καὶ πανηγυρικῆς λαμπρότητος, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἀπεχαιρέτησαν τὸ 1965 καὶ ὑπεδέχθησαν τὸ 1966 μὲ ὁλονύκτιον σχεδὸν «ρεβεγιὸν» εἰς τὴν Α.Ε.Δ. τῆς πλατείας Ρηγίλλης. Συνεκεντρώθησαν ἄνω τῶν χιλίων ἀξιωματικοὶ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καθ' ἣν στιγμὴν κόπτει τὴν βασιλόπιττα εἰς τὴν Λέσχην Ἐνόπλων Δυνάμεων.

μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας αἰθούσας καί, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, ἡ ἐφετεινὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις ὑπερέβη πᾶσαν ἄλλην προηγουμένην εἰς λαμπρότητα, εἰς ἑορταστικὸν «κέφι» καὶ εἰς ἐθνικὴν ἔξαρσιν μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἄνακτος, μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐπιτελείων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ μεγάλων καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων τοῦ τόπου μας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις ἤρχισεν ἀπὸ τῆς 10ης νυκτερινῆς τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Χάρις εἰς τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς—τὴν ἀπετέλουν ὁ Συνταγματάρχης κ. Π. Μιχαλόπουλος, οἱ Ἀντισυνταγματάρχαι κ. Μ. Χασταλῆς καὶ Ι. Γοματόπουλος, οἱ Ταγματάρχαι κ. Ν. Γαβέττας, Π. Βλέτσας καὶ Π. Τσακίρης, ὁ Λοχαγὸς κ. Β. Μαθιουδάκης καὶ ὁ Ὑπολοχαγὸς κ. Σ. Ἰνεμπολίδης—ἐσημείωσεν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν ἀπὸ πλευρᾶς ἐξευρέσεως θέσεων διὰ τὸ

πολυπληθὲς κοινόν, ἐξυπηρετήσεως, καλλιτεχνικοῦ προγράμματος κ.λ. Προσῆλθον μεταξὺ τῶν πρώτων ὁ Ἀρχηγὸς Γ.Ε.ΕΘ.Α. Ἀντιστράτηγος κ. Κ. Τσολάκας, ὁ Ἀρχηγὸς Γ.Ε.Σ. Ἀντιστράτηγος κ. Γ. Σπαντιδάκης, ὁ Ἀρχηγὸς Γ.Ε.Ν. Ἀντιναύαρχος κ. Σ. Αὐγέρης, ὁ Ἀρχηγὸς Γ.Ε.Α. Ἀντιπτέραρχος κ. Γ. Ἀντωνάκος, ὁ Ἀρχηγὸς Ε.Β.Χ. Ἀντιστράτηγος κ. Ν. Παναγιωτακόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος Ὑποναύαρχος κ. Ι. Βασιλειάδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀνώτατοι ἀξιωματικοί. Ἀργότερον καὶ περὶ τὸ μεσονύκτιον προσῆλθον ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Ἀθανασιάδης-Νόβας, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δ. Παπασπύρου, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Σ. Κωστόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Ε. Σαββόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Κ. Στεφανάκης,

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος ἐνῶ παραλαμβάνει ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἄνακτος τὸ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων τεμάχιον τῆς βασιλόπιττας.

ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν κ. Α. Γιαννόπουλος καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλέως Ἀντιστράτηγος κ. Ν. Παπαρρόδου.

Τὴν 0.30′ ὥραν τῆς 1ης τοῦ Νέου Ἔτους καὶ ἐνῶ ἡ ἑορταστικὴ ἀτμοσφαῖρα εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον, τὸ «Σαρόγλειον» ἐδονήθη ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐπευφημίας τῶν παρευρεθέντων. Τὴν ὥραν ἐκείνην ἀφίκετο ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο δεκτὸς μὲ φρενητιώδεις ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ καὶ ἀγάπης ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἰδιωτῶν. Ὁ Ἄναξ κατηυθύνθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν ἐπισήμων ἀνταποδίδων τὸν χαιρετισμὸν τῶν παρευρισκομένων, μετὰ σύντομον δὲ ἱερουργίαν ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἱερέως προέβη εἰς τὸ κόψιμον τῆς πίττας καὶ διένειμε τὰ τεμάχια εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν διαφόρων Ὑπουργείων καὶ εἰς τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Ἐ-

πιτελείων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Βασιλεὺς ἤγειρε θερμὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ παρηκολούθησε μέρος τοῦ καλλιτεχνικοῦ προγράμματος, ποὺ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ Ὅμηρος Ἀθηναῖος παρουσίασε μὲ τὴν Νάντια Κωνσταντοπούλου, τὴν Λόλα Τσακίρη, τὸν Μπαξεβανάκη, τὴν χορευτικὴ ἀτραξιὸν Ντοῦο Χέλιου καὶ ἄλλους. Τὴν 1.30′ πρωϊνὴν ὁ Ἄναξ ἀπεχώρησε ὑπὸ τὰς θερμὰς ἐκδηλώσεις ὅλων καὶ ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἐπισκεφθῆ καὶ χαιρετίση τοὺς διασκεδάζοντας καὶ εἰς τὰς δύο ἄλλας μεγάλας αἰθούσας τῆς Λέσχης Ἀξιωματικῶν.

Γενικῶς, ἡ ἐκδήλωσις τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1966 εἰς τὴν Λέσχην Ἀξιωματικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων θὰ παραμείνη ὡς μία ὡραιοτάτη ἀνάμνησις δι' ὅσους παρευρέθημεν. Τὸ ἑλληνικώτατον «γλέντι» ποὺ ἐκυριάρχησε ὕστερα ἀπὸ τὴν κόπωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν χορῶν, ἡ ἐθνικὴ ἔξαρσις ποὺ προσέλαβε ὁ ἑορτασμὸς μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἄνακτος καὶ μὲ τὰς ἐπισήμους στολὰς τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, τὸ πλουσιώτατον καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα μὲ τοὺς προαναφερθέντας καλλιτέχνας καὶ ἄλλους καὶ ἐπὶ πλέον μὲ τὰ θαυμάσια συγκροτήματα ἑλληνικῶν χορῶν τοῦ κ. Κουσιάδη, αἱ τρεῖς ἄψογοι εἰς τὰς ἐκτελέσεις των ὀρχῆστραι καί, γενικώτερον, ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ συναδελφικὴ ψυχικὴ ἐπαφὴ τῶν ἀξιωματικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, θὰ μείνουν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον εἰς τὴν μνήμην. Εἴθε ἡ Λ.Ε.Δ. τῆς πλατείας Ρηγίλλης νὰ σημειώνη πάντοτε τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐφετεινῆς Πρωτοχρονιᾶς καί, μάλιστα, μὲ μίαν περαιτέρω ἐπίτευξιν: Μὲ συμμετοχὴν περισσοτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των.....

***

Η ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἑώρτασε τὴν Πρωτοχρονιὰ μὲ μίαν ἐπιβλητικὴν τελετὴν διὰ τὴν κοπὴν τῆς βασιλόπιττας. Τὴν 12.30′ ὥραν τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκου, τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χαλούλου, τοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκη, τοῦ Διοικητοῦ Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν κ. Β. Γιαννοπούλου, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Π. Θάνου καὶ ἁπάντων τῶν ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἔλαβε χώραν σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ τελετὴ εἰς τὴν Λέσχην τῆς Ὑποδιευθύνσεως κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔκοψε τὴν πίττα καὶ ἀπήντησε καταλλήλως εἰς θερμὴν προσφώνησιν τοῦ Διοικητοῦ κ. Γιαννοπούλου. Ἡ τελετὴ ἔληξε μὲ τὴν ἀνταλλαγὴν εὐχῶν καὶ εἰς ἀτμοσφαῖραν αἰσιοδοξίας διὰ τὸ ἐπιτελούμενον μέγα ἔργον ὑπὸ τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν.

ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΠΗΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Το ΩΡΑΙΟΝ ΕΘΙΜΟΝ τῶν δώρων τοῦ κοινοῦ πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους Τροχαίας Κινήσεως, τὴν Πρωτοχρονιά, συνεχίζεται ἀκόμη εἰς τὴν «πεζήν», τὴν «μηχανικὴν» καί..... διαστημικὴν ἐποχήν μας. Καὶ φαίνεται ὅτι θὰ συνεχίζεται ὅσον ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐφ' ὅσον ὁ «τροχαῖος» ἀστυνομικὸς θὰ κρίνεται ἀπαραίτητος διὰ τὸ μέγα, τὸ εὐρὺ καὶ πολυποίκιλον κοινὸν συγχρόνων μεγαλουπόλεων.

Συνεχίζεται λοιπὸν τὸ ὡραῖον ἔθιμον καὶ μάλιστα, ἀντὶ νὰ σημειώνη κάποιαν ὑποχώρησιν εἰς τὴν «πεζὴν» κ.λ. ἐποχήν μας, ἀπεναντίας σημειώνει ἀνο-

δον. Τοῦτο μαρτυροῦν τὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προσφερθέντα δῶρα καὶ εἰδικώτερον τὰ προσφερθέντα ἐφέτος, τὰ ὁποῖα καὶ ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς ὑπερέβησαν τὰ τῶν προηγουμένων ἐτῶν. 'Αλλά, θὰ ἀντιτείνῃ κάποιος, ἔχει τόσον μεγάλην σημασίαν ἡ ποιότης καὶ ἡ ποσότης τῶν δώρων πρὸς τοὺς «τροχονόμους» μας; 'Ασφαλῶς ὄχι. 'Αλλὰ ἀσφαλέστατα ἔχουν συμβολικὴν ἀξίαν τὰ δῶρα αὐτά, συμβολικήν..... σημασίαν ἂν δύναται νὰ λεχθῇ, ἀφοῦ μέσῳ αὐτῶν διερμηνεύεται ἡ ἀγάπη τοῦ κοινοῦ πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας καὶ ἡ μεγάλη κατανόησις διὰ τὸ δύσκολον καὶ πολύπλοκον ἔργον ποὺ ἐπιτελοῦν. «Ὑπὸ τὸ δριμύτατον ψῦχος, ὑπὸ τὸν ἀνυπόφορον διὰ τοὺς ἄλλους καύσωνα, ὑπὸ βροχὰς καὶ καταιγίδας, αὐτοὶ ἵστανται εἰς τὰς ἐπάλξεις των καὶ ἐπιτελοῦν μέγα καὶ πολύμορφον ἔργον»

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. 'Αποστολάκος κόπτων τὴν βασιλόπιττα Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν. Παρ' αὐτὸν ὁ 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ Διευθυντὴς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν κ. Ε. 'Αρχοντουλάκης κ.λ.

ἐτονίσθη κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ τύπου καὶ ἀπὸ στόματος ἁρμοδίων. Καὶ αὐτό, μαζὶ μὲ πολλὰ ἄλλα συγκινητικὰ καὶ ὡραῖα καὶ ἀληθινὰ ἐτόνισε καὶ ἐφέτος ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός, ὁ κ. Χ. 'Αποστολάκος τῆς Δημοσίας Τάξεως, κατὰ τὴν σεμνὴν καὶ ἐπιβλητικὴν τελετὴν τῆς 7ης 'Ιανουαρίου εἰς τὸ οἴκημα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας 'Αθηνῶν.

***

ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ εἰς τὴν τελετήν, πλὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὁ 'Αρχηγὸς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Διευθυντὴς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν κ. 'Εμμαν. 'Αρχοντουλάκης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χα-

λοῦλος, ὁ Α' Ὑποδιευθυντὴς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν κ. Α. Στρατῆς, ὁ Διοικητὴς τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν κ. Β. Γιαννόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν κ. Γ. Χατζηελευθερίου, ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Β. Ἀρβανίτης καὶ ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Τροχαίας. Παρέστησαν ἐπίσης οἱ πρώην Διοικηταὶ Τροχαίας καὶ ἤδη ἐν συντάξει κ. Α. Θεοφανίδης, Λ. Οἰκονομάκος, Ν. Ἀρχιμανδρίτης καὶ Α. Μαρκόπουλος, οἱ δημοσιογράφοι κ. Λεωτσάκος, Δρακόπουλος, Μηλιάδης, Δαυΐδ, Πασπαλιάρης, Βούρβουλης, Γεωργακάκος κ.λ.

Ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐπευφημίας τῶν παρευρεθέντων, ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος ἀπήντησεν ἐν ἀρχῇ δι' ὀλίγων ἐμπεριστατωμένων εἰς σχετικὴν προσφώνησιν τοῦ Διοικητοῦ Τροχαίας κ. Γ. Χατζηελευθερίου. Ἀνεφέρθη ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰς τὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ εἰδικώτερον τῆς Τροχαίας Κινήσεως, ἔταμε τὸ κυκλοφοριακὸν πρόβλημα ποὺ ἀπασχολεῖ τὴν μεγαλόπολιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐξῆρε τὰς θυσίας τῶν ἀστυνομικῶν ἀπὸ συστάσεως τοῦ θεσμοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ οἰκονομικὰ αἰτήματα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, τονίσας ὑπὸ θύελλαν χειροκροτημάτων ὅτι ἐξαρτᾶ τὴν παραμονήν του ἐν τῇ Κυβερνήσει ἀπὸ τὴν ἐπίλυσιν τῶν δικαιοτάτων διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βελτίωσίν μας αὐτῶν αἰτημάτων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐμπνευσμένης ὁμιλίας του, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔκοψε τὴν βασιλόπιττα καὶ προέβη εἰς τὴν διανομὴν τῶν τεμαχίων αὐτῆς. Τυχερός, διὰ τὸ «φλουρὶ»—καὶ διὰ δευτέραν ἢ τρίτην φορὰν νομίζω—ὁ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς κ. Κάρτσωνας. Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξήγαγε τοὺς πρώτους λαχνοὺς καὶ ἤρχισεν ἡ διανομὴ τῶν δώρων πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, ἡ ὅλη δὲ τελετὴ ἔληξε μὲ μικρὰν δεξίωσιν παραταθεῖσαν μέχρι τῆς 14ης ὥρας.

* * *

Καὶ τοῦ ΧΡΟΝΟΥ λοιπόν. Εὐχὴ καὶ προσδοκία ὅλων μας εἶναι νὰ ἑορτάσωμε τότε μὲ μεγαλύτερον ἐνθουσιασμόν, μὲ περισσοτέραν εὐτυχίαν καί, πρὸ παντός, μὲ ὑγείαν τὰς ἁγίας καὶ τόσον πλουσίας εἰς ὡραίας παραδόσεις καὶ γραφικὰ ἔθιμα ἡμέρας τοῦ Νέου Ἔτους. Εἴθε.....

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ὁ ἀείμνηστος Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ, γνωστὸς γιὰ τὸ περίφημο πνεῦμα του, ἔδινε κάποτε ἕνα οἰκογενειακὸ γεῦμα. Ἀνάμεσα στοὺς συνδαιτημόνες του ἦταν καὶ ὁ γαμπρός του Μάρρεϋ, ποὺ πάντοτε ἔφερνε σὲ δύσκολη θέσι τὸ γηραιὸ πολιτικὸ ὑποβάλλοντάς του τὶς πιὸ ἀπρόοπτες ἐρωτήσεις. Σὲ μιὰ στιγμὴ λοιπὸν ὁ Μάρρεϋ ρώτησε τὸν πεθερό του :

— Κατὰ τὴν γνώμη σας, ποιός ὑπῆρξε ὁ πιὸ θαρραλέος πολιτικὸς στὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο;

Ὁ Τσῶρτσιλ σκέφθηκε λίγο καὶ ὕστερα ἀποκρίθηκε :

—Ὁ Μπενῖτο Μουσολίνι!

—Ὁ Μουσολίνι; λέει κατάπληκτος ὁ γαμπρός τοῦ πατέρα τῆς Νίκης. Καὶ γιατὶ αὐτό;

— Γιατὶ ἦταν, ἀγαπητέ μου, ὁ μόνος ποὺ εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐκτελέσῃ τόν . . . γαμπρό του! . . .

1934: ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΣΕΚΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Μετὰ τὸ πρῶτο βῆμα τους στὴν ἀπάτη ἐξαπέλυσαν στὴν ἀγορὰ πλαστὰ τραπεζογραμμάτια καὶ κατόπιν ἐξηφανίσθησαν. Τὸ 1928 τὸ δικαστήριο τῶν συνέδρων Χαλκίδος τοὺς κατεδίκασε ἐρήμην εἰς 8 ἐτῶν εἰρκτήν.

—Δὲ μοῦ λὲς Περνάκ, τὸν ρώτησε ὁ Ὑπαστυνόμος, ἀφοῦ ἤξερες πὼς εἶχες τέτοια καταδίκη στὴν πλάτη σου πῶς τόλμησες καὶ ἦρθες στὴν Ἑλλάδα ;

—Καὶ ποῦ νὰ πήγαινα ; Μὲ κυνηγοῦσαν ὅλες οἱ Ἀστυνομίες. Ἔφτειαξα ἕνα διαβατήριο μὲ τὸ ψευδώνυμο ποὺ εἶχα στὴ Γαλλία καὶ ἦρθα μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς δὲν θὰ πιαστῶ.

—Ὁ ἐρχομός σου Περνὰκ στὴν Ἑλλάδα νομίζω πὼς εἶχε ἄλλο σκοπό, τοῦ εἶπε ὁ Ὑπαστυνόμος.

—Κανέναν, ἀπάντησε. Στὸ ἐξωτερικὸ δὲν μποροῦσα πιὰ νὰ παραμείνω.

—Κι' ὅμως ἦρθες γιὰ παράνομη δουλειά, μ' αὐτὸν ἐδῶ, τοῦ εἶπε ὁ Ὑπαστυνόμος καὶ τοῦ ἔδειξε τὸ σκίτσο τοῦ Ζαρίφη.

—Μοῦ εἶναι ἄγνωστος, εἶπε ὁ Περνάκ.

—Πόσα ψέμματα λές. Ἀφοῦ εἶναι ὁ Δαμαρίδης!

—Ὁ Δαμαρίδης! Κάπως τοῦ μοιάζει, μὰ δὲν εἶναι αὐτός.

Ἡ ἀπάντησί του δὲν μᾶς ἔπεισε, μᾶς ἄφησε ἀρκετὲς ἀμφιβολίες ποὺ θὰ συνεχίζαμε τὶς ἔρευνές μας πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις.

Ἐκεῖ ἡ ἀνάκρισι τελείωσε κι' ὁ Περνὰκ μαζὶ μὲ τὸ καταδιωκτικὸ του ἔγγραφο πῆρε τὸ δρόμο του γιὰ τὶς φυλακὲς Αἰγίνης.

Μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἐξακριβώσαμε πὼς ὁ Δαμαρίδης πραγματικὰ δὲν ἦταν ὁ Ζαρίφης, ἀλλὰ μιὰ ἄλλη σκοτεινὴ φυσιογνωμία.

Ἔτσι καὶ πάλι ἡ ὑπόθεσι τοῦ φαντομᾶ τῶν τραπεζῶν παρέμεινε ἕνα ἀξεδιάλυτο μυστήριο. Μὰ ὅσο ἔχανα τὰ ἴχνη του, τόσο μεγάλωνε τὸ ἐνδιαφέρον μου νὰ ἀποκαλυφθῆ αὐτὸς ὁ ὑπερδυναμικὸς ἀπατεώνας καὶ γι' αὐτὸ συνέχιζα νὰ ἀναζητῶ ἀπὸ παντοῦ πληροφορίες.

Ὅπως καὶ κάποιο πρωῒ περνώντας ἀπὸ τὴν ὁδὸ Σοφοκλέους εἶδα στὴν πόρτα τοῦ γραφείου του τὸν γνωστό μου χρηματιστὴ τῶν Ἀθηνῶν Σέργιο Μπάλτα.

Μὲ τὸν Μπάλτα εἴχαμε γνωρισθῆ πρὶν ἕνα χρόνο ἀπὸ μιὰ περιπέτεια ποὺ τοῦ συνέβη στὸν Πειραιᾶ.

Ὁ Σέργιο Μπάλτας ἔκανε λαθραία ἐξαγωγὴ συναλλάγματος μὲ ἕνα τρόπο ποὺ κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸν ὑποπτευθῆ. Ἐπεδίωξε καὶ συνδέθηκε φιλικὰ μὲ ἕνα ὑπάλληλο τῆς συστημένης ἀλληλογραφίας τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς, ὅπου ἐκεῖνος χωρὶς νὰ γνωρίζη τὸ περιεχόμενο στὶς ἐπιστολὲς ποὺ τοῦ ἔδινε πρὸς ταχυδρόμησι, ἐξυπηρετοῦσε ἐξασφαλισμένα τὸ φίλο του Μπάλτα στὸ λαθρεμπόριο. Ὥσπου στὶς 29 Σεπτεμβρίου 1933 καταφθάνει ἔξαλλος ὁ Μπαλτας στὸ γραφεῖο μας καὶ λέει στὸν Ὑπαστυνόμο :

—Καταστρέφομαι κύριε Ὑπαστυνόμε, μοῦ ἔκλεψαν 1.500.000 δραχμὲς. Καὶ συνέχισε νὰ ἐξιστορῆ τὸ πάθημά του καθαρὰ καὶ ξάστερα γιὰ τὸ λαθρεμπόριο χωρὶς νὰ φοβηθῆ τὸν αὐστηρὸ νόμο περὶ προστασίας συναλλάγματος.

—Δὲν ἀρνοῦμαι πὼς ἔκανα λαθραία ἐξαγωγὴ συναλλάγματος καὶ ἔστελνα στὸ Λονδῖνο συστημένες ἐπιστολὲς καὶ χρηματοδέματα ἀπὸ λίρες καὶ δολλάρια. Ἡ δουλειὰ καιρὸ τώρα τραβοῦσε τὸ δρόμο της κανονικά, ὅταν ξαφνικὰ παίρνω ἕνα ἐπεῖγον τηλεγράφημα ἀπὸ τὸν συνεραῖρο μου στὸ Λονδῖνο πὼς ἡ συστημένη ἐπι-

στολὴ ποὺ τοῦ εἶχα στείλει, ἀντὶ τοῦ συναλλάγματος ποὺ ἀναφέρω τῶν 830.000 δραχμῶν ἦταν παραφουσκωμένη μὲ ἀποκόμματα ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. Πρὶν προλάβω νὰ συνέλθω ἀπὸ τὸ πρῶτο κτύπημα, παίρνω δεύτερο ἐπεῖγον τηλεγράφημα. ὅτι καὶ ἡ ἑπομένη ἐπιστολὴ ἀντὶ τοῦ συναλλάγματος 750.000 δραχμῶν περιεῖχε καὶ πάλι ἀπὸ τὰ ἴδια ἀποκόμματα. Τί θὰ γίνῃ κ. Ὑπαστυνόμε, καταστρέφομαι, πάω νὰ τρελλαθῶ, ἔλεγε καὶ ἔτρεμε ὁλόκληρος.

—Θὰ ἐξετάσωμε τὴν ὑπόθεσί σας κύριε, πρέπει ὅμως νὰ ξέρετε πὼς καὶ σεῖς πᾶτε κατηγορούμενος γιὰ λαθρεμπόριο συναλλάγματος.

—Τὸ ξέρω, μὰ δὲ μὲ νοιάζει, φτάνει νὰ βρεθοῦν τὰ χρήματα, ἔλεγε μὲ ἀγανάκτησι καὶ ὁ ἱδρὼς ἔτρεχε ποτάμι ἀπὸ τὸ μέτωπό του.

—Ἂν ἡ κλοπὴ ἔγινε ἐδῶ, τοῦ εἶπε ὁ Ὑπαστυνόμος, κάτι μπορεῖ νὰ γίνῃ, ἂν ὅμως ἔγινε στὸ Λονδῖνο, θὰ πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Σκώτλαντ Γυάρντ. Πάντως κάνετε μιὰ μήνυσι κατ' ἀγνώστων.

Μετὰ τὴ μήνυσι καλέσαμε στὸ γραφεῖο μας ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς συστημένης ἀλληλογραφίας τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς. Ὁ Ὑπαστυνόμος, ἀφοῦ τοὺς ἀνέκρινε, τοὺς ἀφῆκε κατόπιν ἐλευθέρους γιατὶ δὲν τοὺς βρῆκε στοιχεῖα ἐνοχῆς. Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἀνακρίσεώς των εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθῶ καὶ νὰ ἐξετάζω ἕναν ἕναν ἀπὸ κοντά, ὥς ποὺ ξεχώρισα κάποιον γιατὶ στὸ πρόσωπό του ἀνεγνώρισα ἕνα νέο ποὺ μοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωσι πὼς σπαταλοῦσε πολλὰ χρήματα τὰ βράδυα μὲ τὶς χορεύτριες τοῦ οὐγγαρέζικου μπαλλέτου στὸ κέντρον Κωτσόμηλου στὸ Πασσαλιμάνι. Γι' αὐτὸ ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μας τὸν πῆρα στὸ κατόπιν. Ἔμαθα ποιὸς ἦταν, ποῦ καθόταν καὶ ὅλα τὰ στέκια του. Λεγόταν Ἰωάννης Καγέλης καὶ ἦταν φτωχός, ποῦ εὕρισκε λοιπὸν τόσα χρήματα καὶ ξόδευε ἀλύπητα;

Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα μὲ ἔκανε νὰ τὸν θέσω σὲ στενὴ παρακολούθησι. Ὅταν ἕνα πρωῒ τὸν βλέπω νὰ μπαίνῃ σ' ἕνα κατάστημα στὴν ὁδὸν Ρέπουλη. Στάθηκα καὶ εἶδα ποὺ μίλησε μὲ οἰκειότητα στὸν καταστηματάρχη, κατόπιν ἐκεῖνος ἀνοίγει τὸ χρηματοκιβώτιό του καὶ τοῦ παραδίδει ἕνα σιδερένιο κουτί. Ὁ Καγέλης τὸ ἄνοιξε, πῆρε ἀπὸ μέσα ἕνα μάτσο χαρτονομίσματα καὶ τὸ ξαναδίνει στὸ καταστηματάρχη ποὺ τὸ κλείδωσε ὀτὸ χρηματοκιβώτιό του. Χαιρετήθηκαν καὶ ὁ Καγέλης βγῆκε ἀπὸ τὸ κατάστημα χαμογελαστὸς κι' ἀμέριμνος.

Ἡ σκηνὴ αὐτὴ μοῦ ἐπεβεβαίωσε πλέον καθαρὰ τὴν ὑποψία πὼς ὁ ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος Καγέλης ἦταν ὁ ἔνοχος τῆς κλοπῆς τοῦ λαθραίου συναλλάγματος. Μὰ γιατὶ νὰ κρύβῃ τὰ χρήματα στὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ καταστηματάρχου ἐκείνου, μήπως ἦταν συγγενής του, ἢ συνένοχός του; Καὶ τότε πῆρα τὴν ἀπόφασι νὰ τὸν συλλάβω πρὶν ἀκόμα ἀπομακρυνθῇ.

Τὸν πλησίασα, τὸν σταμάτησα καὶ τὸν ρώτησα κάπως ἀπότομα.

—Ποῦ πηγαίνετε κύριε;

Ξαφνιάστηκε, ἀπάντησε ὅμως ψύχραιμα.

—Στὸ γραφεῖο μου, εἶμαι ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος. Καὶ γιατὶ μὲ ρωτᾶτε;

—Τὸ ξέρω πὼς εἶσαι ταχυδρομικός, μὰ στὸ κατάστημα ποὺ πῆγες πρωῒ-πρωῒ τί ζητοῦσες;

—Τί σᾶς ἐνδιαφέρει τί ζητοῦσα; εἶπε μὲ σφιγμένα τὰ χείλη.

—Κι' ἐγὼ εἶμαι ἀστυνομικὸς καὶ θὰ σοῦ πῶ τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ μ' ἐνδιαφέρει. Ἀμέσως ἄρχισα νὰ τοῦ κάνω ἐπὶ τόπου σωματικὴ ἔρευνα, ὅπου ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ πανταλονιοῦ του βγάζω τὸ μάτσο τὰ χαρτονομίσματα ποὺ πῆρε ἀπὸ τὸ σιδερένιο κουτί, λίρες καὶ δολλάρια.

—Ποῦ τὸ βρῆκες αὐτὸ τὸ συνάλλαγμα; Δὲν τὸ ξέρεις πὼς ἀπαγορεύεται; τοῦ εἶπα γιὰ νὰ νομίσῃ πὼς τὸν συνέλαβα γιὰ τὴν παράνομο κατοχή.

Ἐκεῖ δαγκώθηκε, ἔλεγε, ἔλεγε σωρὸ ἀβάσιμες δικαιολογίες, μὰ ἐγὼ εἶχα

πλέον στὰ χέρια μου τὶς ἀποδείξεις, τὴ θεμελιωμένη κατηγορία εἰς βάρος του. Τότε τὸν πῆγα πίσω στὸ κατάστημα νὰ πάρω καὶ τὸν καταστηματάρχη μαζί μου στὴν Ἀσφάλεια καὶ θὰ ἐξασφάλιζα ἔτσι τὸ σιδερένιο κουτὶ ποὺ εἶχε στὸ χρηματοκιβώτιό του.

Στὴν ἀρχὴ ὁ καταστηματάρχης ἀρνιόταν καὶ δὲν δεχόταν νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ.

—Δὲν μπορῶ κύριε χωρὶς νὰ φταίω νὰ κλείσω τὸ μαγαζί μου. Ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ εὐθύνη μὲ τὶς δουλειὲς τοῦ φίλου μου Γιάννη, ἁπλῶς τὸν ἐξυπηρέτησα καὶ τοῦ φύλαξα τὰ λεπτά του στὸ χρηματοκιβώτιό μου.

—Μπορεῖ νὰ εἶναι ἔτσι, μὰ εἶσθε ὑποχρεωμένος νὰ μὲ ἀκολουθήσετε στὴν Ἀσφάλεια καὶ ἐκεῖ θὰ ξεκαθαρίσῃ ἡ ὑπόθεσις.

Τοὺς ὁδήγησα καὶ τοὺς δύο στὸ Τμῆμα καὶ ἀνέφερα στὸν προϊστάμενο τὰ διατρέξαντα.

—Καὶ τὸ σιδερένιο κουτὶ ποῦ εἶναι ; ρώτησε ὁ Ὑπαστυνόμος.

—Στὸ χρηματοκιβώτιό μου, ἀπάντησε πρόθυμα ὁ καταστηματάρχης γιὰ νὰ ξεμπλέξῃ πιὸ γρήγορα.

Τότε τὸν πῆρα, πήγαμε στὸ κατάστημά του καὶ φέραμε τὸ σιδερένιο κουτὶ καὶ ὅταν τὸ ἀνοίξαμε πάνω στὸ γραφεῖο τοῦ Ὑπαστυνόμου μείναμε ὅλοι ἄφωνοι. Στιβαγμένα μάτσα οἱ λίρες καὶ τὰ δολλάρια.

Δὲν πιστεύω νὰ κάνῃς καὶ τὸν χρηματιστὴ Καγέλη καὶ ἔχεις τόσο χρῆμα στὰ χέρια σου. Γι' αὐτὸ σὲ παρακαλῶ νὰ ἀφήσῃς κατὰ μέρος κάθε ψεύτικη δικαιολογία καὶ νὰ πῇς τὴν ἀλήθεια ἀπὸ ποῦ προέρχονται αὐτὰ τὰ χρήματα, τοῦ εἶπε σὲ πολὺ αὐστηρὸ τόνο ὁ Ὑπαστυνόμος.

Ὁ Καγέλης κέρωσε καὶ ὅπως ἦταν ἀπροετοίμαστος μπερδεύτηκε, δὲν μπόρεσε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προέλευσί τους καὶ τελικὰ ὁμολόγησε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν κλοπὴ τοῦ συναλλάγματος ἀπὸ τὶς συστημένες ἐπιστολές.

—Ἀπὸ καιρὸ εἶχα καταλάβει τὸ κόλπο μὲ τὸ λαθραῖο συνάλλαγμα καὶ σκέφθηκα, ἐκεῖ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κάνῃ ἕνας ἄλλος γιατὶ νὰ μὴ τὸ ἔκανα ἐγώ, εἶπε μὲ κυνισμὸ ὁ Καγέλης.

—Καὶ γιατὶ ἔβαλες ἀποκόμματα ἀγγλικῶν ἐφημερίδων; τὸν ρώτησε ὁ Ὑπαστυνόμος.

—Γιὰ νὰ θολώσω τὰ νερά, νὰ νομισθῇ πὼς ἡ κλοπὴ ἔγινε στὸ Λονδῖνο καὶ νὰ μὴ ὑποπτευθοῦν κανέναν ἀπὸ μᾶς ἐδῶ.

Ἡ μυστηριώδης ὑπόθεσις τῆς κλοπῆς τοῦ συναλλάγματος ἀπὸ τὶς συστημένες ἐπιστολὲς τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς, ξεκαθάρισε χωρὶς νὰ τὸ περιμένωμε στὰ γρήγορα καὶ τότε καλέσαμε στὸ γραφεῖο τὸν χρηματιστή.

Ὁ Σέργιος Μπάλτας ὅταν ἦρθε καὶ εἶδε πάνω στὸ γραφεῖο τοῦ Ὑπαστυνόμου τὰ χρήματά του, δάκρυσε ἀπὸ χαρὰ καὶ ἔκανε τὴν κίνησι νὰ τὰ πάρῃ στὰ χέρια του.

—Ὄχι κ. Μπάλτα, ἀκόμα δὲν εἶναι δικά σου, πρῶτα θ' ἀποφασίσῃ τὸ δικαστήριο, τοῦ εἶπε ὁ Ὑπαστυνόμος καὶ διέταξε νὰ μεταφερθοῦν στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων πρὸς φύλαξιν, ἀφοῦ προηγουμένως τὰ μετρήσαμε μπροστὰ σὲ ὅλους καὶ ἦσαν περὶ τὰ 1.400.000 δραχμές.

—Εὐτυχῶς δὲν λείπουν πολλά, μόνον 100.000 δραχμές, εἶπε ὁ χρηματιστής.

—Πῶς δὲν εἶναι πολλά, γλέντησε καλὰ ὁ Καγέλης μὲ τὶς Οὐγγαρέζες, ἀπάντησε ὁ Ὑπαστυνόμος.

Κατόπιν ὁ Σέργιος Μπάλτας μᾶς εὐχαρίστησε ἕναν-ἕναν καὶ ἔκανε νὰ μᾶς χαιρετίσῃ γιὰ νὰ φύγῃ.

—Δὲν μπορεῖς ἀκόμα νὰ φύγῃς κ. Μπάλτα, τοῦ εἶπε ὁ Ὑπαστυνόμος. Δὲν εἴπαμε πὼς εἶσαι κρατούμενος γιὰ λαθρεμπόριο συναλλάγματος;

—Ἄ, ἔτσι. Δὲν μὲ στενοχωρεῖ διόλου κ. Ὑπαστυνόμε, ἐγὼ εἶμαι ἐνθουσιασμένος ποὺ βρέθηκαν τὰ χρήματά μου.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωὶ-πρωὶ ἔβγαιναν ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια δυὸ συνοδεῖες, ἡ

μία μὲ τὸν Καγέλη γιὰ τὸν Α' ἀνακριτὴ μὲ τὴν κατηγορία κλοπῆς εἰς βαθμὸν κακουργήματος καὶ ἡ ἄλλη μὲ τὸν χρηματιστὴ στὸ αὐτόφωρο γιὰ παράβασι τοῦ νόμου περὶ συναλλάγματος.

Ὁ ταχυδρομικὸς Καγέλης προεφυλακίσθη καὶ ὁ χρηματιστὴς Μπάλτας κατεδικάσθη σὲ 25.000 δραχμὲς πρόστιμο.

Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι ἦταν ἡ ἀφορμὴ ποὺ γνωρίσθηκα μὲ τὸν χρηματιστὴ Μπάλτα καὶ ὁ ὁποῖος ἀπὸ ὑποχρέωσι μοῦ ἔδινε πρόθυμα πάντοτε ὅποια πληροφορία καὶ ἂν τοῦ ζητοῦσα. Γι' αὐτὸ ὅταν τὸν εἶδα ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὴ πόρτα τοῦ γραφείου του, τὸν πλησίασα, ὄχι μόνον γιὰ νὰ τὸν χαιρετήσω, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ρωτήσω ἂν ξέρει τίποτε περὶ Ζαρίφη. Μὲ δέχτηκε ἐγκάρδια στὸ γραφεῖο του καὶ ἀφοῦ κουβεντιάσαμε λίγο γιὰ ἄλλα θέματα, τὸν ρώτησα μὰ ἐκεῖνος μοῦ ἀπάντησε ἔτσι:

—Ἄσε τὸν Ζαρίφη Γιῶργο μου, αὐτὸς ἦρθε καὶ ἀφοῦ τὰ μάζεψε κανονικὰ χάθηκε. Καὶ κοίταξε τὰ καινούργια, τὴ σοβαρὴ ἐπιδημία πλαστογραφίας ποὺ ἔχει πέσει στὴν Ἀθήνα. Χιλιάδες λίρες κυκλοφοροῦν στὰ χρηματιστήρια μὲ πλαστὰ τσὲκς τῶν τραπεζῶν Barkleys Bank, Credito Italiano, Bank Italien de Credit, Bank Italien Etrangers, Barkleys Bank Limided, Wester Minister Bank, Bank Biralens, Nêational Bank Francaise, Commercial Credit Francaise κ.ἄ.

Καὶ πραγματικὰ ἔφθαναν μέχρι τ' αὐτιά μας στὴν Ἀσφάλεια ψίθυροι γιὰ τὶς γκάφες ποὺ πάθαιναν οἱ χρηματιστὲς καὶ οἱ σαράφηδες μὲ τὴν ἀγορὰ πλαστῶν τσέκς. Μὰ κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν τολμοῦσε νὰ καταγγείλη τὸ πάθημά του στὴν Ἀστυνομία. Γι' αὐτὸ οἱ πλαστογράφοι καὶ οἱ ἀπατεῶνες μὲ τὴ σιωπή τους αὐτή, δούλευαν χωρὶς νὰ διακινδυνεύουν πὼς θὰ πέσουν στὰ χέρια μας.

—Τὴν ἔχουν πάθει πολλοὶ συνάδελφοι, συνέχισε ὁ χρηματιστὴς Μπάλτας, ὅπως ὁ Ἀνεστόγλου Γεώργιος, ὁ ποῦς τῶν χρηματιστῶν. Ὁ Ἀβὰρ Σαμουήλ, ὁ Ἑβρένογλου Ἠλίας, κ.ἄ. Δὲν στὸ κρύβω πὼς τὴν ἔπαθα κι' ἐγὼ γιὰ μιὰ φορά. Στὴν ἀρχὴ παρουσιάζονται μὲ τσὲκς γνήσια μικρᾶς ὀνομαστικῆς ἀξίας καὶ ὕστερα σοῦ σκᾶνε τὴν ἀτομικὴ βόμβα. Πρὶν ἕνα μήνα σχεδὸν ἦρθε στὸ γραφεῖο μου κάποιος μεσίτης μοῦτρο, ὅλοι τὸν φυλαγόμαστε, καὶ μοῦ ἔφερε ἕνα πελάτη, ποὺ τὸν ἔβλεπα γιὰ πρώτη φορά. Ἡ ἐμφάνισί του εὐγενικὴ καὶ νοικοκυρεμένη. Γνωριστήκαμε, κάναμε δύο-τρεῖς δουλειὲς μαζὶ μὲ γνήσια μικρὰ τσὲκς καὶ ξαφνικὰ μοῦ τὴ σκάει μ' αὐτὸ τῶν 500 λιρῶν Ἀγγλίας τῆς Barkleys Bank—καὶ ἀνοίγοντας τὸ συρτὸ τοῦ γραφείου του μοῦ ἔδωσε τὸ τσέκ. Εἶναι στὸ ὄνομά του, Δημητριάδης, ἀλλὰ ὅπως μὲ ἐπληροφόρησε κατόπιν ἡ τράπεζα, εἶναι ὄνομα ἀνύπαρκτο. Κάλεσα τὸν μεσίτη καὶ τὸν ρώτησα ποῦ γνώρισε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, μοῦ εἶπε πὼς μιὰ μέρα τὸν συνάντησε παρέα μὲ κάποιους φίλους του στὸ καφενεῖο «Θέμις» ποὺ βρίσκεται ἀκόμα στὴ σημερινὴ πλατεῖα Κοτζιᾶ.

Ἔστειλα τὸ μεσίτη νὰ τὸν ἀναζητήση, μὰ αὐτὸς εἶχε γίνει ἄφαντος, ὡς ποὺ μιὰ μέρα συναντήθηκε τυχαία στὸ δρόμο μὲ τὴ παρέα του καὶ τοὺς ρώτησε. Κι' αὐτοὶ τὸν εἶχαν χάσει μὰ κατάφερε νὰ μάθη τὸ μικρό του ὄνομα, λεγόταν Φώτης.

Πῆγα καὶ ἐγὼ πολλὲς φορὲς στὸ καφενεῖο «Θέμις» μπᾶς καὶ τὸν δῶ μὰ τίποτε, ὥσπου στὸ τέλος βαρέθηκα καὶ δὲν ξαναπῆγα. Τί λὲς Γιῶργο, μπορεῖ νὰ γίνη τίποτε;

—Καὶ βέβαια πρέπει νὰ γίνη κ. Μπάλτα, ἔτσι θὰ τοὺς ἀφήσωμε νὰ ἀλωνίζουν;

Τότε ζήτησα ἀπὸ τὸν χρηματιστὴ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Φώτη, τὸ τσὲκ γιὰ νὰ τὸ παραδώσω στὸν ἀνακριτὴ καὶ νὰ μὲ φέρει ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν μεσίτη νὰ μοῦ δείξη τὴν παρέα τοῦ πλαστογράφου.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
(ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ)

Ὑπὸ τοῦ κ. ΘΕΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

« Ἀνέκαθεν οἱ ἀρρώστειες—συνεχίζει ὁ κ. Βεγγλίδης—ἀπεδίδοντο στὸ ἀκάθαρτον αἷμα. Γιὰ ν' ἀπομακρυνθοῦν δὲ οἱ κακοὶ χυμοί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐκινδύνευεν ἡ ζωή, ἐγίνοντο τοπικὲς ἢ γενικὲς ἀφαιμάξεις, ἢ ἐτοποθετοῦντο βδέλλες ἢ ἀφήνοντο ψεῖρες, στὰ παιδιὰ ἰδίως, γιὰ ν' ἀπορροφήσουν τὸ κακὸν αἷμα. Τὸ αἷμα αὐτὸ ἐθεωρεῖτο ὅτι ἔχει περίεργες ἰδιότητες, οἱ ὁποῖες δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν ἐδῶ. Ἀκάθαρτον αἷμα ἐθεωρεῖτο ἐπίσης ἐκεῖνο τῆς ἐμμήνου ροῆς τῶν γυναικῶν. Γι' αὐτὸ στὶς Ἰνδίες οἱ γυναῖκες, ὅταν ἐπήγαιναν νὰ καθαρισθοῦν στὸν ποταμό, μετὰ τὴ λῆξι τῆς περιόδου, δὲν ἐπετρέπετο νὰ κυττάζουν οὔτε ἄνθρωπον, οὔτε ζῶο... Γιατὶ ἐπιστευόταν, ὅτι μὲ τὸ βλέμμα τους μποροῦσαν νὰ ρυπάνουν καὶ νὰ μολύνουν. Ἀνάλογες προλήψεις ὑπῆρχαν καὶ στὴν ἀρχαία Ρώμη ».

Ὑπῆρχεν ἐπίσης ἀνέκαθεν ἡ ἀντίληψις, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύῃ καὶ σήμερα, ὅτι τὸ ἀκάθαρτον αἷμα πρέπει νὰ καθαρίζεται. Τὸ φάρμακον ὅμως τοῦ καθαρισμοῦ δὲν ἀνεκαλύφθη ἀκόμα. Ἔτσι ἡ ὑγιεινή, ὡς μόνο μέσο γιὰ τὴ βελτίωσι τῆς ποιότητος τοῦ αἵματος συνιστᾶ τὴν κανονικὴ ζωὴ καὶ τὴν κατάλληλη διατροφή. Ὁ καθαρὸς ἀέρας, ἡ ἀνάλογη κίνησις καὶ ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ καθαριότης τοῦ σώματός μας ἐξ ἄλλου, συντελοῦν ἐπίσης στὴν καθαριότητα τοῦ αἵματος.

Τὸ αἷμα παύει νὰ εἶναι καθαρόν, ὅταν εἰσέλθουν σ' αὐτὸ μικρόβια ἢ προϊόντα τους, ὅπως λ.χ. τὰ πρωτόζωα, τὰ τρυπανοσώματα κλπ. Ἀλλὰ τότε ἡ ὑγεία πιὰ... πηγαίνει περίπατο καὶ παρουσιάζονται ἀσθένειες, γιὰ τὴ θεραπεία τῶν ὁποίων ἁρμόδιοι εἶναι οἱ γιατροί, στοὺς ὁποίους ὀφείλουν νὰ καταφεύγουν οἱ πάσχοντες.

Ἀπὸ τὰ λίγα αὐτὰ καταφαίνεται, νομίζουμε, ἡ σπουδαιότης τοῦ αἵματος καὶ ἐξηγεῖται γιατὶ ἐχαρακτηρίσαμε τοῦτο ὡς τὸ πιὸ ἐνδιαφέρον συστατικὸ τοῦ σώματος. Ἐξ ἄλλου διαπιστοῦται ἡ ἀνάγκη τῆς καθαρότητος τοῦ αἵματος, γιὰ τὴν ὁποίαν ὀφείλουμε νὰ φροντίζουμε ὅλοι, ἂν θέλουμε ν' ἀπολαμβάνουμε ὑγείας.

Τὸ αἷμα προσφέρει πολλαπλὲς ὑπηρεσίες στὸν ὀργανισμὸ καὶ συντελεῖ στὴν ἐξασφάλισι τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑγείας του, ὅπως εἴπαμε καὶ ἀνωτέρω. Συγκεκριμένως τοῦτο:

α) Μεταφέρει σ' ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ σώματος καὶ τοὺς ἱστούς, ἀκραίους καὶ μεσαίους, τὶς διάφορες θρεπτικὲς οὐσίες, τὶς ὁποῖες παραλαμβάνει ἀπὸ τὶς τροφὲς μετὰ τὴν τελεία ἐπεξεργασία τους (πέψι) καὶ τὸ ὀξυγόνο ποὺ παραλαμβάνει ἀπὸ τοὺς πνεύμονας.

β) Συντελεῖ στὴν ἀποβολὴν ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ γνωστοῦ μας καὶ ἐπιβλαβοῦς σ' αὐτὸ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος καὶ τῶν ἀχρήστων στοιχείων, ποὺ σχηματίζονται κατὰ τὴν καῦσι τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ τῆς ὕλης τῶν ἱστῶν.

γ) Συμβάλλει στὴν ὁμοιόβαθμη διατήρησι τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου ἐν γένει.

δ) Χρησιμεύει γιὰ τὴν ἐπικοινωνία τῶν διαφόρων ὀργάνων πρὸς ἄλληλα καὶ τὴν μεταφορὰ σ' αὐτὰ ἀπαραιτήτων γιὰ τὴ λειτουργία τους οὐσιῶν. Καί:

ε) Παράγει ἀρκετὰ στοιχεῖα, χρήσιμα γιὰ τὴν προάσπισι καὶ τὴν ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπὸ ἐπικινδύνους ἐχθρούς, τὰ ὁποῖα ἀνομάζονται «ἀλεξιτήρια...».

Ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος στὸν ὀργανισμὸ γίνεται: ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὸ κέντρο πρὸς τὰ ἄκρα, ὁπότε λέγεται φυγόκεντρος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὰ ἄκρα πρὸς τὸ κέντρον, ὁπότε ὀνομάζεται κεντρομόλος. Κέντρον εἶναι ἡ καρδιά. Καὶ κατὰ μὲν τὴν

πρώτη περίπτωσι χρησιμοποιοῦνται οἱ ἀρτηρίες, κατὰ δὲ τὴ δεύτερη οἱ φλέβες, ποὺ ἀποτελοῦν φυσικὰ τὰ ὄργανα τῆς κυκλοφορίας.

Οἱ ἀρτηρίες εἶναι εἰδικοὶ γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ αἵματος σωλῆνες, ἐλαστικοὶ καὶ συστελλόμενοι, οἱ ὁποῖοι διακλαδίζονται κατὰ τρόπον ἀριστοτεχνικὸ σ' ὁλόκληρο τὸ σῶμα. Διαιροῦνται δὲ σὲ μεγάλες (χονδρές), μεσαῖες καὶ μικρές. Οἱ μεγάλες βρίσκονται πλησίον τῆς καρδιᾶς. Καθόσον δὲ ἀπομακρύνονται ἐξ αὐτῆς λεπτύνονται καὶ καταλήγουν σὲ λεπτότατες ἴνες (ἀρτηρίδια), τὰ ὁποῖα καλοῦνται «τριχοειδῆ ἀγγεῖα» (ὡς ὁμοιάζοντα μὲ τρίχες). Εἶναι ὅμως ταῦτα πολὺ λεπτότερα ἀπὸ τὶς τρίχες καὶ ἀόρατα μὲ τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν, ἀφοῦ καὶ ἡ πιὸ λεπτὴ τρίχα εἶναι πενῆντα φορὲς πιὸ χονδρὴ ἀπὸ ἕνα τριχοειδὲς ἀγγεῖον. Οἱ ἀρτηρίες μεταφέρουν τὸ καθαρὸν αἷμα ἀπὸ τὴν καρδιὰ στὰ ἄκρα τοῦ σώματος. Οἱ μεγαλύτερες δ' ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ ἀορτή, ἡ καρωτίς, ἡ μηριαία, ἡ τραχεῖα κλπ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὶς φλέβες, αὐτὲς ἀποτελοῦν ἐπίσης σωλῆνες, οἱ ὁποῖοι μεταφέρουν τὸ αἷμα ἀντιστρόφως, ἤτοι ἀπὸ τὰ ἄκρα, ποὺ τὸ ἔφεραν οἱ ἀρτηρίες, στὸ κέντρον, ἀκάθαρτο... Γιατὶ τὸ καθαρὸν αἷμα ἀφοῦ ἀφήσῃ τὰ θρεπτικά του στοιχεῖα στὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα, μετατρέπεται πιὰ σὲ ἀκάθαρτο. Γι' αὐτὸ τὸ χρῶμα του δὲν εἶναι διαυγὲς ἐρυθρόν, ἀλλὰ σκοῦρο, κυανέρυθρον... Τὸ αἷμα αὐτὸ μεταφέρεται στὴν καρδιὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στοὺς πνεύμονας, ὅπου καθαρίζεται (ὀξυγονοῦται) καὶ ἐπανέρχεται πάλι στὶς ἀρτηρίες καθαρόν. Οἱ φλέβες εἶνας τελείως διαφορετικοὶ σωλῆνες ἀπὸ τὶς ἀρτηρίες καὶ διπλάσιες τὸν ἀριθμό. Διακλαδίζονται δὲ καὶ αὐτὲς σ' ὅλο τὸ σῶμα καὶ καταλήγουν στὰ δικά τους λεπτότατα τριχοειδῆ ἀγγεῖα, τὰ ὁποῖα παραλαμβάνουν τὸ ἀκάθαρτον αἷμα.

Ὁ προορισμὸς τοῦ αἵματος ἐκπληρώνεται συνεπῶς στὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα τῶν ἀρτηριῶν. Πραγματικὰ ἐκεῖ συντελεῖται τὸ «δοῦναι» καὶ τὸ «λαβεῖν» τοῦ ὀργανισμοῦ, ἤτοι ἡ παράδοσις τῶν θρεπτικῶν στοιχείων καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν ἀχρήστων. Ἐκεῖ τὸ καθαρὸν αἷμα παραδίδει τὸ ὀξυγόνον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἡ συντήρησις καὶ ἡ ὑγεία τοῦ ὀργανισμοῦ. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ παραλαμβάνεται τὸ ἐπιβλαβὲς διοξείδιο τοῦ ἄνθρακος, γιὰ ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ σῶμα ὡς ἄχρηστο καὶ ἐπικίνδυνον. Ἐκεῖ τὸ πολύπλοκο καὶ πολυσύνθετο κυκλοφοριακὸ σύστημα φθάνει στὸ τέρμα του. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πάλιν ἀρχίζει μὲ ἀντίθετη φορά, γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ ἀντίστροφο τέρμα.

Ἡ καθαρότης τοῦ αἵματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑγεία ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανισμοῦ. Γιατὶ μοιραίως ἀσθενὴς καὶ ἀκάθαρτος ὀργανισμὸς θὰ παράγῃ καὶ θὰ τροφοδοτῇ τὸ σῶμα μὲ ἀκάθαρτον αἷμα, ποὺ θὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀσθένεια.

Προσέχετε λοιπὸν φίλοι. Λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν τὸν σπουδαῖο ρόλο τοῦ αἵματος καὶ τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει τοῦτο καὶ κάνετε ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς κάθε φορά, γιὰ τὴν προμήθεια στὸν ὀργανισμό σας καθαροῦ αἵματος. Πράττοντες τοῦτο φροντίζετε γιὰ τὴν ὑγεία σας καὶ τὴν ἐξασφάλισι τῆς εὐτυχίας.

6. Τὸ σύμπλεγμα τῶν νεύρων.

Ἂν καὶ δὲν μοιάζουν καθόλου μὲ τὶς ἀρτηρίες καὶ τὶς φλέβες, ἔχουν ἐν τούτοις ἀπόλυτη σχέσι μὲ αὐτὲς καὶ τὰ νεῦρα. Ἀφ' ἑνὸς γιατὶ κι' αὐτὰ διακλαδίζονται σ' ὁλόκληρο τὸν ὀργανισμόν, ὅπως καὶ οἱ πρῶτες, κατὰ τρόπον ἀριστοτεχνικό. Καὶ ἀφ' ἑτέρου γιατὶ προσφέρουν σημαντικὲς ὑπηρεσίες στὸ σῶμα, χωρὶς τὶς ὁποῖες οὔτε οἱ ἀρτηρίες, οὔτε οἱ φλέβες μποροῦν νὰ ἐκπληρώνουν τὸν προορισμό τους. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ θεωροῦμε χρήσιμο καὶ σκόπιμο νὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις γιὰ τὸ σύμπλεγμα τῶν νεύρων τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ τώρα, μὲ σκοπὸ νὰ δώσουμε γιὰ γενικὴ ἰδέα περὶ αὐτῶν.

Τὰ νεῦρα εἶναι λεπτὲς λευκὲς χορδές, κυλινδρικὲς καὶ εὐθύγραμμες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ ὁποῖες ἐκπορεύονται ἀπὸ τὸν ἐγκεφαλονωτιαῖον ἄξονα καὶ μετὰ τῶν ἐγκεφαλικῶν καὶ νωτιαίων γαγγλίων ἀποτελοῦν τὸ περιφερειακὸ νευρικὸ σύστημα. Κατὰ τὴ διακλάδωσί τους στὸ σῶμα τὰ νεῦρα ἀλληλοπλέκονται καὶ ἀναστομοῦνται πρὸς ἄλληλα. Δὲν χάνουν ὅμως τὴν αὐτοτέλειά τους, ἀλλὰ φθάνουν

στὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ τους, ἤτοι στὸ ὄργανο στὸ ὁποῖο κατευθύνονται.

Ἀναλόγως τῆς φύσεώς τους τὰ νεῦρα διαιροῦνται σ' ἐγκεφαλικὰ καὶ νωτιαῖα. Τὰ πλεῖστα τῶν ἐγκεφαλικῶν καὶ πάντα τὰ νωτιαῖα φυτρώνουν ἀπὸ δύο ρίζες ἤτοι τῆς προσθίας (κινητικῆς) καὶ τῆς ὀπισθίας (αἰσθητικῆς). Καὶ ἀπὸ μὲν τὸν ἐγκέφαλο πηγάζουν (φυτρώνουν) δώδεκα συζυγίες νεύρων, ἐκ τῶν ὁποίων κυριώτερα εἶναι : τὸ ὀσφρητικό, τὸ ὀπτικό, τὸ ἀκουστικό, τὸ κινητικὸ τῶν ὀφθαλμῶν, κ.ἄ. Ἀπὸ δὲ τὸν νωτιαῖο μυελὸ πηγάζουν τριάντα ἕνα ζεύγη νεύρων, ἐκ τῶν ὁποίων ὀκτὼ εἶναι αὐχενικά, δώδεκα θωρακικά, πέντε ἰσφυϊκά, κ.ο.κ.

Κύριος σκοπὸς τῶν νεύρων εἶναι νὰ χρησιμεύουν ὡς ἀγωγοὶ καὶ νὰ μεταφέρουν τὰ διάφορα ἐρεθίσματα. Καὶ εἴτε τὰ παίρνουν ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλο, τὸ κέντρον δηλαδή, γιὰ νὰ μεταφέρουν στὴν περιφέρεια τοῦ σώματος (τοὺς μῦς, τοὺς ἀδένες ἢ τὰ ἄλλα ὄργανα), ὁπότε καλοῦνται φυγόκεντρα ἢ κινητικά. Εἴτε ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο, ἀναλόγως τῶν ἐπαφῶν ποὺ ἔχει καὶ τῶν αἰσθημάτων ποὺ δοκιμάζει τὸ σῶμα, γιὰ νὰ τὰ μεταφέρουν στὸ κέντρο (τὸν ἐγκέφαλο), ὁπότε καλοῦνται κεντρομόλα ἢ αἰσθητικά. Ἐξ ἄλλου τὰ νεῦρα, καθὼς διακλαδίζονται σ' ὅλο τὸ σῶμα καὶ ἀλληλοπλέκονται, συνδέουν μὲ τὰ ὀστᾶ καὶ συγκρατοῦν τὶς σάρκες.

Ἐκτὸς τῶν προμνημονευθέντων ὑπάρχουν στὸν ὀργανισμὸ καὶ πολλῶν ἄλλων εἰδῶν ἢ κατηγοριῶν νεῦρα, τὰ ὁποῖα εἴτε ἀποτελοῦν διακλαδώσεις τῶν ἀνωτέρω, εἴτε ἔχουν αὐτοτελῆ ὑπόστασι. Τοιαῦτα εἶναι τὰ διαφραγματικά, τὰ καρδιακά, τὰ ζυγωματικά, τὰ ἐγκεφαλικά, τὰ ἀγγειοκινητικά, τὰ ὁποῖα περιβάλλουν τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα καὶ συντελοῦν στὴ συστολὴ ἢ διαστολή τους, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τῶν ὀργάνων γιὰ αἷμα, κλπ. Δύο ἄλλες κατηγορίες νεύρων ἀποτελοῦν τὸ Συμπαθητικὸν ἢ Παρασυμπαθητικὸν νευρικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἔχει τὸν εἰδικὸ σκοπὸ ποὺ ἀναφέρει ὁ προμνημονευθεὶς ἰατρὸς Ἰω. Βεγκλίδης.

«Δύο σπουδαῖα νευρικὰ συστήματα, γράφει οὗτος, ἐγκεφαλικῆς προελεύσεως, ποὺ κάνουν, ἀναλόγως τῆς ἐντονωτέρας ἐπιδράσεως τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, νὰ διαφέρουν οἱ ἄνθρωποι μεταξύ τους, εἶναι τὸ Συμπαθητικὸ καὶ τὸ Παρασυμπαθητικό. Τὸ πρῶτο διεγείρει τὴ λειτουργία τῆς καρδιᾶς, διευρύνει τὶς ἀρτηρίες καὶ γενικὰ αὐξάνει τὶς λειτουργίες τοῦ σώματος. (Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ὅταν θυμώνη, κοκκινίζει καὶ τρέχει τὸ σάλιο του....., Τὸ δεύτερο τὸ Παρασυμπαθητικό, περιορίζει τὴ λειτουργία τῆς καρδιᾶς, συστέλλει τα ἀγγεῖα καὶ γενικὰ ἀναστέλλει τὶς λειτουργίες τοῦ σώματος. (Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ὅταν θυμώνη, χλωμιάζει καὶ ξεραίνεται τὸ στόμα του.....»).

Δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ συνεχίσουμε καὶ νὰ κουράσουμε τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ περισσότερα γιὰ τὴν εἰδικὴ καὶ σπουδαιοτάτη λειτουργία τῶν νεύρων. Γιατὶ αὐτὰ πιὰ ἀφοροῦν τοὺς εἰδικοὺς σπουδαστὰς καὶ ἀνάγονται στὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἐκεῖνο μόνο ποὺ θέλουμε νὰ σημειωθῆ καλὰ ἀπὸ ὅλους, εἶναι ὅτι τὰ νεῦρα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελοῦν λεπτότατα ὄργανα, τὰ ὁποῖα ἐπηρεάζονται εὔκολα, πάσχουν μὲ τὸ παραμικρὸ καὶ διαταράσσουν τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἀπόδειξις τούτου εἶναι οἱ λαϊκὲς ἐκφράσεις : «Εἶναι νευρικὸς ἄνθρωπος», «ἔχει τὰ νεῦρα του», ἢ «τὸν πιάνουν τὰ νεῦρα του καὶ δὲν ξεύρει τί κάνει» κ.ἄ. Ἑτέρα ἀπόδειξις τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἶναι ἡ δημιουργία εἰδικοῦ κλάδου τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ποὺ μᾶς δίδει τοὺς νευρολόγους καὶ ψυχιάτρους, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικὰ μὲ τὴ θεραπεία τῶν νευρικῶν νοσημάτων. Γιατὶ αὐτὸ δὲν θὰ γινόταν, ἂν εἴχαμε ἀσήμαντον ἀριθμὸ πασχόντων ἀπὸ νεῦρα ἀνθρώπων.

Ἀπὸ τί ἐπηρεάζονται καὶ βλάπτονται ὅμως τὰ νεῦρα ; Θὰ ἐρωτηθῆ ἴσως τώρα. Στὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπαντᾶ ὡς ἑξῆς ὁ γιατρὸς καὶ συγγραφεὺς Ἰω. Βεγκλίδης : «Ἐκτὸς ἀπὸ κληρονομικὲς αἰτίες καὶ ἀνωμαλίες, γράφει, καὶ ἀνωμαλίες ἐκκρίσεων ἀδένων, στὶς ὁποῖες μποροῦν νὰ ὀφείλωνται διαταραχὲς τῆς ἰσορροπίας τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἡ διαρκὴς ἔντασις τῆς σύγχρονης ζωῆς, προκαλεῖ ὑπερ-

βολικὴ φθορὰ αὐτοῦ καὶ ταυτοχρόνως παρακωλύει τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς. Στὶς μεγαλουπόλεις εἰδικῶς, στ' ἄλλα αἴτια προστίθεται καὶ ὁ θόρυβος, ὑπὸ τὶς διάφορές του μορφές, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἕνα ἐπικίνδυνο δηλητήριο τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ποὺ μόνον μὲ αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν ἀστυνομικῶν μέτρων δύναται νὰ περιορισθῇ καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡσυχία».

Ἀπὸ τὰ λίγα αὐτὰ καταφαίνεται, ὅτι τὰ νεῦρα μποροῦν νὰ πάθουν ἀπὸ πολλὰ καὶ ἀπὸ τίποτε, ἀπὸ τὰ πολὺ μικρά, ἀλλὰ καὶ τὰ μεγάλα.... Ἀπὸ τὸ θόρυβο, ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, ἀπὸ τὶς στενοχώριες, ἀπὸ τὶς πίκρες καὶ τὶς ἀπογοητεύσεις, ἀπὸ τὸ θυμὸ ἢ καὶ ἕναν ξυλοδαρμό, ἀπὸ τὴ λύπη καὶ ἀπὸ τὸν πόνον, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ κόπωσι καὶ τὴν ἔλλειψιν ἀναπαύσεως, ἀπὸ τὴν ἀνώμαλη καὶ ἄσωτη ζωὴ καὶ τὴ σπατάλη τῶν δυνάμεων..... Καὶ ἀπὸ τόσα καὶ τόσα ἄλλα, ποὺ δὲν εἶναι εὔκολον νὰ μνημονευθοῦν ἐδῶ.

Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ μόνον, εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὑγιής, ἂν δὲν λειτουργῇ κανονικὰ τὸ νευρικό του σύστημα. Καὶ ὅτι «γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς νευρικῆς ἰσορροπίας ποὺ ἔχει διαταραχθῇ, δὲν ἀρκεῖ ἡ συνήθης ἐφαρμογὴ τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν μέσων. Γιατὶ τότε δὲν πρόκειται συνήθως περὶ ἁπλῶν νευρώσεων, ἀλλὰ περὶ ψυχονευρώσεων, ὁπότε ἡ πραγματικὴ αἰτία τῶν ἐνοχλήσεων βρίσκεται ἀλλοῦ καὶ παρίσταται ἀνάγκη ἐφαρμογῆς διαφόρων τρόπων ψυχοθεραπείας.....». (Ἰω. Βεγκλίδης).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγουμε τὰ ἑπόμενα παραγγέλματα, τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων στὸν πρακτικὸ βίο σᾶς συνιστοῦμε, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶστες:

1ον) Προσέχετε τὰ νεῦρα σας, γιατὶ εἶναι εὐπαθῆ καὶ εὐερέθιστα ὄργανα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τὰ ὁποῖα ἐκπληρώνουν σπουδαῖον προορισμό. Καὶ ἡ παραμικρὰ ἑπομένως αἰτία μπορεῖ νὰ διαταράσῃ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ νὰ δημιουργῇ ζητήματα στὸν ὀργανισμό σας.

2ον) Σημειώσετε ὅτι οἱ κυριώτεροι ὅροι γιὰ τὴν ἐξασφάλισι τόσον τοῦ καθαροῦ αἵματος, ὅσο καὶ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ νευρικοῦ συστήματος, εἶναι: Κανονικὴ ζωή, καθαρὸς ἀέρας, ἀποφυγὴ τῶν ὑπερβολικῶν συγκινήσεων, οἰκονομία τῶν δυνάμεων, μετρία κόπωσις, ἀνάπαυσις καὶ ψυχαγωγία, ἀποφυγὴ τῶν θορύβων καὶ τῶν μολυσματικῶν ἑστιῶν, κλπ. Μέγα μέρος δὲ ἀπὸ αὐτὰ ὅλα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ δική σας θέλησι νὰ τὰ ἔχετε.....

7. Οἱ λειτουργίες τῶν ἀδένων.

Ἡ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος γίνεται ἀκόμα καὶ μὲ διάφορα ἄλλα ἐσωτερικὰ ὄργανα, ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων. Στὴν κατηγορία αὐτὴ ὑπάγονται οἱ διάφοροι «ἀδένες», ποὺ ἀποτελοῦν σπουδαιότατα ὄργανα καὶ εἶναι διαφορετικοῦ εἴδους, μεγέθους καὶ σκοποῦ ὁ καθένας, βρίσκονται δὲ σὲ πολλὰ μέρη τοῦ σώματος. Οἱ ἀδένες αὐτοὶ εἶναι πάρα πολλοὶ καὶ τὰ παλαιότερα χρόνια ἦσαν ἄγνωστοι. Ἀφ' ὅτου ὅμως ἀνεκαλύφθησαν καὶ διεπιστώθη ἡ σπουδαιότης τῆς λειτουργίας τους, ἐδημιουργήθη καὶ εἰδικὸς κλάδος τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης γιὰ τὴν παρακολούθησί τους, ποὺ ὠνομάσθη «ἐνδοκρινολογία».

Οἱ ἀδένες αὐτοὶ εἶναι ἄφθονοι, ὅπως εἴπαμε. Ἐμεῖς ἐδῶ ὅμως, ἐπιθυμοῦντες ἁπλῶς νὰ δώσουμε μιὰ ἰδέα τοῦ πράγματος, περιοριζόμαστε νὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις γιὰ τοὺς κυριώτερους ἐξ αὐτῶν. Στὴν κατηγορία αὐτὴ ὑπάγονται: οἱ σιελογόνοι ἀδένες, οἱ λεμφικοί, τὰ νεφρά, οἱ ἐνδοκρινεῖς, ὁ θυρεοειδής, ἡ ὑπόφυσις, τὰ ἐπινεφρίδια καὶ οἱ γεννητικοὶ ἀδένες.

Ἀρχίζουμε ἀπὸ τοὺς «σιελογόνους» ἀδένες. Οἱ ἀδένες αὐτοὶ εἶναι μικρὰ σωληνοειδάκια ποὺ βρίσκονται μέσα στὸ στόμα. Ἔχουν δὲ σκοπὸ νὰ παράγουν τὸ κοινῶς λεγόμενο σάλιο, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε ἀπὸ εἶδος πεπτικοῦ ὑγροῦ. Τὸ ὑγρὸν αὐτὸ ἀναμιγνύεται μὲ τὶς τροφὲς ποὺ τρῶμε, κατὰ τὸ μάσημα, τὶς πολτοποιεῖ, ὅταν τὸ μάσημα γίνεται κανονικά, καὶ τὶς κάνει ἔτσι εὐκολοχώ-

νευτες. Ἐνῶ ἂν δὲν γίνῃ τὸ μάσημα, οἱ τροφὲς φθάνουν στὸ στομάχι ἀκατέργαστες καὶ αὐτούσιες. Ἔτσι αὐτὸ πρέπει νὰ κάνῃ πολὺ μεγαλύτερη ἐργασία ἀπὸ τὴ συνηθισμένη γιὰ τὴν πέψι τους, ἀπὸ τὴν ὁποία παθαίνει ὑπερκόπωσι καὶ συχνὰ προκαλεῖ διάφορες ἀσθένειες. Αὐτὸς ἀκριβῶς δὲ εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον οἱ γιατροὶ καὶ οἱ ἄλλοι εἰδικοὶ συνιστοῦν νὰ γίνεται ὄχι μόνον στὶς τροφὲς καλὸ μάσημα, ἀλλὰ καὶ στὰ ὑγρὰ ἀκόμα ποὺ πίνουμε (νερό, γάλα, ἄλλα ποτὰ κλπ.). Γιατὶ καὶ αὐτὰ πρέπει νὰ πίνωνται λίγο-λίγο, γουλιὰ-γουλιὰ εἰ δυνατόν, καὶ νὰ παραμένουν στὸ στόμα ἀρκετὸ διάστημα, γιὰ ν' ἀναμιγνύωνται μὲ τὸ σάλιο.

Οἱ «λεμφικοὶ» ἀδένες ἢ «λεμφικὰ γάγγλια» ἀποτελοῦν ἄλλη κατηγορία. Οὗτοι εἶναι μικροσκοπικοὶ καὶ ἔχουν σκοπὸ νὰ καταστρέφουν τὶς ἐπιβλαβεῖς οὐσίες ποὺ μεταφέρονται σ' αὐτοὺς μὲ τὴ λέμφο, ἀπὸ τὰ «λεμφικὰ ἀγγεῖα», καὶ νὰ προστατεύουν ἔτσι τὸν ὀργανισμόν. Ἡ λέμφος εἶναι τὸ σπουδαιότερον ὑγρὸ τοῦ σώματος μετὰ τὸ αἷμα. Ἐπιτυγχάνει δὲ τὸ σκοπό της μὲ τὴν παραγωγὴ νέων λευκῶν αἱμοσφαιρίων, τὸ ρόλο τῶν ὁποίων ἐξηγήσαμεν ἀνωτέρω. Σὲ ἀμυχές, τραύματα, φλεγμονὲς τοῦ δέρματος ἢ ἄλλων ὀργάνων, παθήσεις ἀναπνευστικῶν ὀργάνων κλπ., ἐρεθίζονται, πρίζονται καὶ σχηματίζουν πύον οἱ λεμφικοὶ ἀδένες ἢ τὰ γάγγλια τῆς περιοχῆς. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι διάφορες παθήσεις, ὅπως ἡ κοκκύτις, ἡ πλευρῖτις, ἡ ἰλαρά, ἡ φυματίωσις κλπ.

Τὰ «νεφρὰ» εἶναι ἐπίσης ἕνα εἶδος ἀδένων καὶ ἀποτελοῦν διϋλιστήριο τοῦ αἵματος. Ἔχουν δὲ σκοπὸ νὰ καθορίζουν ποιὲς ἀπὸ τὶς ἐπιβλαβεῖς καὶ ἄχρηστες οὐσίες, ποὺ κάνουν ἀκάθαρτο τὸ αἷμα, πρέπει ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ τὶς ἀπομακρύνουν. Ἡ ἀπομάκρυνσις γίνεται μὲ τὰ οὖρα, τὰ ὁποῖα πέφτουν κατὰ σταγόνες στοὺς οὐρητῆρες καὶ μεταφέρονται στὴν οὐροδόχο κύστι γιὰ νὰ ἐξέλθουν τοῦ σώματος.

Ἄλλη κατηγορία ἀδένων εἶναι οἱ «ἐνδοκρινεῖς», ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔλαβε τὸ ὄνομά του καὶ ὁ εἰδικὸς κλάδος τῆς ἰατρικῆς, ποὺ ἀσχολεῖται, ὅπως εἴπαμε, μὲ τὴ μελέτη τους. Οἱ ἀδένες αὐτοὶ παράγουν εἰδικὲς οὐσίες, ποὺ ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ ἀσκοῦν σημαντικὴν ἐπίδρασι στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ἀνθρώπου. Συγκεκριμένως συντελοῦν στὴ θρέψι, τὴν κανονικὴ ἀνάπτυξι καὶ τὴ διέγερσι τῆς λειτουργίας ὅλων τῶν κυττάρων, τῶν χυμῶν, τῶν ἱστῶν καὶ τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος καὶ ἐξασφαλίζουν τὴ φυσικὴ ζωή. Ἐπὶ πλέον, λόγω τῆς στενῆς τους σχέσεως μὲ τὸ συμπαθητικὸ νευρικὸ σύστημα, ἐπιδροῦν καὶ στὰ ἔνστικτα, τὰ συναισθήματα, τὸν χαρακτῆρα καὶ γενικὰ σ' ὅλη τὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου.

Οἱ οὐσίες ποὺ ἐκκρίνουν οἱ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες λέγονται στὴν ἐπιστημονικὴ γλῶσσα «ὁρμόνες». Πρέπει δὲ νὰ εἶναι ἀνάλογες μὲ ὅσες χρειάζεται ὁ ὀργανισμός. Γιατὶ ἂν μὲν εἶναι περισσότερες, ὑπάρχει πλεονασμός, ἂν δὲν λιγώτερες, ἀνεπάρκεια. Καὶ ἀμφότερες οἱ καταστάσεις αὐτὲς εἶναι παθολογικές, μὲ συνέπεια τὴν πρόκλησιν ἀνωμαλιῶν καὶ τὴ διαταραχὴ τῆς λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ. Οἱ διαταραχὲς αὐτὲς παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία κλινικῶν εἰκόνων, γιατί προκαλοῦνται ἀπὸ διαφόρους ἀδένας.

Οἱ «θυρεοειδεῖς» εἶναι ἕνα ἄλλο εἶδος ἀδένων, ποὺ ἔχουν μεγάλη σημασία γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἔχουν μέγεθος λίγων ἑκατοστομέτρων συνήθως, εἶναι ἕνας γιὰ κάθε ἄτομο, μὲ δύο βοηθοὺς τρόπον τινά, ποὺ λέγονται «παραθυρεοειδεῖς» ἀδένες, ἕνας ἀπὸ κάθε πλευρὰ δηλαδή, καὶ βρίσκονται στὸ ἐμπρόσθιο μέρος τοῦ λαιμοῦ. Οἱ ἀδένες αὐτοὶ ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος ἀποθήκης τοῦ ἰωδίου, ποὺ ἔχει μεγάλη σημασία καὶ παίζει σπουδαῖο ρόλο γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου γενικά.

Ἡ ὁρμόνη ποὺ ἐκκρίνουν οἱ ἀδένες αὐτοὶ ἀσκεῖ σημαντικὴν ἐπίδρασι στὴν ἀνάπτυξι τῶν νέων ἀτόμων. Στοὺς ἐνηλίκους δὲ προλαμβάνει ὡρισμένες διαταραχὲς τῆς θρέψεως καὶ καθορίζει τὶς ἰδιοτροπίες τοῦ χαρακτῆρος. Οἱ θυρεοειδεῖς θεωροῦνται ὡς οἱ ἀδένες τῆς συγκινητικότητος, ἔχουν δὲ σχέσι καὶ μὲ τοὺς γεννητικοὺς ἀδένες. Οἱ βοηθοί τους παραθυροειδεῖς, ἐξ ἄλλου, ἀπομακρύνουν τὶς δηλητη-

ριώδεις οὐσίες ποὺ σχηματίζονται στὸ σῶμα ἀπὸ τὴν ἐναλλαγὴ τῆς ὕλης καὶ προστατεύουν ἔτσι τὴν ὑγεία καὶ τὴ ζωή.

Ἡ «ὑπόφυσις» εἶναι ἕνας ἄλλος μικρὸς ἀδήν, ποὺ βρίσκεται στὴ βάσι τοῦ ἐγκεφάλου. Ἔχει δύο λοβούς, ἕναν μπροστὰ καὶ ἕναν πρὸς τὸ πίσω μέρος. Ἐκκρίνει μιὰ εἰδικὴ ὁρμόνη, ποὺ ἐπιδρᾶ στὴν ἀνάπτυξι τοῦ σώματος καὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Ἡ ὁρμόνη τοῦ ὀπισθίου μέρους ἔχει ἐπίδρασι καὶ στὰ καρδιοαγγειακὰ ὄργανα. Ἐξ ἄλλου μαζὶ μὲ τὴν ἔκκρισι τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος καθορίζουν καὶ τὸ σύστημα τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ τὴν ὑπερπαραγωγὴ τῆς ὁρμόνης τους γίνονται οἱ γίγαντες καὶ σὲ μειωμένη παραγωγὴ δημιουργοῦνται οἱ νάνοι.

Τὰ «ἐπινεφρίδια» εἶναι ἄλλοι μικροὶ ἀδένες, πού, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ ὄνομά τους, βρίσκονται ἐπὶ τῶν νεφρῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέσι μὲ αὐτούς. Ἡ ὁρμόνη ποὺ ἐκκρίνουν λέγεται «ἀδρεναλίνη» καὶ προκαλεῖ σύσπασι τῶν ἀγγείων, ὁ δὲ φλοιός τους εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ τὴ διατήρησι τῆς ζωῆς. Ἡ ὑπολειτουργία τῶν ἀδένων αὐτῶν, ἡ παραγωγὴ δηλαδὴ ἀνεπαρκοῦς ποσότητος τῆς ὁρμόνης τους, δημιουργεῖ τὴν ἀπίσχνανσι καὶ τὴν ἀναιμία. Ἐνῶ ἡ ὑπερπαραγωγὴ προκαλεῖ τὴν ὑπερβολικὴν ἀνάπτυξι τῶν ὀστῶν καὶ τὴν παχυσαρκία.

Οἱ «γεννητικοὶ» τέλος εἶναι ἕνα ἄλλο εἶδος ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀδένων, οἱ ὁποῖοι εἵλκυσαν καὶ ἑλκύουν τὴν προσοχὴ τῆς ἐπιστήμης, ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὰ ζητήματα τῶν ἐσωτερικῶν ἐκκρίσεων. Οἱ ἀδένες αὐτοὶ εἶναι διαφορετικοὶ γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ τὶς γυναῖκες καὶ ἔχουν ἰδιαίτερη ὀνομασία γιὰ τὸ κάθε γένος. Καὶ στοὺς ἄνδρας μὲν ὀνομάζονται «ὄρχεις» καὶ «προστάτης», καὶ παράγουν τὸ σπέρμα καὶ ὑγρὸν κατὰ τὴ γεννετήσια ὁμιλία. Στὶς γυναῖκες δὲ «ὠοθῆκες» καὶ παράγουν τὰ μικροσκοπικὰ ὠάρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀναπτύσσονται τὰ ἔμβρυα μετὰ τὴ γονιμοποίησι.

Ἡ σημασία τῶν γεννητικῶν ἀδένων εἶναι μεγίστη, γιατὶ χωρὶς αὐτοὺς δὲν μπορεῖ νὰ διαιωνίζεται ἡ ζωή. Ἂν ἑπομένως ὑποθέσουμε, ὅτι θὰ ἐλαμβανόταν καὶ θὰ ἐφαρμοζόταν κάποτε ἡ τολμηρά, ὅσο καὶ ἀπίθανη ἀπόφασις, νὰ σβύση ἡ ζωὴ ἀπὸ τὴ γῆ καὶ νὰ ἐξαφανισθῆ τὸ ἀνθρώπινο γένος χωρὶς πολέμους κι' αἱματοχυσίες, θ' ἀρκοῦσεν ἡ πραγματοποίησις τῆς προτάσεως τοῦ φιλοσόφου τῆς ἀπαισιοδοξίας Σοπενχάουερ, μὲ κάποια σχετικὴ τροποποίησι. Ἀντὶ δηλαδὴ τῆς καθολικῆς ἀποχῆς ἀπὸ τὴ γενετήσια ἐπαφὴ τῶν φύλων, ποὺ συνίστα ἐκεῖνος, καὶ ἡ ὁποία εἶναι κάτι τὸ ἀσύλληπτο καὶ ἀκατόρθωτο, θ' ἀρκοῦσεν ἡ δι' ἐγχειρήσεως τῶν νεογεννήτων ἀχρήστευσις τῶν γεννητικῶν τους ἀδένων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εὔκολα ἐπιτυγχάνεται.....

Τὸ περὶ ἀδένων θέμα δὲν ἐξαντλεῖται μὲ ὅσα εἴπαμεν ἕως ἐδῶ. Θὰ μποροῦσαν νὰ λεχθοῦν καὶ πολλὰ ἀκόμα, ὅπως συμβαίνει στὰ κυρίως ἰατρικὰ συγγράμματα. Γιατὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτοὶ ποὺ ἀναφέραμε μέχρι τῆς στιγμῆς, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Γιὰ νὰ σχηματίση κανεὶς μιὰ ἰδέα τοῦ πράγματος, σημειώνουμε ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμα σὲ ἑκατομμύρια τῶν σμιγματογόνων καὶ τῶν ἱδρωποιῶν ἀδένων, τοὺς ὁποίους ἐμνημονεύσαμε καὶ προηγουμένως, ὅταν ὡμιλήσαμε γιὰ τὸ δέρμα. Εἶναι οἱ ἀναρίθμητοι ἀδένες ποὺ ἐκκρίνουν τὰ πεπτικὰ ὑγρὰ στὸ στομάχι καὶ τὰ ἔντερα καὶ ἄλλοι.....

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγουμε τὰ ἑπόμενα παραγγέλματα, τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων στὸν πρακτικὸ βίο σᾶς συνιστοῦμε :

1ον) Ἐνθυμεῖσθε πάντοτε, ὅτι τὸ ἀνθρώπινο σῶμα εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀδενοφόρο καὶ ὅτι οἱ ἀδένες ἐν γένει, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐκκρίσεων, παίζουν σπουδαῖο ρόλο γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ἐξασφάλισι τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου.

2ον) Λαμβάνετε τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔγινεν ἤδη λόγος, πρὸς ἐξασφάλισι καὶ διατήρησι τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ἐν γένει. Γιατί, ὅπως εἴπαμε, ἡ καλὴ λειτουργία τῶν ἀδένων ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς ὑγείας τοῦ σώματος.

Ο ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΚΑΙ Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Χ. Σ.**

ΜΠΟΡΕΙ Ο ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ νὰ ἦταν ἕνας κακὸς ὑπαρχιφύλακας γιὰ τοὺς πολλοὺς ἀξιωματικοὺς στὸ ΛΖ' Τμῆμα. Λίγο τεμπέλης, πάντα ἀτημέλητος, λίγο καυγατζῆς, πάντα ἀπείθαρχος, λίγο καθυστερημένος στὴν ἀνάληψι ὑπηρεσίας, πάντα μὲ ἁλυσίδα στὰ χέρια..... τέλος πάντων εἶχε λίγα καὶ πολλὰ ἀπ' ὅλα ὁ ἄνθρωπος. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶχε ἐπάνω ἀπ' ὅλα ὁ Πάτροκλος ἦταν ἡ φοβερὴ φαντασία του, γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ τὸν ἔβλεπα μὲ καλύτερο μάτι ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους προϊσταμένους του.

—Ξέρεις κ. Προϊστάμενε, ἔφαγα κάτι γαρίδες προχθὲς τὸ βράδυ στὴν Κόρινθο ποὺ θὰ τὶς θυμᾶμαι σ' ὅλη μου τὴ ζωή! ἔλεγε τὴ μιὰ φορά.

—Στὴν Κόρινθο ; ρωτοῦσα ἐγὼ ὁ «Προϊστάμενος» ξύνοντας τὸ κεφάλι μου. Πῶς πῆγες στὴν Κόρινθο προχθὲς τὸ βράδυ, ἀφοῦ εἴμαστε μαζὶ ὑπηρεσία τὸ 18-22 ;

Ἄλλαζε θέμα τότε ὁ Πάτροκλος :

—Τοὺς ἐπιθεώρησα ὅλους τοὺς σκοποὺς μέσα σὲ μιὰ ὥρα! ἀπαντοῦσε γιὰ ν' ἀποφύγη τὴν συζήτησι πού..... τὸν ἐξέθετε. Θέλεις νὰ ξαναπάω νὰ τοὺς ἐπιθεωρήσω ;

—Νὰ ξαναπᾶς! Καὶ γρήγορα μάλιστα!!.....

Ἄλλη φορὰ πάλι ὁ Πάτροκλος ἔλεγε :

—Ξέρεις κ. προϊστάμενε, μοῦ εἶπε ὁ Ὑπουργὸς μας ὅτι θὰ μὲ πάρη στὸ ἰδιαίτερο γραφεῖο του, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν πάω! Τί λές ; Καλὴ ὑπηρεσία εἶναι ;

—Πολὺ καλή! Νὰ πᾶς τὸ γρηγορώτερο!!.....

Ἄλλη πάλι φορά :

—Κύριε Προϊστάμενε!! Ξέρεις πῶς ἔπιασα κάποτε, τὸ 1943 νομίζω, πέντε διαρρῆκτες μαζὶ ποὺ ἦταν μέσα στὸ χρυσοχοεῖο τοῦ Μπαρούφαλου ; Μπῆκα σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ τὴ στέγη, πήδησα δίπλα στὴν ἀποθήκη, προχώρησα ἕρποντας κι' ἄνοιξα σιγὰ-σιγὰ τὴν πόρτα! «Ἄλτ!» τοὺς φώναξα. «Μὴ κινηθῆ κανένας, γιατί!! Χμμμ! Τὸν ξέρετε τὸν Πάτροκλο ; Ἀκίνητοι εἶπα!!!». Τὰ πῆρα ἀπὸ τὸ χεράκι ὅλα ἐκεῖνα τὰ ντερέκια ποὺ λὲς καὶ τὰ πῆγα, φσσσσστ! Κατ' εὐθεῖαν στὸ Τμῆμα!!.....

—Ἀπὸ τὸ χεράκι ;

—Βέβαια!

—Καὶ τοὺς πέντε ;

—Ἀμέ!!

—Δὲν σοῦ ξέφυγε κανένας ;

—Ἐμένα νὰ μοῦ ξεφύγη ; Χμμμμ!!.....

—Σὲ ποιὸ Τμῆμα ὑπηρετοῦσες τότε Πάτροκλε ;

—Πολλὰ τὰ θές! Θὲς νὰ θυμᾶμαι ποῦ ὑπηρετοῦσα τὸ 1943!! Ἀμ ἕνα μυαλὸ τὄχει ὁ Πάτροκλος καημένεεε!!! Τί νὰ πρωτοχωρέση!!!.....

Ἕναν ἄνθρωπο λοιπὸν μὲ τέτοια φαντασία καὶ τόση δράσι, ἕναν τόσο δαιμόνιο ἀστυνομικὸ—ποὺ θὰ μᾶς τὸν ἔπαιρνε σὲ λίγο ὁ κ. Ὑπουργὸς (!)—πῶς νὰ μὴν τὸν ἐκτιμήσω καὶ νὰ μὴ ζητάω παντοῦ καὶ πάντοτε τὴ γνώμη του :

—Τί λὲς Πάτροκλε, λέει τὴν ἀλήθεια αὐτὸς ποὺ ἰσχυρίζεται ὅτι τὸν ἔδειρε τόσο πολὺ ἡ γυναῖκα του ;

—Ἀμέ! Δὲν ξέρεις τί εἶναι οἱ γυναῖκες σήμερα κύριε προϊστάμενε!!!

Καὶ ἡ γυναίκα εἶχε φάει τῆς χρονιᾶς της ἀπὸ τὸν ἄνδρα της καὶ μόνο μερικὲς γρατζουνιὲς κατώρθωσε νὰ τοῦ κάμη στὸ πρόσωπο.

Σὲ ἄλλη περίπτωσι τὸν ξαναρωτοῦσα :

—Πάτροκλε, ποιὸς λὲς νὰ φταίη ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὁδηγοὺς γιὰ τὸν τραυματισμό ; Ὁ ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 220.000 ἢ ὁ ἄλλος τοῦ Ι.Χ. 220.001 ;

—Φταίει ὁ κορτάκιας τοῦ Ι.Χ. 220.001 κύριε Προϊστάμενε! Ἦταν πιωμένος καὶ κρατοῦσε καὶ τὴ φιλεναδίτσα του ἀγκαζέ!! Καὶ κοντὰ σ' αὐτά, ἔτρεχε ἱλιγγιωδῶς!!!..... Δὲν εἶχε καὶ ἄδεια!!!.....

Καὶ ὁ «κορτάκιας» τοῦ Ι.Χ. 220.001 δὲν ἦταν καθόλου «κορτάκιας», εἶχε πιῆ μόνο γάλα μὲ φρυγανιὰ στοῦ Παληαμπούρα καὶ ἔτρεχε σὰν χελώνα. Ὅμως, δὲν εἶχε πραγματικὰ ἄδεια!!! Ἐ! Αὐτὸ μ' ἔκανε νὰ ἐκτιμήσω περισσότερο τὸν Πάτροκλο καὶ κάποτε νὰ τὸν ξαναρωτήσω :

—Τί λὲς Πάτροκλε· θὰ βρέξη, γιὰ νὰ πάρη ἡ ἀλλαγὴ ἀδιάβροχα ;

—Νὰ βρέξη ; Ἀμ' δὲ βλέπεις καημένε ἐκεῖνο τὸ σύννεφο στὸν Ὑμηττό ; Ἔλα στὸ μπαλκόνι νὰ τὸ δῆς! Λοιπόν : Ὅταν βλέπης τέτοιο σύννεφο, βροχὴ δὲν ἔχει!!!

—Τὸ λὲς σοβαρά ;

—Ἐμ' ἄκου με καὶ μιὰ φορά!!!

Τὸν ἄκουσα. Καὶ πῆρα σημείωμα διότι ἡ ἀλλαγὴ «ὑπέστη διαβροχὴν» ὡς τὸ κόκκαλο! Καὶ μαζὶ κι' ἐγὼ φυσικά. Μόνο ὁ Πάτροκλος, ὅλως παραδόξως, γύρισε ὅταν ἔληξε τὸ τετράωρο ὅπως εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ Τμῆμα.....

***

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ προβλήματα στὸ ΛΖ' Τμῆμα μᾶς ἦταν τὰ μοτοποδήλατα. Μεγάλος μπελᾶς οἱ νεαροὶ ἐκεῖνοι τῶν 16-18 ἐτῶν ποὺ μόλις σχόλαγαν τὰ Γυμνάσια ἢ τὰ καταστήματα, ἰδίως τὰ Σαββατοκύριακα, χαλοῦσαν τὸν κόσμο μὲ τὶς «τρακατροῦκες» ποὺ νοίκιαζαν ἢ τὶς ἄλλες τὶς ἰδιόκτητες. Χαλασμὸς κόσμου στὴν κεντρικὴ λεωφόρο, στὸ δρόμο πρὸς τὸ πάρκο, στὴ λεωφόρο τοῦ νεκροταφείου. Ἕνας χαλασμὸς ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα πολλοὺς τραυματισμούς, πολλοὺς καυγάδες ὁδηγῶν ταξὶ καὶ Ι.Χ. μὲ τοὺς «τεντυμπόϋδες», ὅπως ἀποκαλοῦσαν τοὺς νεαροὺς μὲ τὰ μοτοποδήλατα, καί, στὴν ἡμερήσια διάταξι πάντοτε τὴν σοβαρὴ διατάραξι τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Γιὰ τὴν ἐξάλειψι αὐτοῦ τοῦ προβλήματος ἀγωνιζόμασταν ὅλοι μὲ μηνύσεις, συστάσεις, συμβουλὲς στοὺς γονεῖς καὶ αὐτόφωρα καὶ γενικὰ μὲ ὅ, τι καὶ ὅσα μποροῦσαμε οἱ δύστυχοι. «Πλήν, εἰς μάτην ὅλα αὐτά.....», ὅπως τόνιζε καθημερινὰ ὁ Διοικητής.

Ἔβαζα κάτω τὸ μυαλό μου καὶ σκεφτόμουνα πολύ, γιὰ νὰ βρῶ κάποια λύσι καὶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Διοικητή μου μιὰ καὶ τὸ κακὸ αὐτὸ συνέβαινε περισσότερο στὴ δική μου σκοπιά. Ὅμως τίποτα! Τοῦτο μοῦ φαινόταν ἀπίθανο, ἐκεῖνο ἀπραγματοποίητο, τὸ ἄλλο..... ἀντισυνταγματικὸ καὶ παράνομο. «Δὲν ρωτᾶς τὸν Πάτροκλο καημένε!.....» μοῦ φώναζε τακτικὰ μιὰ φωνὴ μέσα μου. Ὅμως, ἐγωϊστὴς ἀδιόρθωτος κι' ἐγώ, δὲν καταδεχόμουνα νὰ τὸν ρωτήσω τὸν ἅγιο ἐκεῖνο ἄνθρωπο.....

Τὸ παράδοξο σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι ἦταν πού, ἐνῶ ὁ Πάτροκλος ἔβλεπε τὸν καημὸ ὅλων μας νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ μοτοποδήλατα, τηροῦσε ἀπόλυτη σιωπή! Ὁ ἀθεόφοβος ἔβλεπε τοὐλάχιστον, ὅτι ἐγὼ ποὺ τὸν ἐκτιμοῦσα περισσό-

τερο ὑπέφερα καὶ περισσότερο, ἀγωνιζόμουν ἀπάνθρωπα νὰ ἐπιτύχω κάτι καὶ ν' ἀπαλλάξω ἀπὸ τὸν πονοκέφαλο «Ἀστυνομία καὶ Κοινόν!». Γιατὶ δὲν μὲ βοηθοῦσε ; Γιατὶ δὲν μοῦ ἔδινε τοὐλάχιστον μιὰ συμβουλή ;.....

Αὐτὰ δυστυχῶς ἔχει ὁ κόσμος..... Ὅταν ἔχης τὴν ἀνάγκη ἑνὸς φωστῆρα, ἐκεῖνος σὲ ἀπαρνιέται..... Καὶ ἄντε, ὕστερα, νὰ τὰ βγάλης μόνος σου πέρα!.....

Ἡ ἐφιαλτικὴ ἐκείνη κατάστασι μὲ τὰ μοτοποδήλατα μὲ ἔκανε—νὰ τὸ πῶ ; —νὰ κάμω καὶ ἕνα τάμα στὸν Ἅη-Γιώργη τῆς περιφερείας. «Φώτισέ με Ἅη-Γιώργη μου», εἶπα μπροστὰ στὴν εἰκόνα του, «φώτισέ με νὰ βρῶ μιὰ λύσι γιὰ τὰ μοτοποδήλατα, νὰ ἀπαλλάξω τὴν περιφέρεια ἀπὸ τὸ κακὸ ἐτοῦτο καὶ νὰ πρωτοτυπήσω καὶ στὸν Διοικητή μου, μπᾶς καὶ μ' αὐτὸ κι' ἐκεῖνα τ' ἄλλα γίνω ὕστερα κατ' ἐκλογήν!..... Βοήθα με Ἅη-Γιώργη μου, βοήθα με!.....».

Καί, ὢ τοῦ θαύματος, τὰ μοτοποδήλατα σταμάτησαν τὴν δεύτερη κιόλας ἡμέρα ἀπὸ τὸ τάμα νὰ κυκλοφοροῦν! Δὲν κυκλοφοροῦσαν στὴν κεντρικὴ λεωφόρο οὔτε καὶ στὴ λεωφόρο πρὸς τὸ νεκροταφεῖο! Μονάχα τρία-τέσσερα εἶδα νὰ πᾶνε τὸ ἀπόγευμα κατὰ τὸ πάρκο, ἀλλὰ κι' ἐκεῖνα πήγαιναν σιγὰ καὶ εἶχαν καὶ «σιλανσιέ»!!.

Εὐχαρίστησα τὸν Ἅη-Γιώργη μὲ ὅλη μου τὴν ψυχὴ καὶ κοιμήθηκα ἥσυχα, μακάρια ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Τὸ θαῦμα εἶχε συντελεσθῆ! Ἂς μὴ κατώρθωσα νὰ πρωτοτυπήσω καὶ νά.....

Ἀλλὰ ἂς μὴ τὰ ἐπαναλαμβάνουμε αὐτά.

***

Ἡ ΑΛΛΗ ΗΜΕΡΑ ἦταν Σάββατο καὶ θὰ ἔκαμνα νυκτερινὴ ὑπηρεσία. Καὶ ἡ ἄλλη ἡμέρα ἦταν Κυριακὴ καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ πάω ὁπωσδήποτε τὸ τάμα στὸν Ἅη-Γιώργη. Ὁπωσδήποτε, μπᾶς καὶ ὁ Τροπαιοφόρος Ἅγιος θύμωνε καὶ ξανάφερνε τὰ μοτοποδήλατα!.....

Πῆρα ἀπὸ νωρίς, ἀπὸ τὶς ὀχτὼ ἡ ὥρα τὸ βράδυ τὴν κεντρικὴ λεωφόρο καὶ ἀναζήτησα ἔστω καὶ ἕνα ταραξία μὲ μοτοποδήλατο. Κανένας! Πῆρα ὕστερα τὴ λεωφόρο πρὸς τὸ νεκροταφεῖο καὶ ἤμουνα ἕτοιμος νὰ μηνύσω τὸν πρῶτο νεαρὸ ποὺ θὰ ἔτρεχε μὲ «βαρελότο». Πουθενά! Κανένας, οὔτε γιὰ σημάδι!! Κοίταξα πρὸς τὸ πάρκο καὶ εἶδα δύο μοτοποδήλατα, μόνο δύο! Ἀλλὰ κι' ἐκεῖνα, λὲς καὶ ἦταν παιδικὰ ποδηλατάκια! Κανένας θόρυβος, κανένα ἴχνος ἐξατμίσεως!!.....

Ἔκαμα τὸ σταυρό μου περνώντας ἀπὸ τὸν Ἅη-Γιώργη καὶ πῆγα στὸ Τμῆμα. Συγκέντρωσα μόνος μου ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὴν ἀλλαγὴ—ὁ Πάτροκλος θαρχόταν γιὰ τὸ 2—6 καὶ ἦταν καὶ λίγο ἄρρωστος ὅπως μοῦ εἶπαν— μίλησα γιὰ πολλὰ ὑπηρεσιακὰ ζητήματα καὶ εἶπα στὸν Παπαδόπουλο νὰ ὁδηγήση τοὺς συναδέλφους του μέχρι τὴ γωνιὰ τοῦ σχολείου. Ὕστερα ἀπὸ λίγο πῆρα τὸ Βιβλίο Συμβάντων καὶ κάθησα.

Ὁ πρῶτος ἐπισκέπτης τὴ σαββατιάτικη ἐκείνη νύχτα ἦταν ἕνας νεαρὸς δεκαεφτὰ χρονῶν. Ψηλός, ξανθός, μέτρια ντυμένος ἀλλὰ πολὺ χλωμὸς στὸ πρόσωπο. Κρατοῦσε ἕνα χαρτοφύλακα καὶ μοῦ φάνηκε πὼς τρίκλιζε.

—Ὁρῖστε κύριε! ἔσπευσα νὰ τὸν προϋπαντήσω. Καθῆστε! Τί σᾶς συμβαίνει ; Φαίνεστε κουρασμένος!.....

—Κουρασμένος δὲν λέει τίποτα κύριε Ὑπαστυνόμε μου..... εἶπε πέφτοντας βαρὺς στὴν καρέκλα. Ὤχ! Τσακισμένος νὰ λέτε!!.....

—Μά..... τί σᾶς συνέβη ; Μήπως σᾶς χτύπησε αὐτοκίνητο!

Δὲν μοῦ ἀπάντησε. Ἄνοιξε μόνο μὲ ἀργὲς κινήσεις τὸν χαρτοφύλακα καὶ ἔβγαλε ἕνα μεγάλο μάτσο κόλλες.

—Πάρτε τες, μοῦ εἶπε βαρύθυμα. Δὲν πιστεύω νὰ ἔχουμε λάθη.....

—Τί ; Γιὰ ποιὸν εἶναι αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ;

—Γιὰ σᾶς εἶναι. Μᾶς εἶπε νὰ τὰ γράψουμε καλὰ καὶ καθαρὰ ἀπὸ δύο φορές. Καὶ νὰ τὰ φέρουμε ἀπόψε σὲ σᾶς. Δὲν εἶσθε ὁ κύριος Σ..... ἐσεῖς ;

—Ναί, ἐγὼ εἶμαι! Ἀλλὰ γιὰ στάσου βρὲ παιδί μου : Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ γράψατε καὶ ποιὸς σᾶς εἶπε νά.....

Μὲ διέκοψε :

—Μὴ μὲ δουλεύετε κύριε Ὑπαστυνόμε μου, γιατὶ πρέπει νὰ πάω νὰ κοιμηθῶ. Ἀρκετὰ ξενύχτησα!..... Τί, πραγματικὰ δὲν καταλαβαίνετε τί εἶναι αὐτά ; Εἶναι οἱ τιμωρίες ἐμένα καὶ τῶν ἄλλων ἑπτά, ποὺ μᾶς ἔβαλε ὁ κύριος Πάτροκλος νὰ γράψωμε ἀπὸ δυὸ φορὲς ὁ καθένας..... Εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθμ. 54 κάθετος 1951 Ἀστυνομικὴ Διάταξις, ὁ Νόμος 4841 κάθετος 1930 καὶ ὁ Νόμος Γ' σὰν πῖ νῖ, κάθετος τέσσερα, παῦλα δώδεκα, παῦλα 1941 «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ποινικῆς καὶ ἀστικῆς εὐθύνης»! (!!!).

Ἔφριξα! Ἔφριξα μὲ τὴ νομομάθεια τοῦ ἀμούστακου ἐκείνου νεαροῦ καὶ φωτίσθηκα ὁ ταλαίπωρος. Ἅρπαξα τὶς κόλλες καὶ εἶδα πὼς ἦταν πάνω ἀπὸ ἑκατὸ μεγάλες, ἀχαράκωτες καὶ πολὺ πυκνογραμμένες μὲ μπίκ! Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ διάβασα ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα, ἦταν :

«Ὄχημα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης ἀστυνομικῆς διατάξεως εἶναι πᾶν τροχοφόρον χρησιμοποιούμενον.....» κ.λ. κ.λ.

Ἀναδίφησα τὶς κόλλες καὶ πελάγωσα. Πραγματικά, ἡ ἀστυνομικὴ διάταξις γιὰ τὰ αὐτοκίνητα, ὁ νόμος 4841/1930 καὶ ὁ νόμος Γ' ἢ Ν' τοῦ 1911 εἶχαν γραφῆ σὲ 16 ἀντίγραφα! Καὶ κάθε δύο ἀντίγραφα τῶν νόμων αὐτῶν εἶχαν καὶ διαφορετικὸ γραφικὸ χαρακτῆρα!.....

—Πότε σᾶς εἶπε ὁ κύριος Πάτροκλος νὰ τὰ γράψετε αὐτά ; ρώτησα μουδιασμένος.

—Πρὶν τρεῖς μέρες!

—Γιατί σᾶς τὸ ἐπέβαλλε αὐτό ;

—Γιὰ τιμωρία, ἐπειδὴ κυκλοφορούσαμε μὲ τὰ μοτοποδήλατα ποὺ ἔκαναν κρότο!.....

—Καὶ γιατὶ σᾶς εἶπε νὰ τὰ γράψετε ἀπὸ δύο φορές ; Δὲν ἔφθανε μία ;

—Δὲν ξέρω..... Πάντως μᾶς ἔβαλε τὰ μοτοποδήλατα στὸ γκαράζ τοῦ Σπαρτακογιάννακου καὶ μᾶς εἶπε πὼς θὰ μᾶς τὰ ξαναδώσετε ἐσεῖς ἀπόψε, ποὺ θὰ φέρουμε τὴν ποινή μας.....

—Ὥστε ἔτσι!..... Καὶ γιατὶ δὲν ἦλθαν οἱ ἄλλοι ἑφτά ;

—Εἶναι ξεθεωμένοι! Ἀνέθεσαν σὲ μένα νὰ φέρω τὶς τιμωρίες.....

Εἶχα πελαγώσει κυριολεκτικά. Ρώτησα σαστισμένος :

—Καὶ πότε βρήκατε καιρὸ νὰ τὰ γράψετε ὅλα αὐτά, καλά μου παιδιά ;

—Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ μᾶς πῆρε τὰ μοτοποδήλατα ὁ κύριος Πάτροκλος μέχρι τὶς ἑνὶὰ ἀπόψε! Εὐτυχῶς ποὺ ἔχουν ἀπεργία οἱ καθηγηταί μας καὶ δὲν εἴχαμε σχολεῖο..... Ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ ξανακάνουμε κύριε Ὑπαστυνόμε, σᾶς τὸ ὁρκιζόμαστε. Εἴδαμε τόσες φορὲς τοὺς νόμους αὐτούς, τοὺς μάθαμε καλὰ—ἐγὼ μάλιστα ἀπ' ἔξω σχεδόν—καὶ καταλάβαμε τί κάνετε ἐσεῖς μὲ τὶς ἀπαγορεύσεις..... Βάλαμε ὅλοι ἀποσιωπητῆρα, ἀλλὰ δὲν θὰ ξανακυκλοφορήσουμε χωρὶς λόγο καὶ μάλιστα στὰ κεντρικὰ σημεῖα. Σᾶς τὸ ὁρκίζομαι..... Ὅλοι τὸ ὁρκιζόμαστε!..... Ἐγὼ τοὐλάχιστον, ἂν πρόκηται νὰ ξαναγράψω τόσες κόλλες, θὰ πῶ στὸν πατέρα μου νὰ πουλήσουμε τὸ μοτοποδήλατο..... Οἱ ἄλλοι ἑφτὰ λένε νὰ τὰ πουλήσουν ὁπωσδήποτε ἀπὸ τώρα, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό.....

—Ὄχι παιδί μου, νὰ μὴ πουλήσετε κανένας τὸ μοτοποδήλατό σας. Νὰ κυκλοφορῆτε μόνο μὲ «σιλανσιὲ» καὶ ὄχι χωρὶς λόγο, ὅπως εἴπες. Πήγαινε τώρα, καὶ νάρθετε αὔριο πρωὶ νὰ πάρετε τὰ μοτοποδήλατα.....

Ἔφυγε. Καὶ ἐγὼ ἀπέμεινα πελαγωμένος ἀκόμα μὲ τὴ σοφία τοῦ Πάτροκλου καὶ ξύνοντας διαρκῶς τὸ κεφάλι μου. Ὁ κακὸς ὑπαρχιφύλακας εἶχε αὐτὴ τὴ φορὰ θαυματουργήσει, ἀλλὰ μὲ μιὰ παρατυπία ἀκόμα.....

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΗ αὐτὴ ἡ «πρωτοβουλία» τοῦ Πάτροκλου, τὴν ἄλλη ἡμέρα ὁ Διοικητὴς δέχθηκε συγχαρητήρια ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν ὀκτὼ ἐκείνων νεαρῶν. Καὶ δέχθηκε τὰ συγχαρητήρια γιατί, «ἡ ἐνέργεια αὕτη ταύτη τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως, ἀπήλλαξεν ὑμᾶς τε καὶ ἡμᾶς κ. Διοικητὰ πλείστων ὅσων κακῶν, ἴσως καὶ σκοτωμῶν τῶν παιδιῶν μας!.....», ὅπως βροντοφώνησε ὁ κατ' ἐξουσιοδότησιν ὁμιλητὴς των γαλακτοπώλης «εἰς σεμνὴν πανηγυρικὴν τελετὴν ἐν τῷ ΛΖ' Ἀστυνομικῷ Τμήματι». Καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν «πανηγυρικὴ τελετὴ» καὶ τὶς εὐχαριστίες τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, ὁ Πάτροκλος ἐγλύτωσε ἀπὸ ἕνα τσουχτερὸ πρόστιμο γιὰ τὴν «πρωτοβουλία» του ἐκείνη.....

Πάντως ἐγὼ ἔκαμα τὸ τάμα στὸν Ἁη-Γιώργη. Τουλάχιστον, ἂν δὲν ἐξαφάνισε ὁ Ἅγιος τὸ κακὸ ἐκεῖνο μὲ τὰ μοτοποδήλατα, ὅπως πίστευα πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψι, ὁπωσδήποτε ἐφώτισε τὸν Πάτροκλο γιὰ τὴ «σωτηρία» αὐτὴ ἐνέργειά του.....

Χ. Σ-ς.

Υ.Γ. *Ὅταν ὁ Πάτροκλος ἔμαθε πὼς ἡ «σοφία» του ἐκείνη πηγαίνει γιὰ τὸ τυπογραφεῖο, μοῦ τηλεφώνησε ἀπὸ τὸ ΛΖ' Τμῆμα: «Νὰ γράψῃς κ. Προϊστάμενε ὅτι ἀφιερώνεται σ' ὅλους τοὺς ἁρμοδίους. Καὶ ξέρεις τί γράφει πάλι σήμερα μιὰ ἐφημερίδα; Ἄκουσε: «Μελετῶνται μέτρα διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ θορύβου τῶν δικύκλων: Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν συνεκροτήθη χθὲς σύσκεψις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Ν. Βούρου καὶ μὲ συμμετοχὴν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τροχαίας καὶ λοιπῶν ὑπηρεσιακῶν παραγόντων, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθη τὸ θέμα τοῦ δημιουργουμένου θορύβου ὑπὸ τῶν δικύκλων. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθοῦν πρὸς ἐξουδετέρωσιν τοῦ θορύβου. Ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν εἰς τὴν σύσκεψιν, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα». Μήπως;.....*

Δὲν κάθησα ν' ἀκούσω περισσότερα καὶ τοῦ ἔκλεισα τὸ τηλέφωνο....

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι διὰ τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ» οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλιδρομίου 7 βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Ἰωάννου Ταουσάνη (τηλ. 634-691). Τιμὴ κατὰ τόμον, κατόπιν συμφωνίας τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν μετὰ τοῦ βιβλιοδέτου, δρχ. 17 διὰ τὸν πανόδετον καὶ δρχ. 27 διὰ τὸν δερματόδετον, ἤτοι αἱ αὐταὶ ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τιμαί.

ΠΟΡΝΑΙ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΑΙ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Κ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ**

Τὸ πάντα ἐπίκαιρον τοῦ κοινωνικοῦ τούτου θέματος καὶ ἡ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ σημασία διὰ τὴν ἀστυνομικὴν πρακτικὴν μὲ φέρει εἰς τὴν καταχώρησιν τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν, ὧν ἡ προσφορὰ πρὸς ἐκλεκτοὺς ἀναγνώστας παρέχει τὴν ἐγγύησιν ποιᾶς τινος ὠφελείας.

Ἡ πόρνη εἶναι ὁ «ἀποδιοπομπαῖος τράγος», ἡ παραστρατημένη ὕπαρξις, ἥτις θὰ κρατήσῃ τὴν τιμίαν γυναῖκα εἰς τὸ βάθρον της μὲ τὸν πλέον ἱπποτικὸν σεβασμόν. Ὁ ἄνδρας ἀποθέτει ἐπάνω της τὴν φαυλότητα ἢ ἀναγκαιότητά του καὶ ὕστερον τὴν ἀπαρνεῖται. Ἡ πόρνη γυναῖκα, εἴτε νόμιμος ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, εἴτε μυστική, εἶναι κοινωνικὸς ἀπόκληρος. Ἐκτελεῖ τὴν σεξουαλικὴν πρᾶξιν ὡς ὑπηρεσίαν. Εἶναι ἀπαράδεκτος διὰ συμβίωσιν καὶ εὑρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν ἀποκλειστικότητα τοῦ οἱουδήποτε ἀνδρός. Εἰς τὴν πορνείαν ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀνδρὸς δὲν εἶναι μοναδικὴ ἀλλὰ εἰδικοποιημένη, δυναμένη νὰ κορεσθῇ ἀπὸ οἱονδήποτε γυναικεῖον σῶμα.

Εἶναι δίκαιον νὰ φθάνωμε μὲ πολλὰ ἐρωτηματικὰ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ σοβαροῦ τούτου κοινωνικοῦ θέματος. Ἡ θεωρία, καθ' ἣν αἱ πόρναι γυναῖκες ὁμοιάζουν μὲ τοὺς ἐγκληματίας καὶ χαρακτηρίζονται ὡς ἐκφυλισμένοι ἀνθρώπινοι τύποι δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ σήμερον ὀπαδούς. Τὰ στατιστικὰ δεδομένα μαρτυροῦν ὅτι τὸ διανοητικὸν ἐπίπεδον τῶν πορνευομένων γυναικῶν κεῖται κάτω τοῦ μέσου ὅρου καὶ ὅτι πολλαὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι πράγματι πνευματικῶς καθυστερημέναι. Αἱ γυναῖκες αὗται μὲ τὰς ἠλαττωμένας διανοητικὰς ἱκανότητας ἐκλέγουν τὸ ἐπάγγελμα τῆς πόρνης, ὅπερ οὐδεμίαν ἀπαιτεῖ εἰδικοποίησιν. Αἱ περισσότεραι πόρναι προσαρμόζονται εὐκόλως ἠθικῶς μὲ τὰς νέας συνθήκας τῆς ζωῆς των. Αἰσθάνονται ἀληθῶς ὅτι ἔχουν ἐνσωματωθῇ εἰς μίαν κοινωνίαν, ἥτις ἀποζητᾶ τὰς ὑπηρεσίας των. Γνωρίζουν καὶ θεωροῦν τὸ ἐποικοδομητικὸν λογίδριον τοῦ ἀστυνομικοῦ ὡς «σαπουνόφουσκα» καὶ τὰ ἀνώτερα αἰσθήματα ἐνίων πελατῶν των εἶναι δι' αὐτὰς ὑποκριτικὰ κηρύγματα.

Ἀπὸ τὴν πόρνην τοῦ πεζοδρομίου ὡς τὴν μεγάλην ἑταίραν ὑπάρχουν πολλαὶ διαβαθμίσεις. Ἡ οὐσιαστική, παρὰ ταῦτα διαφορά, εἶναι τὸ ὅτι ἡ πρώτη ἀσκεῖ ἐμπόριον εἰς τὴν γενικότητά της (παρ' ὅλον ὅτι ὁ συναγωνισμὸς των περιορίζει εἰς ἕνα ἄθλιον βιοτικὸν ἐπίπεδον), ἐνῶ ἡ ἄλλη ἀγωνίζεται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς μονὰς καὶ φιλοδοξεῖ μεγαλεῖα.

Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐμφανίζονται τὸ πρῶτον αἱ ἱερόδουλοι γυναῖκες. Ὠνομάζοντο δὲ οὕτως, ὡς ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἑνὸς θεοῦ. Αἱ ἱερόδουλοι τῆς Ἀφροδίτης ἦσαν γυναῖκες αἱ ὁποῖαι εἴτε ἀφιερώνοντο μόναι εἰς τὴν θεάν, εἴτε ἦσαν ἀφιερώματα διαφόρων ἄλλων εὐσεβῶν. Κατὰ τὰς τελετὰς παρέδιδον τὸ σῶμα των ἐπὶ χρήμασι, τὰ ὁποῖα κατέθετον εἰς τὰ ταμεῖα τῶν ναῶν τῆς ἐποχῆς. Ὁ ὅρος «ἱερόδουλος» ὑφίσταται καὶ σήμερον καὶ ἀποδίδει τὴν κοινὴν γυναῖκα, τὴν πόρνην.

Ὑπὸ τὸν ὅρον πορνεία νοεῖται ἡ ἰδιότης καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἐπὶ χρήμασιν ἢ ἄλλοις ἀνταλλάγμασιν ἐκδιδομένης γυναικός, τουτέστιν τῆς πόρνης. Ὁ ὅρος προέρχεται ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ρήματος πέρνημι (=πωλῶ προφανῶς) καθ' ὅσον ἡ πορνεία ἀσκεῖται κυρίως ὑπὸ γυναικῶν ἀργυρωνήτων.

Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἡ πορνεία ἐμφανίζεται ὡς ἔθιμον ἔχον θρησκευτικὸν χαρακτῆρα. Ὁ τοιοῦτος θρησκευτικὸς χαρακτὴρ τῆς πορνείας διήρκεσεν ἐπὶ αἰῶνας, ὑφίσταται δὲ καὶ σήμερον ἀκόμη ἔν τινι μέτρῳ εἰς τοὺς ναοὺς τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Κίνας. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἡ πορνεία ἔλαβε μορφὴν κοινωνικοῦ φαινομένου, ἔχοντος ἀνάγκην νομοθετικῆς ρυθμίσεως.

Εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐμφανίζονται ἀργότερον αἱ ἑταῖραι.

Ἑταίρα, ἀρχικῶς, ἐλέγετο ἡ φίλη, ἡ σύντροφος. Ἀργότερον ἑταίρα ἐκαλεῖτο ἡ γυνή, ἥτις ἔζη ἐλεύθερον βίον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν σύζυγον ἡ ὁποία ἦτο περιωρισμένη. Αἱ ἑταῖραι, ὡς ἔχουσαι ἐλευθερίαν, ἐξήρχοντο εἰς τὰς ὁδούς, τὴν ἀγοράν, τὰ θέατρα, τὰ ἱερὰ τῆς Ἀφροδίτης, διακρινόμεναι ἐκ τῆς πλουσίας καὶ ἐπιδεικτικῆς αὐτῶν ἀμφιέσεως, τῶν πολλῶν κοσμημάτων, τοῦ ἐντόνου καλλωπισμοῦ, τοῦ ἀκκιστικοῦ (προσποιητικοῦ) βαδίσματος. Παραδίδεται ὅτι ἐφόρουν ὑποδήματα ὑπὸ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε δι' ἥλων (καρφίων) ἐσχηματισμένη ἡ λέξις «ἀκολούθει», ἡ ὁποία ἀποτυπουμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀπετέλει πρόσκλησιν. Πλῆθος ὀνομάτων ἑταιρῶν παραδίδεται ὑπὸ τῆς φιλολογικῆς ἀρχαίας παραδόσεως ὡς Νικώ, Φρύνη, Λαΐς κ.λ.π. Πολλαὶ ἑταῖραι τῆς ἀρχαιότητος, ἔχουσαι πλὴν τῆς σωματικῆς ὡραιότητος καὶ χάριτος καὶ σχετικὴν πνευματικότητα, γνωρίζουσαι δὲ ὅτι ἡ ἡλικία καὶ τὸ κάλλος δὲν ἦσαν μονιμα ἐφόδια, συνανεστρέφοντο φιλοσόφους, ποιητάς, καλλιτέχνας καὶ ἀκροώμεναι αὐτῶν ἀπέκτων γνώσεις διὰ τῶν ὁποίων μετὰ ταῦτα ἔθελγον καὶ κατέκτων σπουδαίους καὶ ἐπιφανεῖς ἄνδρας, ἐπιδρῶσαι ἐπὶ τοῦ βίου αὐτῶν ἐπωφελῶς ἢ ἐπιβλαβῶς, ἔτι δὲ καὶ βασιλεῖς, παρὰ τῶν ὁποίων ἔτυχον καὶ ζῶσαι καὶ μετὰ θάνατον βασιλικῶν τιμῶν, ὥστε νὰ λέγῃ ὁ Διογένης τὸ «τὰς ἑταίρας βασιλέων εἶναι βασιλίσσας». Τοιαῦται διάσημοι καταστᾶσαι διὰ τὴν παιδείαν αὐτῶν ἦσαν: Ἡ Ἀσπασία ἡ Μιλησία, δευτέρα σύζυγος τοῦ Ὀλυμπίου Περικλέους, ἡ σοφὴ καὶ καλλίστη Φωκαΐς τοῦ βασιλέως Κύρου, ἡ Θαργηλία ἡ Μιλησία «τὸ εἶδος πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ» ἡ ὁποία καὶ βασίλισσα τῆς Θεσσαλίας ἐγένετο, ἡ Θαΐς ἡ Ἀττικὴ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἥτις ἐγένετο σύζυγος τοῦ Πτολεμαίου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου κ.λ.π. Αἱ ἑταῖραι ἐλάμβανον μισθὸν μέγιστον, ἔχουσαι δὲ ὑπ' ὄψιν τὸ βραχὺ τῆς ἀκμῆς τοῦ σωματικοῦ κάλλους ἀπέσπων ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν μετὰ τῶν ὁποίων ἐσχετίζοντο, πολλὰ χρήματα καὶ πολύτιμα δῶρα. Σχεδὸν δὲ πᾶσαι ἤρχοντο εἰς συμφωνίαν περὶ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν καὶ ἐδέχοντο τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν, βεβαρημέναι ἐκ τοῦ πλούτου, ἀπέστελλον πλούσια ἀφιερώματα εἰς τοὺς ναοὺς ἢ ἵδρυον μεγαλοπρεπῆ κτίρια εἰς πόλεις. Ἡ περίφημος ἐκ Θεσπιῶν Φρύνη, τὴν ὁποίαν ἔχοντες ὡς πρότυπον ὁ μὲν Πραξιτέλης ἐποίησε τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην, ὁ δὲ Ἀπελλῆς τὴν Ἀναδυομένην, λαβοῦσα ὡς δῶρον παρὰ τοῦ πρώτου τὸ περίφημον ἔργον αὐτοῦ τὸν Ἔρωτα, ἀνέθεσεν αὐτὸ εἰς τὸ ἐν Θεσπιαῖς ἱερὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ βάθρον τοῦ ὁποίου καὶ ἐπίγραμμα ἦτο κεχαραγμένον. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδίας ἀπεδίδοντο τιμαὶ καὶ ἀφιερώματα ἀνετίθεντο πρὸς τιμὴν αὐτῶν οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν φίλων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν πόλεων. Γενικῶς εἰπεῖν, αἱ ἑταῖραι εἶχον ἰδίαν προσωπικότητα εἴτε ἐκ τῆς ζωηρότητος τοῦ πνεύματος εἴτε ἐκ τῆς χάριτος περὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν —ἐξαιρέσει τῆς παιδείας ὡρισμένων— διαφέρουσαι τῶν ἄλλων γυναικῶν, ἕνεκα δὲ τούτου, προύκάλουν τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον. Δι' ὃ καὶ ὁ Δημοσθένης λέγει, ὅτι «τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκ' ἔχομεν, τὰς τὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας (συζύγους ἐννοεῖ) τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως καὶ τῶν ἔνδον φύλακας πιστὰς ἔχειν». Φαίνεται δὲ ἐκ τῆς φράσεως ταύτης ὅτι μεταξὺ τοῦ θεσμοῦ τῆς συζύγου καὶ τῆς ἑταίρας ἐνεφανίσθη καὶ τρίτη κατάστασις, ἡ παλλακεία, ἤτοι συμβίωσις ἀνδρὸς μετὰ γυναικὸς ἄνευ γάμου. Ὁ θεσμὸς τῆς παλλακείας ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν σκανδαλώδης καὶ ἀπηγορεύθη.

Κατωτέρα τάξις τῶν ἑταιρῶν ἦτο ἡ τῶν πορνῶν, αἱ ὁποῖαι ἔζων ἐντὸς δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἱδρυμάτων ἢ καὶ καπηλείων, παρὰ τῶν ὁποίων ἠγόραζέ τις τὴν ἡδονὴν ἀντὶ μικροῦ κέρματος. Ἀναφέρεται ὅτι πρῶτος ὁ Σόλων «ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, ἵνα μὴ ἐξαμαρτάνουν οἱ νέοι εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν».

Ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν γυναικῶν αὐτῶν προῆλθεν ὁ θεσμὸς τῆς πορνείας, ὅστις ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται καὶ νὰ ἀποτελῇ, δυστυχῶς διὰ τὸν πολιτισμόν μας, μίαν σκληρὰν πραγματικότητα. Ὑπὸ τὸν ὅρον πορνεία σήμερον νοεῖται ἡ ἐπὶ χρήμασι καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς προτιμήσεως παράδοσις τοῦ γυναικείου σώματος πρὸς γενετήσιον ὁμιλίαν εἰς διαφόρους ἄνδρας ἀλληλοδιαδόχως καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν. Διὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου ὁρισμοῦ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀκριβὴς διάκρισις τῶν πορνευομένων γυναικῶν, ὡς ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς των ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ καὶ ὁ διαχωρισμός των ἀπὸ τῶν ἄλλων γυναικῶν. Ἡ μνεία τῶν διαφόρων καὶ ἀλληλοδιαδόχως συνευρισκομένων μετὰ τῆς πόρνης ἀνδρῶν εἶναι ἀναγκαία, καθότι ἄλλως θὰ περιελαμβάνετο εἰς τὴν πορνείαν καὶ ὁ γάμος, εἰς ὃν ἐπίσης τὸ γυναικεῖον σῶμα παραδίδεται διὰ λόγους καὶ ὑλικῶν συμφερόντων.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐξαιροῦνται τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς πορνείας καὶ αἱ γυναῖκες, αἵτινες παραδιδόμεναι ἐπὶ χρήμασιν εἰς ἕνα ἄνδρα δὲν χρηματίζονται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τῆς γενετησίου ὁμιλίας καὶ ἐξ ἑτέρου προσώπου. Ἡ μνεία, ἐξ ἄλλου, τῆς ἐπὶ χρήμασι καὶ ἄνευ προτιμήσεως παραδόσεως τοῦ γυναικείου σώματος, ἀπομακρύνει τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς πορνείας ἐπίσης καὶ τὰς γυναῖκας, αἵτινες ἀνιδιοτελῶς προσφέρονται εἰς τὸν ἄνδρα τῆς προτιμήσεώς των, καθ' ὅτι ἡ ἄνευ συνδρομῆς τῶν ἀνωτέρω στοιχείων αὐτοδιάθεσις τοῦ γυναικείου σώματος δὲν εἶναι πορνεία.

Ἡ πορνεία ἀφορᾷ μόνον τὸ γυναικεῖον φῦλον, διὰ λόγους βιολογικοὺς καὶ κοινωνικούς. Ἡ γυνή, λόγῳ τῆς μητρότητος καὶ τῆς καταλληλότητός της εἰς τὰς οἰκιακὰς ἀσχολίας, ἐτέθη ἐν ὑποδιεστέρᾳ μοίρᾳ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱκανότητα τοῦ κερδίζειν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς ἐργασίας της. Συντηρεῖται ὅθεν κατὰ κανόνα ἐκ τῆς ἀνδρικῆς ἐργασίας καὶ συνεπῶς ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία της εἶναι περιωρισμένη καὶ ὑποτεταγμένη εἰς τὴν ἀνδρικὴν κυριαρχίαν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ συζύγου. Ἐντεῦθεν ἡ αὐτοδιάθεσις τοῦ σώματός της θεωρεῖται ἀπηγορευμένη ἄνευ τῆς ἐκπληρώσεως ὡρισμένων κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων. Πέραν τούτου ἡ αὐτοδιάθεσις τοῦ γυναικείου σώματος πρὸς γενετήσιον ὁμιλίαν, πέραν τοῦ γάμου, ἔχει σοβαρὰς συνεπείας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μητρότητα καὶ τὴν γνησιότητα τοῦ τέκνου, ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὁποίας συνδέεται μὲ λόγους οἰκονομικοὺς καὶ κληρονομικούς.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων, μοιραίως, προέκυψεν ἡ διαίρεσις τῶν γυναικῶν εἰς ἐκείνας, αἵτινες ἔχουν ὑποχρεώσεις μὴ αὐτοδιαθέσεως τοῦ σώματός των, καὶ εἰς ἄλλας, αἵτινες εἶναι ἐλεύθεραι καὶ ὧν, φυσικῷ τῷ λόγῳ, ὁ ἀριθμὸς εἶναι περιωρισμένος. Ἀλλ' ἡ ὕπαρξις τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἶναι ἀναγκαία, καθότι λόγῳ τῶν κοινωνικῶν ὅρων ὁ ἀνὴρ εὑρίσκεται ἐν ἀμηχανίᾳ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ θεμελιώδους γενετησίου ἐνστίκτου. Τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ γυναικείου σώματος, ἣν ἐπιβάλλει ἡ κοινωνικὴ ζωή, παραβιάζει ὁ ἀνήρ, μετερχόμενος διάφορα μέσα, ὧν κυριώτερον εἶναι τὸ δέλεαρ τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος.

(Συνεχίζεται)

Στὸ τουριστικὸ ξενοδοχεῖο, ὁ πελάτης λέγει στὴν καμαριέρα, ἕνα θηλυκὸ πειρασμό :

— Καὶ μὴ ξεχάσετε! Τὸ πρωὶ θέλω νὰ μὲ ξυπνήσετε μ' ἕνα φιλάκι!

— Δὲν θὰ παραλείψω κύριε, νὰ τὸ πῶ στὸ θυρωρό μας! . . .

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν.Α.**

ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ ὀνόματι Δ. Μερεντίτης, ἐτῶν 17, συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀπὸ τὸ ΙΕ' Παράρτημα Ἀσφαλείας καὶ ἀπεδείχθη δράστης 20 διαρρήξεων εἰς καταστήματα.

ΚΛΕΠΤΗΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ὀνόματι Θ. Ροδόπουλος συνελήφθη ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ διεπιστώθη ἡ ἐνοχή του σὲ 10 κλοπὲς χρημάτων ἀπὸ δωμάτια ἐνοίκων ξενοδοχείων.

Ο ΚΛΕΠΤΗΣ Κ.Μ. ἐτῶν 16 συνελήφθη ἀπὸ τὴ Χωρ/κὴ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἀπεδείχθη δράστης 3 κλοπῶν.

Ο ΚΛΕΠΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΤΣΑΝΤΩΝ δι' ἁρπαγῆς Ἐλευθεριάδης συνελήφθη ὕστερα ἀπὸ περιπετειώδη καταδίωξη. Ὡμολόγησε τὴν ἁρπαγὴ 16 τσαντῶν σὲ κινηματογράφους.

Ο ΚΛΕΠΤΗΣ Π. Νικολάου ἐτῶν 17 συνελήφθη ἀπὸ τὸ ΚΕ' Παράρτημα Ἀσφαλείας καὶ ὡμολόγησε δύο ἄλλες κλοπές.

ΠΛΑΣΤΕΣ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ κατεσκεύαζε ὁ Β. Μουζάκης, ὁ ὁποῖος συνελήφθη στὴν Ἐλευσῖνα ὅπου μέσα στὸ σπίτι του εἶχε ἐγκαταστήσει τὸ ἐργαστήριό του.

ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗ ὁ νυκτοφύλακας Δ. Γιατρᾶς μέσα στὴ στοὰ Ἁγίας Εἰρήνης μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ἀθηναΐδος καὶ Αἰόλου. Οἱ δολοφόνοι διέφυγαν καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι προκύπτει ὅτι πρόκειται περὶ διαρρηκτῶν τοὺς ὁποίους κατέλαβε ἐπ' αὐτοφώρῳ ὁ νυκτοφύλακας καὶ τοὺς κατεδίωξε. Ἡ Ἀστυνομία ἐνεργεῖ δραστηρίως γιὰ τὴν ἀνακάλυψι καὶ σύλληψι τῶν δολοφόνων.

ΣΚΟΤΩΣΕ τὴν πεθερά της ἡ ψυχοπαθὴς Ζαχαρούλα Διακονῆ ἐτῶν 32, νομίζοντας ὅτι ἡ γριὰ πεθερά της ἐτῶν 70 τὴν τυραννοῦσε καὶ ἤθελε νὰ τὴν στείλη στὸ φρενοκομεῖο.

ΜΑΧΑΙΡΩΣΕ τὴ μητέρα του ὁ Σ. Ἀντάλη, 14ετὴς οἰκοδόμος στὰ Χανιά. Συνελήφθη.

ΚΛΕΠΤΕΣ αὐτοκινήτου τρεῖς ἀνήλικοι οἱ Ι.Χ., Φ.Π. καὶ Ε.Κ. συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Ἄμεσο Δρᾶσι ἐνῶ ἔκλεπταν ἀπὸ τὴν ὁδὸ Μελεάγρου τὸ Δ.Σ. 26 αὐτοκίνητο.

ΚΛΕΠΤΗΣ τοῦ Ι.Χ. ἡμιφορτηγοῦ ὁ νέος Θ. Μιχαλάκης συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἄμεσο Δρᾶσι.

ΑΠΑΤΕΩΝ ΨΕΥΤΟΓΙΑΤΡΟΣ ὁ Κ. Καββαδίας συνελήφθη στὸ Ἀγρίνιον καὶ ἐστάλη στὸν εἰσαγγελέα.

Ο ΣΥΖΥΓΟΚΤΟΝΟΣ Δ. Παππᾶς γκρέμισε τὴ γυναίκα του Παρασκευούλα ἀπὸ τὴ γέφυρα τοῦ χωριοῦ Καστάνιανη γιατὶ εἶχε συνδεθῆ μὲ ἄλλη γυναίκα.

Ο ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΗΣ Κυριάκος Γιαλούρης συνελήφθη καὶ ὡμολόγησε ὅτι φαρμάκευσε τὴ γυναῖκα του. Προσποιεῖται τὸν ψυχοπαθῆ. Εἶχε ἐρωτικὸ δεσμὸ μὲ νέα ἀπὸ τὸ Καρακοβούνι. Τὸ θῦμα ἦταν μητέρα 4 ἀνηλίκων καὶ ἦτο καὶ ἔγκυος.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΕΛΑΝΟΣ, γνωστὸς κακοποιὸς μὲ βοηθὸ τὸ Θ. Γαλανόπουλο, γκαρσόνι τοῦ κέντρου του ἐτῶν 18, ἐξυλοκόπησαν τοὺς θαμῶνες Κ.

Μανοῦσο καὶ τὸν Γ. Μύλλερ καὶ τοὺς ἐτραυμάτισαν μὲ μαχαίρι. Συνελήφθη ὁ Γαλανόπουλος.

ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ἰδιότητες εἶχεν ὁ τσιγγάνος Χρῆστος Παπαδόπουλος, ἐτῶν 37, ὁ ὁποῖος μόλις ἔφθασε στὴ Μυτιλήνη πῆγε στὸ ἀργυραμοιβεῖο τοῦ Δ. Σαρδιάδη νὰ ἀγοράσῃ 50 χρυσὲς λίρες, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἀφήρεσε ἀπὸ τὸ ταμεῖο 51.000 δραχμές. Συνελήφθη.

ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ (ΡΙΦΙΦΙΔΕΣ) συνελήφθησαν ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια οἱ νεαροὶ Π. Κῶσσος 18 ἐτῶν καὶ Ἀθ. Φραγκούλης ἐτῶν 19. Ἐγνωρίσθησαν στὴν Ὁμόνοια. Κλέψανε μιὰ ψαλίδα κοπῆς μετάλλων καὶ διέρρηξαν 35 ὀπωροπωλεῖα, 10 παντοπωλεῖα, 4 κρεοπωλεῖα, 4 καταστήματα ξηρῶν καρπῶν, 1 ζαχαροπλαστεῖο, 1 καφενεῖο καὶ ἄλλα καταστήματα. Ἐπίσης ἐλεηλάτησαν τρία αὐτοκίνητα καὶ ἅρπαξαν μία βαλίτσα ἀπὸ πρατήριο αὐτοκινήτων. Τὴν τελευταία διάρρηξι ἔκαμαν σὲ κατάστημα Πειραιῶς, ἀπ' ὅπου ἔκλεψαν 6.500 δραχμές, 2 ραδιόφωνα, 6 ξυριστικὲς μηχανές. Ἐν συνόλῳ εἶχαν κάμει 54 διαρρήξεις.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΡΙΦΙΦΙΔΕΣ, οἱ νεαροὶ Ι. Παπαδημητρίου ἐτῶν 12 καὶ Δ. Κυρκοσούρας ἐτῶν 18 συνελήφθησαν ἔχοντες διαρρήξει 4 περίπτερα καὶ ἕνα παντοπωλεῖο.

ΚΛΕΠΤΡΙΑ ὑπηρέτρια ἡ Ἀγγελικὴ Δημητράκου μὲ ἠθικὸ αὐτουργὸ τὸ φίλο της Ν. Πετράκο, συνελήφθη γιατὶ ἔκλεψεν ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Θ. Καραντινόγλου 7.000 δραχμὲς καὶ εἴδη ρουχισμοῦ.

ΧΑΣΙΣ πουλοῦσαν οἱ Γιενόκας καὶ Λ. Κιτριμίδης ποὺ συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια.

ΚΑΤ' ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ ἐξύβρισις καὶ ἄδικος ἐπίθεσις εἶναι ἡ κατηγορία τῶν Θωμ. Μπίτη καὶ Ι. Παπαδοπούλου. Ὁ Θ. Μπίτης περνώντας ἀπὸ τὸν κινηματογράφο Κοτοπούλη, ἔσπασε ἐξ ἀμελείας ἕνα κρύσταλλο τῆς βιτρίνας. Ὁ ἀστυφύλαξ Τ. 377 θέλησε νὰ πάρῃ τὰ στοιχεῖα του ὁπότε τοῦ ἐπετέθη ὁ Μπίτης καὶ τὸν ἐγρονθοκόπησε. Ὅταν τὸν συνέλαβε ὁ ἀστυφύλαξ, ἐπενέβη ὁ φίλος του Ι. Παπαδόπουλος διὰ νὰ τὸν ἀπελευθερώσῃ, ὁπότε ἐπενέβησαν οἱ ἰδιῶτες καὶ ἐβοήθησαν τὸν ἀστυφύλακα καὶ ὡδήγησαν τοὺς δράστας στὴν Ἀστυνομία.

Ο ΔΡΑΠΕΤΗΣ ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Ἀρ. Ξυπνητὸς συνελήφθη στὸν Πειραιᾶ ἀπὸ περιπολικό. Εἶχε κλέψει μία μοτοσυκλέττα στὴν ὁποία μετέφερε διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα.

ΠΑΠΑΤΖΗΔΕΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ στὴν Ὁμόνοια. Συνελήφθησαν οἱ Θ. Λαγὸς καὶ Γ. Παναγιωτόπουλος.

ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ὁ Α. Παντζουρέλης ἔπεσε ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ σπιτιοῦ του στὸ χωριὸ Γαλανίτσα καὶ σκοτώθηκε.

ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ κατὰ Ὑπαστυνόμου οἱ Γ. Χατζηπαναγιωτίδης καὶ Π. Ζίγρης ὅταν ἐπενέβη ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια τους μία νέα ποὺ τὴν ἔδερναν ἔξω ἀπὸ κέντρο τῶν Τζιτζιφιῶν. Οἱ δρᾶσται συνελήφθησαν.

ΕΠΕΤΕΘΗ κατὰ τοῦ ἀστυφύλακος ποὺ τοῦ συνέστησε νὰ μὴ καπνίζῃ μέσα σὲ κινηματογράφο ὁ Γ. Μωραΐτης, ὁ ὁποῖος συνελήφθη.

ΗΡΩΙΝΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ συνελήφθησαν οἱ Π. Κουρτζῆς, προμηθευτὴς πρώτης ὕλης ἀπὸ τὴν Τουρκία, ὁ Σ. Ἀντζουλάτος, ἡ Ἀμαλία Ἠλιάδη, ποὺ εἶχε τὸ ἐργαστήριο, ὁ Τζανέτος Ἠλιάδης, ὁ Α. Χαλικιᾶς ὁ Γ. Κατριβῆς λιανοπωλητὴς τῶν ναρκωτικῶν. Κατεδικάσθησαν ὅλοι σὲ φυλακίσεις ἀπὸ 2.1/2 μέχρι 6 ἐτῶν καθείρξεως στὴν διατηροῦσα τὸ ἐργοστήριο.

ΑΠΑΤΕΩΝ ἐπικίνδυνος συνελήφθη ὁ Κ. Χριστόπουλος, ποὺ ὡμολόγησε 33 ἀπάτες εἰς βάρος καταστηματαρχῶν Ἀθηνῶν.

ΧΑΣΙΣΕΜΠΟΡΟΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ συνελήφθησαν οἱ Οὐίλλιαμ Σόου ἐτῶν 27 Αὐστραλός, ἡ μνηστή του Ρὸζ Μαρὶ Κόσλιγκ ἐτῶν 22 καὶ ὁ Τζὼν Λαμπαού-

σης ἐτῶν 20 πρόσφυξ Λιθουανός, κάτοικος Δυτ. Γερμανίας. Τὸ χασὶς τὸ ἔφεραν ἀπὸ τὸ Μαρόκο σὲ ποσότητα 3. 1/2 κιλῶν καὶ διεπραγματεύοντο τὴν πώλησι στὴν 'Αθήνα. 'Η Γενικὴ 'Ασφάλεια τοὺς συνέλαβε καὶ κατέσχεσε τὸ χασίς.

ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ τὸν γαμβρόν του Σταῦρο Νταούτη ὁ Μηνᾶς Μασουρίδης πυροβολώντας αὐτὸν ἐξ ἐνέδρας στὴν κωμόπολι Φερρῶν ('Έβρου). Αἰτία, διαφορὲς γιὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσι τῆς ὑποσχέσεως προικὸς ἀπὸ τὸν δολοφόνο ποὺ συνελήφθη.

ΙΕΡΟΣΥΛΟΣ ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ τῶν ἐκκλησιῶν 'Αγίας Βαρβάρας Βοτανικοῦ, καὶ 'Αγίου Βασιλείου Ρούφ, συνελήφθη ὁ Γ. Νικολαΐδης.

ΣΚΟΤΩΣΕ τὸν πατέρα του ὁ οἰκοδόμος Σπῦρος Φαφούτης μὲ ἕνα μικρὸ μαχαίρι ποὺ τὸ ἔμπηξε στὸ ἀριστερὸ μάτι τοῦ θύματος Γιώργου Φαφούτη. Αἰτία ἡ οἰνοποσία καὶ φιλονικία μεταξύ τους γιὰ τὸ φιλότιμο. Τὸ φονικὸ ἔγινε μιὰ μέρα πρὶν γίνει ὁ γάμος τῆς κόρης τοῦ θύματος καὶ ἀδελφῆς τοῦ δράστου, ὁ ὁποῖος συνελήφθη.

ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ὁ Κοσμᾶς Βούλγαρης, συνταξιοῦχος ναυτικός, ἔπεσε ἀπὸ τὴν προκυμαία στὴ θάλασσα τῆς Χίου καὶ πέθανε ἀπὸ πνιγμὸ καίτοι τὸν ἔβγαλαν οἱ προστρέξαντες σχεδὸν ἀμέσως.

ΣΚΟΤΩΣΑΝ τὸν ἐργάτη Σπ. Πουλιάκο οἱ ἀδελφοὶ 'Αθανάσιος καὶ Νικόλαος Ρεβίσιος ὅταν συνεπλάκησαν μὲ αὐτόν, ὁπότε τὸν χτύπησαν μὲ μαχαίρι στὸ μάτι. Τὸ ἔγκλημα ἔγινε στὴν Πρέβεζα.

ΡΙΦΙΦΗΣ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ, ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ, ὁ Α. Π. ἐτῶν 19, γυιὸς ἰατροῦ, συνελήφθη στὴ Θεσσαλονίκη, ἐπ' αὐτοφώρω. Διεπιστώθη ὅτι εἶχε διαπράξει πολλὲς κλοπὲς μεταξὺ τῶν ὁποίων μίαν εἰς βάρος τοῦ ἰατροῦ Παπαχρήστου (80.000 δραχμὲς καὶ 150 λίρες), ἄλλην εἰς βάρος τοῦ ἰατροῦ Θ. Μπρούσαλη (47.000), τρίτη εἰς βάρος τοῦ ἰατροῦ κ. Μουστακίδη (2.000 δρχ.). Τὰ χρήματα σπαταλοῦσε σὲ διασκεδάσεις.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΝ διέπραξεν ἡ Εἰρήνη σύζυγος 'Αλεξ. Τσεκούρα, ἐτῶν 40, μητέρα δύο τέκνων, κάτοικος 'Αμφιλοχίας καὶ ἀπὸ 5ετίας ἐρωμένη τοῦ 25ετοῦς Κατσιοπούλου. 'Η Τσεκούρα συληφθεῖσα ὡμολόγησε τὴν στυγερὰν πρᾶξιν της καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ ἐπικείμενος γάμος τοῦ ἐρωμένου της μὲ τὴν Κόκιου τῆς εἶχε αὐξήσει τὴν ζηλοτυπίαν. 'Επίσης εἶπεν ὅτι εἶχε πείσει τὸν ἐρωμένον της νὰ διαλύσῃ τὸν ἀρραβῶνα του μετὰ τῆς Κόκιου. 'Ο Κατσιόπουλος ἐδέχθη, ἀλλὰ τὴν ὑπεχρέωσε νὰ ἐξοικονομήσῃ 40.000 δραχμὲς τὰς ὁποίας οὗτος εἶχε λάβει ὡς προκαταβολὴ προικὸς καὶ τὰς εἶχε σπαταλήσει διὰ νὰ τὰς ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ διαλύσῃ τοὺς ἀρραβῶνες του μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἡ οἰκογένεια Κόκιου τὸν ἐξηπάτησε καὶ δὲν τοῦ ἔδιδε τὸ ἀναλογοῦν μερίδιον τῆς πατρικῆς περιουσίας. 'Η Τσεκούρα εἶπεν ἐπίσης ὅτι τοὺς κουραμπιέδες τοὺς ἠγόρασεν ἀπὸ τὸ ζαχαροπλαστεῖον Πραέσα καὶ ἀφοῦ τοὺς ἀνέμιξε μὲ δηλητήριον ποὺ ἐχρησιμοποιοῦσε διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ποντικῶν, τοὺς συνεσκεύασεν εἰς δέμα ὁμοῦ μετὰ μικρᾶς ποσότητος καφέ, ζακχάρεως καὶ μπισκότων. Τὸ δέμα ἀπέστειλεν ἡ Τσεκούρα μὲ τὴν μαθήτριαν τοῦ γυμνασίου Αἰκατερίνην Παπανίκου, ἡ ὁποία τὸ παρέδωσεν εἰς τὸν ὁμοχώριον τῆς Κόκιου Δημήτριον Φραγκάκην, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ἔδωσεν εἰς τὴν Βασιλικήν. 'Ο γέρων Κόκιος ἔφαγε κουραμπιὲν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ ἀπεβίωσε μετ' ὀλίγον. 'Ο θάνατός του ἐθεωρήθη φυσιολογικός, ἀλλ' ὅταν τὴν ἐπομένην ἔφαγαν καὶ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἰδίους κουραμπιέδες τότε διεπιστώθη ὅτι ἦσαν δηλητηριασμένοι. 'Η Βασιλικὴ Κόκιου ἔφαγεν ἐπίσης κουραμπιέν, ἀλλ' ὑπέστη ἐλαφρὰν δηλητηρίασιν διότι διὰ νὰ μὴ ρυπανθῇ ἡ πένθιμος λόγω τοῦ θανάτου τοῦ πατρός της ἐνδυμασία της, ἐτίναξε τὴν δηλητηριασμένην ζάκχαριν. Κατόπιν τῶν ὁμολογιῶν της ἡ Τσεκούρα, ὁ ἐρωμένος της Κατσικόπουλος καὶ οἱ γονεῖς του Εὐστάθιος ἐτῶν 57 καὶ Μαγδαληνὴ ἐτῶν 53, τῶν ὁποίων διεπιστώθη ἀνάμιξις εἰς τὸ ἔγκλημα, ἀπεστάλησαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα Μεσολογγίου.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Ὀρλάνδου Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀριστείδου Οἰκονόμου 28, κοντὰ στὸν Ἅγιο Δημήτριο τῶν Ὅπλων (Τρεῖς Γέφυρες).

Ὁ Ἰωάννης Ὀρλάνδος, πλουσιώτατος πλοιοκτήτης τῶν Σπετσῶν, ὅταν ἐξερράγη ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821, διέθεσε γιὰ τὸν ἀγῶνα πολλὰ ἀπὸ τὰ πλοῖα του. Κατὰ τὴν κατάληψι τοῦ Ναυπλίου τὸ 1822, ἦταν μέλος τῆς ὁρισθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς παραλαβὴν τῆς πόλεως. Ὑπὸ τῆς Α΄ Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ Ἄστρους, τοῦ ἀνετέθη ἡ προεδρία τοῦ Βουλευτικοῦ. Τὸ 1825, μαζὶ μὲ τὸν Λουριώτην, διεπραγματεύθη στὴν Ὁλλανδία καὶ συνῆψε τὸ δάνειο τῆς Ἀνεξαρτησίας. Ἐχρημάτισεν ἀντιπρόσωπος τῶν Σπετσῶν καὶ τῆς Ὕδρας, στὴν ὁποία καὶ ἀπέθανε τὸ 1852.

Ὀρλὼφ Θεοδώρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βεΐκου 84, στὸ Κουκάκι.

Ὁ Θεόδωρος - Γρηγορίεβιτς Ὀρλώφ, Ρῶσος στρατιωτικός, διακρίθηκε ὡς ναυτικὸς διοικητὴς στὸν πρῶτο κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμο, ὅταν, καταπλέοντας στὴν Πελοπόννησο, ἐξήγειρε κατὰ τῶν Τούρκων τοὺς Μανιάτες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπελευθερωθοῦν ἡ Καλαμάτα, ὁ Μυστρᾶς καὶ ἡ Κυπαρισσία.

Ὀρμινίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Διοχάρους 7, κοντὰ στὴν ΒΑ πλευρὰ τοῦ ξενοδοχείου « Χίλτον ».

Τὸ Ὀρμίνιον ἢ Ὀρμένιον, ἀρχαιοτάτη πρωτεύουσα τῶν Αἰολέων στὴν Μαγνησία τῆς Θεσσαλίας, κοντὰ στὸν Παγασητικὸ κόλπο, βρισκόταν στὴν σημερινὴ θέσι τῆς Πορταριᾶς.

Ὀρφανίδου Θεοδώρου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἡρακλείου 74, στὴ Ριζόπολι.

Ὁ Θεόδωρος Ὀρφανίδης (1817 - 1886), Ἕλλην βοτανικός, λόγιος καὶ λσυγγραφεὺς ἀπὸ τὴν Σμύρνη, ἔθεσε τὶς βάσεις τῆς βοτανικῆς ἐπιστήμης στὴν Ἑλλάδα, ἀνεκάλυψε πολλὰ ἄγνωστα φυτὰ καὶ κατήρτισε πλούσια συλλογὴ ποὺ περιῆλθε-

στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε καθηγητὴς ἐπὶ 30 χρόνια. Συγχρόνως ὁ Θ. Ὀρφανίδης ὑπῆρξεν ἕνας τῶν πρώτων ποιητῶν καὶ λογοτεχνῶν τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἑλλάδος, ποὺ βραβεύθηκε σὲ ποιητικοὺς διαγωνισμοὺς καὶ ἐδημοσίευσε ἐπικολυρικὰ καὶ σατιρικὰ ἔργα.

Ὀρφανοῦ Μιχαήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Β. Βουλγαροκτόνου 9, στὶς ὑπώρειες τοῦ Λυκαβηττοῦ.

Ὁ Μιχαὴλ Ὀρφανὸς (1845 - 1884), γεννήθηκε στὴ Κεφαλληνία καὶ ἀσχολήθηκε μὲ ἐπιτυχία στὴ συγγραφὴ μυθιστορημάτων καὶ ποιημάτων.

Ὀρφέως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 62, στὸ ἐργοστάσιο τοῦ ἀεριόφωτος (Γκαζοχώρι)

Ὁ Ὀρφεύς, μυθολογικὸς ἥρωας, ποιητὴς καὶ περιώνυμος μουσικός, γυιὸς τοῦ βασιλιὰ τῆς Θράκης Οἰάγρου καὶ τῆς μούσας Καλλιόπης, θεωρεῖται ὡς ἱδρυτὴς μυστικῶν τελετῶν καὶ ὡς εἰσηγητὴς νέων θρησκευτικῶν θεωριῶν καὶ διδασκαλίας περὶ ἁγνοῦ βίου.

Ἔλαβε μέρος στὴν Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία καὶ περιηγήθη πολλὲς χῶρες, θέλγοντας καὶ ἐξημερώνοντας μὲ τὴ λύρα του καὶ αὐτὰ τὰ ἄγρια ἀκόμη θηρία. Κατεβαίνοντας στὸν Ἅδη γιὰ νὰ ἐπαναφέρῃ στὸν ἄνω κόσμο τὴ γυναίκα του Εὐρυδίκη καὶ παραβαίνοντας τὸν ὑπὸ τῆς Περσεφόνης τεθέντα ὅρον — σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἀντίκρυζε τὴν Εὐρυδίκη πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τοῦ Ἅδου — ἔχασε γιὰ πάντα τὴν γυναίκα του. Ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ περιπλανᾶται σὲ διάφορα μέρη τῆς γῆς, ἀποφεύγοντας κάθε σχέσι μὲ τὶς γυναῖκες, πλὴν ὅμως διαμελίσθηκε ἀπὸ τὶς γυναῖκες τῆς Θράκης κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς ὀργιαστικῆς βακχικῆς γιορτῆς. Ὁ μῦθος τοῦ Ὀρφέως ἀπετέλεσε μεγάλο τῆς τέχνης, γενικά, θέμα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Ὀρχομενοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἄστρους 112, ἀπέναντι στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο τοῦ Κολωνοῦ.

Ὁ Ὀρχομενός, σημαντικωτάτη καὶ ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Βοιωτίας, κοντὰ στὸν ποταμὸ Κηφισὸ καὶ τὴν ὁμώνυμη σήμερα πόλι τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας, ἤκμασεν ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν προϊστορικὴν ἐποχήν, ὡς κραταιὰ ἕδρα τῶν Μινυῶν, ποὺ εἶχον ἀναπτύξει σπουδαῖον ἐμπόριον καὶ εἶχον κατασκευάσει πολὺ ἀξιόλογα ἔργα γιὰ τὴν ἀποχέτευσι τῆς Κωπαΐδος κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους. Ὁ Ὀρχομενὸς μετέσχε τῆς Βοιωτικῆς Ὁμοσπονδίας, καταστράφηκε ἀργότερα ἀπὸ τοὺς Θηβαίους (367 π.Χ.), ἐπανιδρύθηκε ἀπὸ τοὺς Μακεδόνες βασιλεῖς, πλὴν ὅμως δὲν ἔφθασε ποτὲ τὴν πρώτη του ἀκμή. Στὸν Ὀρχομενὸ ἔγιναν σημαντικὲς ἀνασκαφὲς ποὺ ἔφεραν σὲ φῶς ἀξιόλογα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα.

Ὄσσης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλεξανδρείας 12, ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στὸ Κολωνό.

Ἡ Ὄσσα, ὁ γνωστὸς Κίσσαβος, εἶναι ὄρος τῆς θεσσαλικῆς Μαγνησίας, ποὺ χωρίζεται ἀπὸ τὸν Ὄλυμπο μὲ τὴν κοιλάδα τῶν Τεμπῶν, ἔχει ὑψόμετρο 1978 καὶ κατὰ τὴν μυθολογία κατοικοῦσαν ἐκεῖ οἱ Κένταυροι. Ἡ Ὄσσα ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἦταν καταφύγιο κλεπτῶν, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ἐξ αἰτίας τοῦ εὐπροσβλήτου αὐτῆς, κατέφευγον στὸν Ὄλυμπο. Γνωστὸ ἐξ ἄλλου εἶναι τὸ δημοτικό :

« Μὴ μὲ μαλλώνεις, Κίσσαβε, κονιαροπατημένε, ἐγὼ 'μαι ὁ γέρω Ὄλυμπος ὁ κοσμοξακουσμένος ».

Ὀστρόβου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κερκύρας 120, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων Νέας Κυψέλης.

Τὸ Ὄστροβον, παλαιοτέρα ὀνομασία τῆς σημερινῆς κωμοπόλεως Ἀρνίσσης, βρίσκεται στὴν ἐπαρχία Ἐδέσσης καὶ ἔχει περὶ τοὺς 1700 κατοίκους. Στὴν περιοχὴ τοῦ Ὀστρόβου διεξήχθησαν, ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου - 7 Νοεμβρίου 1912, στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις μεταξὺ ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν δυνάμεων, σ' ἐκτέλεσι σχεδίων τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴν συντριβὴ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ στὴ Μακεδονία, ποὺ δὲν ἐπετεύχθη μέν, συνελήφθησαν ὅμως 3.000 αἰχμάλωτοι.

Ὀτρυναίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀποστόλου Παύλου 21, στὴ πλατεία Θησείου.

Ὀτρυνεῖς ὠνομάζοντο οἱ κάτοικοι τῆς Ὀτρυνῆς, ἀρχαίου παραλίου δήμου τῆς Ἀττικῆς ἀνήκοντος στὴν Αἰγηΐδα φυλή. Πιστεύεται ὅτι βρισκόταν κοντὰ στὴν Ἐλευσῖνα.

Οὐάσιγκτων Γεωργίου — Τάουζεντ.

Συνέχεια τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Δρίσκου, στὸ Γαλάτσι.

Ὁ Γεώργιος - Τάουζεντ Οὐάσιγκτων, Ἀμερικανὸς φιλέλλην, ἀνεψιὸς τοῦ πρώτου προέδρου τῆς Ἀμερικῆς, συνέδραμε τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 μὲ χρήματα ποὺ ἀπεστέλλοντο ὑπὸ τῶν στὴν Ἀμερικὴ φιλελληνικῶν ὀργανώσεων. Στὴν Ἑλλάδα κατῆλθε τὸ 1825 καὶ ἐφονεύθη τὸ 1827 στὴν Ἀκροναυπλία, κατὰ τὸ διάστημα τῶν τότε ἐμφυλίων ταραχῶν.

Οὐΐλιαμ Κίνγκ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 213, μιὰ στάσι πρὸ τῆς πλατείας Κολιάτσου.

Ὁ Οὐΐλλιαμ Λάϊον Μακένζι Κίνγκ (1874 - 1950), Καναδὸς πολιτικὸς καὶ οἰκονομολόγος, διετέλεσεν ἐπανειλημμένως ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν καὶ Πρωθυπουργός. Ὑπῆρξε θερμότατος ὑποστηρικτὴς τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν ποὺ ἀπέβλεπον στὴν διατήρησι τῆς εἰρήνης. Ἔνθερμος φιλέλλην, ἐξεδήλωνε τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματά του, ὅσες φορὲς παρουσιάζετο εὐκαιρία.

Οὐμπλιανῆς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Διοχάρους 27, κοντὰ στὴν ΒΑ πλευρὰ τοῦ ξενοδοχείου «Χίλτον»

Ἡ Οὐμπλιανή, χωριὸ τῆς Σερβίας στὴ κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Μπρεγκαλνίτσα, Δ. τοῦ Πετσόβου, εἶναι γνωστὴ γιατὶ ἐκεῖ τὸ 1913 Σέρβοι καὶ Ἕλληνες ἐπολέμησαν κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Οὐρανοῦ Νικηφόρου. Βλέπε **(Νικηφόρου Οὐρανοῦ).**

Οὐρανουπόλεως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰαλέμου 27, στὴ Ριζόπολι.

Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶναι γνωστὲς δύο ἀρχαῖες πόλεις: μία στὴν Μακεδονία, ποὺ κτίσθηκε ἀπὸ τὸν Ἀλέξαρχο, γυιὸ τοῦ Ἀντιπάτρου, κατὰ τὸ 316 π.Χ. καὶ μία στὴν Μ. Ἀσία, ΝΔ τῆς Τερμησσοῦ, ποὺ κτίσθηκε μᾶλλον κατὰ τοὺς Μακεδονικοὺς χρόνους καὶ ἀναφέρεται μόνον ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου γεωγράφου Πτολεμαίου.

Οὐσακίου.

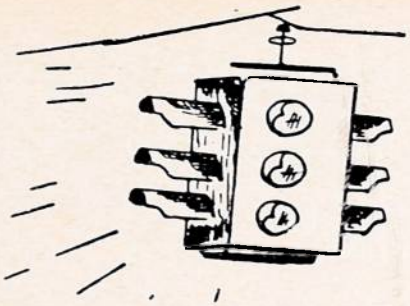
Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης, κοντὰ στὴ πλατεία «Κ. Κοτζιᾶ», στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων Ν. Ἐλβετίας.

Τὸ Οὐσάκιον, τουρκιστὶ Οὐσὰκ (Ousak), πόλις τῆς Μ. Ἀσίας στὸ νομὸ Κιουταχείας, ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 20 χιλιάδες κατοίκους. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὠνομάζετο Τημένον - Θύραι καὶ ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς Τημενόθυραι. Πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν τοῦ 1922, εἶχε περὶ τοὺς 4 χιλιάδες Ἕλληνες κατοίκους, ποὺ ἠσχολοῦντο κυρίως μὲ τὴν ταπητουργία.

Ὀφιοῦντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἑρμωνάσσης 17, στὸ Περισσό.

Ὀφιοῦς, ἐκαλεῖτο ἀρχαία ἑλληνικὴ πόλις καὶ περιοχὴ τοῦ Πόντου, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Τραπεζοῦντος, ποὺ σήμερα ὀνομάζεται Ὄφ. *(Συνεχίζεται)*

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Καραγιάννης, τραυματίες οἱ Γ. Καραγιάννης καὶ 5 ἐπιβάτες τοῦ φορτηγοῦ ποὺ ὁδηγοῦσε ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ ἄλλο φορτηγὸ στὸ 108 χιλιόμετρο τῆς παλαιᾶς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν-Λεβαδείας.

ΝΕΚΡΑ ἡ Σπυριδούλα Καραπατάκη, ἐτῶν 13 τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ Βόλο φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Φατούλα.

ΤΡΕΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ πεζοὶ οἱ Π. Μπαΐζος, Χ. Μαϊδίνη καὶ Α. Μαϊδώνης ὅταν στὸν Πειραιᾶ συνεκρούσθησαν δύο αὐτοκίνητα.

ΝΕΚΡΑ ἡ Ἄννα Ἀντώνη καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ Μιχ. Ἀντώνης ὅταν τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὁδηγοῦσε ντεραπάρισε στὴν ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Π. Ράλλη στὸ Ρούφ.

ΝΕΚΡΟΙ δύο πεζοί, ὁ Γ. Φύτρας καὶ ἡ γυναίκα του Μαρία, ὅταν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 133521 λεωφορεῖο κατερχόμενο ἀντικανονικὰ τὴν ὁδὸ Χαλκοκονδύλη μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Καράμπα τοὺς παρέσυρε.

ΝΕΚΡΑ ἡ Α. Χατζηϊωάννου τὴν ὁποία παρέσυρε Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Δημητριάδη στὴ Θεσσαλονίκη.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Φεΐκ Χασάν, ἐργάτης σὲ μπουλντόζα ποὺ ἀνετράπη στὴν ὁδὸ Σταυρουπόλεως Δαφνῶνος.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χωροφύλαξ Δ. Ζυγούρης, τὸν ὁποῖον παρέσυρε ἄγνωστον αὐτοκίνητον Ι.Χ. τοῦ ὁποίου ὁ ὁδηγὸς ἐξηφανίσθη.

ΝΕΚΡΟΙ δύο καὶ τραυματισμένοι βαρύτατα δύο, οἱ σμηνῖτες Γ. Δελῆς, Κ. Χατζημιχαὴλ (νεκροὶ) καὶ οἱ Κ. Πτησόπουλος, Δ. Καλλιανὸς ὑποσμηναγὸς (τραυματίες) ὅταν τὸ φορτηγὸ τῆς ΕΒΑ κατεκρημνίσθη σὲ μεγάλη χαράδρα τοῦ Κιθαιρῶνος κοντὰ στὰ Βίλια.

—ΝΕΚΡΑ ἡ Παν. Πετροκοκκίνου τὴν ὁποία παρέσυρε στὴ λεωφόρο Συγγροῦ φορτηγὸ τῆς ΕΒΑ μὲ ὁδηγὸ τὸ σμηνίτη Β. Γαλανόπουλο.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἓξ (6). Οἱ Ι. Βολίμης, Ν. Νιάρχος, Φ. Δαμίγος, Σ. Δαμίγου, Α. Σῶκος, καὶ Δ. Σωτηρόπουλος σὲ διάφορα τροχαῖα δυστυχήματα στὴν περιοχὴ πρωτευούσης.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ σμηνίτης Β. Σαπουνῆς τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν εἴσοδο τοῦ ἀεροδρομίου Ἀγχιάλου φορτηγὸ τῆς ΕΒΑ.

ΝΕΚΡΑ γυναῖκα ἀγνώστου ἐπωνύμου, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 125095 μὲ ὁδηγὸ τὸν Χ. Κατσούνη σὲ διασταύρωσι ὁδοῦ Ἀχαρνῶν καὶ Ἀγαθοκλέους.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Πανταζῆς, ὁδηγὸς Ι.Χ. ὅταν παρὰ τὸ 12ο χιλιόμετρο ὁδοῦ Σερρῶν-Θεσσαλονίκης προσέκρουσε πάνω σὲ δέντρο.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου Χρῆστος Λαζαρίνης καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ὅταν τὰ δύο ὀχήματα συνεκρούσθησαν στὴν ὁδὸν Ἀγρινίου-Θέρμου.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ὁ ἐνωμοτάρχης ἐν ὑπηρεσίᾳ Ἀνδρέας Λιόγκας, τὸν ὁποῖο κτύπησε ἀπὸ πίσω ἄγνωστο αὐτοκίνητο ποὺ ἐξηφανίσθη στὰ Ἄνω Λιόσια.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ στρατιώτης Χ. Μαμίλης καὶ τραυματίες πέντε, οἱ ὑπ/γὸς Μ. Παϊκόπου, ἀνθ/γὸς Π. Ψαράκης καὶ στρατιῶτες Κ. Τσίγκρας. Δ. Κοντογιάννης

καὶ Μ. Μπούκης. Τὸ ἐπιβατηγὸ παρεξέκλινε τῆς πορείας του εἰς τὸ 37 χιλιόμετρο ὁδοῦ Λαρίσης-Ἀθηνῶν καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα βάθους 4 μέτρων.

ΝΕΚΡΟΣ στρατιώτης ὁδηγὸς αὐτοκινήτου καὶ τραυματίες τρεῖς οἱ Γ. Σκορδίλης, Γ. Μόσχος καὶ Φ. Βασιλειάδου ὅταν τὸ Ι.Χ. 100782 ἐπέπεσεν κατὰ ἐπιβατηγοῦ Ὄπελ στὸ Ὡραιόκαστρο Θεσσαλονίκης.

ΝΕΚΡΑ ἡ Οὐρ. Νικολάου ποὺ τὴν παρέσυρε Βέσπα μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Πατσόπουλο στὴν ὁδὸ Κυδωνιῶν.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΔΥΟ οἱ Σ. Σολομὸς καὶ Β. Βοῦρος ἐτῶν 15, ὅταν συνεκρούσθησαν τὰ μοτοποδήλατά των στὴν ὁδὸ Λένορμαν.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Τρ. Περισανίδης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μποφίκης ὅταν ἀνετράπη ὁ ἑλκυστῆρας ποὺ ὁδηγοῦσε στὰ Γρεβενά.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ πέντε ὁ Κ. Κουτούγκας, Φ. Χριστόπουλος, Κ. Πηλούρης, Σ. Τσιούμης, καὶ Γ. Ἀπαντήρας ὅταν ἀνετράπη μοτοσυκλέττα τῆς ὁποίας ἐπέβαιναν στὴν ὁδὸν Κορίνθου-Τριπόλεως.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ὁ Σπ. Οἰκονόμου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ποὺ συγκρούσθηκε μὲ φορτηγὸ στὸ Λουτράκι.

ΝΕΚΡΟΙ ὁ ὁδηγὸς τοῦ Τ. 4916 ἐπιβατικοῦ ξένης ἐθνικότητος ποὺ ἔπεσε στὸ βάθος ξεροχειμάρρου τῆς ὁδοῦ Σουνίου-Κερατέας.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Χατζηδημητρίου τὸν ὁποῖον παρέσυρε εἰς Κάτω Κηφισιὰν αὐτικίνητον ἀγνώστου ἀριθμοῦ. Ὁ ὁδηγὸς ἐξηφανίσθη.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Ἄννα Γαλιατσάτου ὅταν τὸ Θ' 657619 ξένον ἐπιβατικὸν συνεκρούσθη στὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ-Πλατείας Συντάγματος μὲ τὸ Ι.Χ. 185567.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΡΕΙΣ οἱ Ι. Γεροσιδέρης, Π. Γεροσιδέρης καὶ Ν. Παπαδόπουλος, ὅταν τὸ ταξὶ 41143 συνεκρούσθη στὴν ὁδὸ Λιοσίων-Μάγερ μὲ τὸ 286-26632 ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ὀκέϋ Ντάγκλας ἀπὸ τὴν Αὐστραλία.

ΝΕΚΡΑ ἡ Φωτ. Ζαπούνη καὶ δύο τραυματίες σοβαρὰ οἱ Ι. Νικολόπουλος καὶ Ι. Κάντζης, ὅταν στὴν λεωφόρο Κηφισιᾶς λεωφορεῖο ἀγνώστου ἀριθμοῦ στὶς 4 ἡ ὥρα μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἔπεσε στὸ Ι.Χ. 39079 καὶ τὸ τίναξε πάνω σὲ στύλο τῆς ΔΕΗ. Τὸ λεωφορεῖο ἔβαινε ἀντικανονικὰ καὶ μετὰ τὸ δυστύχημα ἐξηφανίσθη. Ἐνεργεῖ ἡ Ἀστυνομία γιὰ τὴν ἀνεύρεσί του.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Μαυροειδῆς ὅταν ἀνετράπη αὐτοκίνητο τῆς ὑπηρ. Δημ. Ἔργων στὴν ὁδὸ Πρεσπῶν πλησίον τοῦ Πισοδερίου.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Ἰορδάνης Ἀλγιαννάκης, ὁ ὁποῖος παρεσύρθη ἀπὸ τὸ Ι.Χ. 201352 μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Παπαδόπουλο, ὁ ὁποῖος συνελήφθη.

ΝΕΚΡΟΣ ἄγνωστος 60 ἐτῶν ποὺ παρεσύρθη στὴν ὁδὸ Π. Ράλλη (Νίκαια) ἀπὸ τὸ Ι.Χ. 281581 μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἑλ. Τσατσάκη.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ τρεῖς σὲ τροχαία δυστυχήματα στὴν περιοχὴ πρωτευούσης οἱ Γ. Κοπανέλης, Γ. Γαλβανεζόγλου καὶ Σ. Κονιτολίτης.

ΝΕΚΡΑ ἡ Ὄλγα Δόμτσου ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ τὸ Ι.Χ. 195005 μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Παυλίδη στὸ Ὡραιόκαστρο Θεσσαλονίκης.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Παπαϊωάννου καὶ τραυματίας ὁ Κ. Ἀργυρίου ὅταν λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος ἀνετράπη τὸ φορτηγὸ 199816 στὴ δημοσία ὁδὸ Διστόμου-Παραλίας.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Ζαχαρῆς τὸν ὁποῖον παρέσυρε ταξὶ μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Μασούνα εἰς Ἰωάννινα.

ΤΡΕΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ βαρέως, οἱ Σοφία καὶ Βαρβάρα Βαργιατζῆ καὶ Ντίνα ὅταν ἐπέβαιναν αὐτοκινήτου εἰς τὸ 60 χιλ. Σουνίου ποὺ παρεξέκλινε καὶ ἔπεσε στὴ θάλασσα.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στεφ. Παπαδάτος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ποὺ τὸν παρέσυρε

στὰ Ν. Λιόσια τὸ 4305 Ε.Σ. βυτιοφόρο μὲ ὁδηγὸ τὸν στρατιώτη Ἐλευθέριο Πορφύρη.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ δύο οἱ Ν. Μπακιλάτος καὶ Γ. Μπόγιας, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ὅταν ἔγινε τριπλῆ σύγκρουσις στὴν ὁδὸ Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Σολωμοῦ.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ὁ ὁδηγὸς Χ. Τσιβίλης ὅταν τὸ Ι.Χ. 1966 ποὺ ὁδηγοῦσε ἔπεσε σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο στὴν ὁδὸ Δεινοκράτους.

ΤΡΕΣΣΑΡΕΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ οἱ Α. Διατάκης, Ἀργ. Μπαρκόπουλος, Δόμνα Ἀλεβιζάτου καὶ Ἀγγελικὴ Ψαρροῦ ὅταν τὸ λεωφορεῖο στὴν ὁδὸν Σκουφᾶ σταμάτησε ἀπότομα γιὰ νὰ ἀποφύγη σύγκρουσι.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Καπνούλης καὶ τραυματίας ὁ Ν. Πούλιας ὅταν τὸ Ι.Χ. αὐτοκίνητο μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Παπαδόπουλο ἔπεσε σὲ στάσι λεωφορείων τοῦ προστάτου Διαβατῶν στὴ Θεσσαλονίκη. Ὁ ὁδηγὸς Γ. Παπαδόπουλος συνελήφθη.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ΒΑΡΕΩΣ ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐνωμοτάρχης Ν. Ράλλης στὸ 15 χιλ. ὁδοῦ Θεσ/νίκης-Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖον παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 49932 μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Κατζανίδη.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Παν. Πετροκοκκίνου τὴν ὁποία παρέσυρε στὴ λεωφόρο Συγγροῦ φορτηγὸ τῆς ΕΒΑ μὲ ὁδηγὸ τὸ σμηνίτη Β. Καλανόπουλο.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἓξ (6) οἱ Ι. Βολίμης, Ν. Νιάρχος, Φ. Δαμίγος, Σ. Δαμίγου, Α. Σῶκος, καὶ Δ. Σωτηρόπουλος σὲ διάφορα τροχαῖα δυστυχήματα στὴν περιοχὴ πρωτευούσης.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ σμηνίτης Β. Σαπουνῆς τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν εἴσοδο τοῦ ἀεροδρομίου Ἀγχιάλου φορτηγὸ τῆς ΕΒΑ.

* ΝΕΚΡΑ γυναῖκα ἀγνώστου ἐπωνύμου, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 125095 μὲ ὁδηγὸ τὸν Χ. Κατσούνη σὲ διασταύρωσι ὁδοῦ Ἀχαρνῶν καὶ Ἀγαθοκλέους.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Πανταζῆς, ὁδηγὸς Ι.Χ. ὅταν παρὰ τὸ 12ο χιλιόμετρο ὁδοῦ Σερρῶν—Θεσσαλονίκης προσέκρουσε πάνω σὲ δέντρο.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου Χρῆστος Λαζαρίνης καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ Νικόλαος ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ὅταν τὰ δύο ὀχήματα συνεκρούσθησαν στὴν ὁδὸν Ἀγρινίου—Θέρμου.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ὁ ἐνωμοτάρχης ἐν ὑπηρεσίᾳ Ἀνδρέας Λιόγκας, τὸν ὁποῖο κτύπησε ἀπὸ πίσω ἄγνωστο αὐτοκίνητο ποὺ ἐξηφανίσθη στὰ Ἄνω Λιόσια.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ στρατιώτης Χ. Μαμίλης καὶ τραυματίες πέντε, οἱ ὑπολοχαγὸς Μ. Παϊκόπου, ἀνθυπολοχαγὸς Π. Ψαράκης καὶ στρατιῶτες Κ. Τσίγκρας, Δ. Κοντογιάννης καὶ Μ. Μπούκης. Τὸ ἐπιβατηγὸ παρεξέκλινε τῆς πορείας του εἰς τὸ 37 χιλιόμετρο ὁδοῦ Λαρίσης—Ἀθηνῶν καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα βάθους 4 μέτρων.

* ΝΕΚΡΟΣ στρατιώτης ὁδηγὸς αὐτοκινήτου καὶ τραυματίες τρεῖς οἱ Γ. Σκορδίλης, Γ. Μόσχος καὶ Φ. Βασιλειάδου, ὅταν τὸ Ι.Χ. 100782 ἐπέπεσεν κατὰ ἐπιβατηγοῦ Ὄπελ στὸ Ὡραιόκαστρο Θεσσαλονίκης.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Οὐρ. Νικολάου ποὺ τὴν παρέσυρε Βέσπα μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Πατσόπουλο στὴν ὁδὸ Κυδωνιῶν.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ δύο οἱ Σ. Σολωμὸς καὶ Β. Βοῦρος ἐτῶν 15, ὅταν συνεκρούσθησαν τὰ μοτοποδήλατά των στὴν ὁδὸ Λένορμαν.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Τρ. Περισανίδης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μποφίκης, ὅταν ἀνετράπη ὁ ἑλκυστῆρας ποὺ ὁδηγοῦσε στὰ Γρεβενά.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ πέντε ὁ Κ. Κουτούγκας, Φ. Χριστόπουλος, Κ. Πηλούρης, Σ. Τσιούμης, καὶ Γ. Ἀπαντήρας, ὅταν ἀνετράπη μοτοσυκλέττα τῆς ὁποίας ἐπέβαιναν στὴν ὁδὸν Κορίνθου—Τριπόλεως.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ὁ Σπ. Οἰκονόμου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ποὺ συγκρούσθηκε μὲ φορτηγὸ στὸ Λουτράκι.

* ΝΕΚΡΟΙ ὁ ὁδηγὸς τοῦ Τ. 4916 ἐπιβατικοῦ ξένης ἐθνικότητος ποὺ ἔπεσε στὸ βάθος ξεροχειμάρρου τῆς ὁδοῦ Σουνίου—Κερατέας.

[redacted]

ΠΕΝΘΗ

Ἐμμανουὴλ Πρωτογεράκης

ΤΗΝ 3ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἀπεβίωσεν ὁ ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι Ἀρχιφύλαξ Ἐμμανουὴλ Πρωτογεράκης. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν ἑπομένην, παρηκολούθησαν δὲ αὐτὴν ἀντιπροσωπεῖαι ἀστυνομικῶν καὶ πλῆθος πολιτῶν παρὰ τῶν ὁποίων ὁ μεταστὰς ὑπερηγαπᾶτο διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν εὐπρέπειάν του.

Ὁ ἀείμνηστος Ἐμμανουὴλ Πρωτογεράκης ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1905 εἰς Σητείαν Λασηθίου Κρήτης. Εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα κατετάγη τὸ 1929 καὶ τὸ 1953 προήχθη εἰς Ἀρχιφύλακα. Ὑπηρέτησεν εὐόρκως εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ πάντοτε ἐξετιμᾶτο διὰ τὴν ἐργατικότητά του, τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ἰδεώδη καὶ τὴν μετὰ προθυμίας ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

Χαράλαμπος Ταχυνάκος

ΑΠΕΒΙΩΣΕ τὴν 9—1—1966 ὁ ἀστυφύλαξ Χαράλαμπος Ταχυνάκος τοῦ Δημητρίου. Τὴν κηδείαν του, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν ἑπομένην εἰς τὴν γενέτειράν του, χωρίον Τάλαντα Ἐπιδαύρου, παρηκολούθησεν ἀστυνομικὴ ἀντιπροσωπεία ἐξ Ἀθηνῶν καὶ πλῆθος λαοῦ τῆς περιφερείας, παρὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἐκλιπὼν ὑπερηγαπᾶτο διὰ τὰ ψυχικά του προσόντα, τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα του.

Ὁ Χαράλαμπος Ταχυνάκος ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1926 καὶ τὸ 1952 κατετάγη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. Ἔφυγε τόσο νέος ἀπὸ τὴν ζωήν, δι' αὐτὸ καὶ ὁ θάνατός του προεκάλεσε βαθεῖαν θλῖψιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων του καὶ ὅσων ἄλλων τὸν ἐγνώριζαν.

Χ. Σ.

[redacted]

---

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Χατζηδημητρίου τὸν ὁποῖον παρέσυρε εἰς Κάτω Κηφισιὰν αὐτοκίνητον ἀγνώστου ἀριθμοῦ. Ὁ ὁδηγὸς ἐξηφανίσθη.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Ἄννα Γαλιατσάτου, ὅταν τὸ W 657617 ξένον ἐπιβατικὸν συνεκρούσθη στὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ—Πλατείας Συντάγματος μὲ τὸ Ι.Χ. 185567.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ τρεῖς οἱ Ι. Γεροσιδέρης, Π. Γεροσιδέρης καὶ Ν. Παπαδόπουλος, ὅταν τὸ ταξὶ 41143 συνεκρούσθη στὴν ὁδὸ Λιοσίων—Μάγερ μὲ τὸ 286-26632 ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ὀκέϋ Ντάγκλας ἀπὸ τὴν Αὐστραλία.

* ΝΕΚΡΗ ἡ Φωτ. Ζαπούνη καὶ δύο τραυματίες σοβαρὰ οἱ Ι. Νικολόπουλος καὶ Ι. Κάντζης, ὅταν στὴ λεωφόρο Κηφισιᾶς λεωφορεῖο ἀγνώστου ἀριθμοῦ στὶς 4 ἡ ὥρα μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἔπεσε πάνω στὸ Ι.Χ. 39079 καὶ τὸ τίναξε πάνω σὲ στύλο τῆς Δ.Ε.Η. Τὸ λεωφορεῖο ἔβαινε ἀντικανονικὰ καὶ μετὰ τὸ δυστύχημα ἐξηφανίσθη. Ἐνεργεῖ ἡ ἀστυνομία γιὰ τὴν ἀνεύρεσί του.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Μαυροειδῆς ὅταν ἀνετράπη αὐτοκίνητο τῆς ὑπηρ. Δημ. Ἔργων στὴν ὁδὸ Πρεσπῶν πλησίον τοῦ Πισοδερίου.

Ν. Α.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 27-12-65 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 509 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ.) τῆς 31-12-65, προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1965 οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, ὡς ἀκολούθως :

Α) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν, οἱ κ.κ. Τσαλτάκης Νικόλαος τοῦ Κωνσταντίνου, Σακελλαρίου Βασίλειος τοῦ Γεωργίου καὶ Μανέττας Στέφανος τοῦ Γεωργίου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα, οἱ κ.κ. Γαλανόπουλος Θεράπων τοῦ Ἀνδρέου καὶ Σαρρῆς Ἰωάννης τοῦ Νικολάου.

Β) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως οἱ Ἀστυνόμοι Α' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν, οἱ κ.κ. Ἀνδρεόπουλος Βασίλειος τοῦ Ἰωάννου, Κασίμης Ἰωάννης τοῦ Δημητρίου, Φιλίππου Ἀνδρέας τοῦ Ἀλεξάνδρου, Σούτης Κωνσταντῖνος τοῦ Νικολάου, Σκάρπας Θεόδωρος τοῦ Ἀθανασίου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα, οἱ κ.κ. Σταυρόπουλος Κωνσταντῖνος τοῦ Δημοσθένους καὶ Πάρχας Ἰωάννης τοῦ Χρήστου.

Γ) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, κατ' ἐκλογὴν ὁ Ὑγειονομικὸς Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Τεόπουλος Κωνσταντῖνος τοῦ Πέτρου.

Δ) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως οἱ Ἀστυνόμοι Β' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογὴν οἱ κ.κ. 1) Ἀδαμόπουλος Ταξιάρχης τοῦ Βασιλείου, 2) Τζάθας Ἰωάννης τοῦ Χαραλάμπους, 3) Δαβάκης Μιχαὴλ τοῦ Παναγιώτου, 4) Παπαδέας Δημήτριος τοῦ Ἰωάννου, 5) Μιχελῆς Σπυρίδων τοῦ Ἰωάννου, 6)Τζουμάνης Γεώργιος τοῦ Νικολάου, 7) Πασπάτης Ἀντώνιος τοῦ Δημητρίου, 8) Γιαννακάκης Μύρων τοῦ Χαριδήμου, 9) Καβαλάρης Σπυρίδων τοῦ Σταύρου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα οἱ κ.κ. 1) Ἀβραὰμ Ἠλίας τοῦ Θεοδώρου, 2) Τριανταφυλλόπουλος Χαράλαμπος τοῦ Ἀγγέλου, 3) Ἀλισαφάκης Εὐστράτιος τοῦ Σπυρίδωνος, 4) Σφέτσος Ξενοφῶν τοῦ Κωνσταντίνου, 5) Κουμπῆς Παναγιώτης τοῦ Χρήστου, 6) Οἰκονόμου Νικόλαος τοῦ Ἀνδρέου.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2651/25/9 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 18-12-65 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 509 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ.) τῆς 31-12-65, προήχθησαν ἐκ τῶν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1965 οἱ κάτωθι Ἀξιωματικοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, ὡς ἀκολούθως :

Α) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως οἱ Ὑπαστυνόμοι Α' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν, οἱ κ.κ. 1) Βαλαῆς Ἰωάννης τοῦ Νικολάου, 2) Τασιόπουλος Σάββας τοῦ Παναγιώτου, 3) Ἀκρίβος Γεώργιος τοῦ Ἀθανασίου, 4) Νίτσος Ἰωάννης τοῦ Νικολάου, 5) Κουτικιᾶς Κωνσταντῖνος τοῦ Δημητρίου, 6) Πετρόπουλος Εὐθύμιος τοῦ Σωτηρίου, 7) Κατσούρης Στυλιανὸς τοῦ Φραγκίσκου, 8) Γιαλαμᾶς Δημήτριος τοῦ Χρήστου, 9) Βλαχάκης Παναγιώτης τοῦ Ἀθανασίου, 10) Παπανικολάου Ἀναστάσιος τοῦ Ἰωάννου, 11) Δεικτᾶς Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα, οἱ κ.κ. 1) Μαζαράκης Διονύσιος τοῦ Ἀν-

δρέου, 2) Γοῦλος Ἀνδρέας τοῦ Ἠλία, 3) Κόλλιας Κωνσταντῖνος τοῦ Βασιλείου, 4) Μητσάκος Μιχαὴλ τοῦ Γεωργίου, 5) Γεωργακάκος Νικόλαος τοῦ Παναγιώτου, 6) Μπαλάσκας Ἐλευθέριος τοῦ Ἠλία, 7) Μπουρτζίνης Νικόλαος τοῦ Εὐσταθίου.

Β) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου οἱ Ἀρχιφύλακες :

α) Κατ' ἐκλογήν, οἱ κ.κ. 1) Κόλλιας Εὐάγγελος τοῦ Ἀθανασίου, 2) Παγκράτης Κωνσταντῖνος τοῦ Περικλέους, 3) Ματσούκης Λεωνίδας τοῦ Γεωργίου, 4) Ἀντωνόπουλος Χρῆστος τοῦ Ἀντωνίου, 5) Καλογερόπουλος Ἐλευθέριος τοῦ Ἰωάννου, 6) Ἀνδριτσόπουλος Ἀνδρέας τοῦ Δημητρίου, 7) Παγκαλάκης Ἰωάννης τοῦ Ἐμμανουήλ, 8) Κουνέλης Χρῆστος τοῦ Ἀνδρέου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα, οἱ κ.κ. 1) Γεωργακόπουλος Γεώργιος τοῦ Γεωργίου, 3) Κοντοπύργιας Νικόλαος τοῦ Φίλωνος, 3) Ἀθανασάκης Δημήτριος τοῦ Ἀλκιβιάδου, 4) Σύρος Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀθανασίου, 5) Μακρῆς Δημήτριος τοῦ Ἀγγέλου.

***

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

—Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 27-12-65 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 509 Φ.Ε.Κ. (Τ. Γ') τῆς 31-12-65, ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των ἀπὸ 1-1-1966 οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, οἵτινες κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 31-12-65 :

Α) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' κ.κ. Παπασταφίδας Ἀγησίλαος τοῦ Δημητρίου, Βερελῆς Νικόλαος τοῦ Κωνσταντίνου, Κανελλάκης Γεώργιος τοῦ Παύλου, Τουζένης Κωνσταντῖνος τοῦ Εὐσταθίου, Γιαννόπουλος Δημήτριος τοῦ Ἀναστασίου.

Β) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β' κ.κ. Ἀνδρεόπουλος Κωνσταντῖνος τοῦ Γεωργίου, Ρηγόπουλος Κανέλλος τοῦ Ρήγα.

Γ) Ἀστυνόμοι Α' κ.κ. Κοτρῶτσος Ἀγησίλαος τοῦ Σπυρίδωνος, Δρακάκης Ἐμμανουὴλ τοῦ Ἰωάννου, Στασινόπουλος Παναγιώτης τοῦ Μιχαήλ, Μπλέτσος Ἰωάννης τοῦ Ἀποστόλου, Δημητρίου Ἀθανάσιος τοῦ Ἀνδρέου, Παναγάκος Θεοδόσιος τοῦ Ἠλία, Ἀθανασόπουλος Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου.

Εἰς ἅπαντας τοῦ ἀνωτέρω, ἐκτὸς τῶν Ἀστυνόμων Α' τάξεως κ.κ. Μπλέτσου Ἰωάννου καὶ Δημητρίου Ἀθανασίου, ἀπενεμήθη ὁ ἀνώτερος βαθμὸς τοῦ ὃν ἐκέκτηντο, ὡς συμπληρώσαντας τὸν προβλεπόμενον χρόνον πραγματικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, Χωροφυλακήν, Στρατὸν ὡς καὶ εἰς τὸν τελευταῖον βαθμόν.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2484/55/12/3 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 18-12-65 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 509 Φ.Ε.Κ. τ. Γ' τῆς 31-12-65, ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των ἀπὸ 1-1-66 οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, λόγῳ καταλήψεώς των ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 31-12-1965 :

α) Ἀστυνόμοι Β' κ.κ. Ἄρνος Γεώργιος τοῦ Ἀθανασίου καὶ Γιαννακόπουλος Σωτήριος τοῦ Γεωργίου.

β) Ὑπαστυνόμος Β' κ. Κουράκος Παναγιώτης τοῦ Ἠλία.

γ) Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Μπέρτζιος Βασίλειος τοῦ Παναγιώτου, Καρατζᾶς Γεώργιος τοῦ Σπυρίδωνος, Καραπάνος Ἀριστείδης τοῦ Ἰωάννου, Τσικόγιαννης Φώτιος τοῦ Πέτρου, Γεωργίου Ἀλέξανδρος τοῦ Δημητρίου, Τοπιτζῆς Γεώργιος τοῦ Νικολάου, Κοντογιάννης Βασίλειος τοῦ Ἀνδρέου, Καβαλιεράκης Σταῦρος τοῦ Γεωργίου, Δέδες Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀντωνίου, Τσάκας Ἄγγελος τοῦ Εὐαγγέλου, Κονδύλης Κωνσταντῖνος τοῦ Νικολάου, Σερέτης Δημήτριος τοῦ Νικολάου.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον διὰ τὸ ἔτος 1966 συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως :

Α'. Τακτικὰ μέλη:

1) Πρόεδρος, Ἀρεοπαγίτης κ. Ζαφειρόπουλος Μιχαήλ.

2) Μέλη, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ.κ. Ἀρχοντουλάκης Ἐμμανουήλ, Νικητάκης Νικόλαος, Χαλοῦλος Γεώργιος καὶ Στρατῆς Ἀθανάσιος.

3) Γραμματεύς, ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Παπαποστόλου Ἀλκιβιάδης.

Β'. Ἀναπληρωματικὰ μέλη:

1) Πρόεδρος, ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Παυλίδης Κίμων.

2) Μέλη, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ.κ. Βασιλάκος Δημήτριος καὶ Ὑφαντῆς Δημήτριος.

3) Γραμματεύς, ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Κοντὸς Εὐάγγελος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἔτους 1966 συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως :

Α'. Τακτικὰ μέλη:

1) Πρόεδρος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Τσιοῦγκος Κωνσταντῖνος.

2) Μέλη, ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Καγιᾶς Ἀντώνιος καὶ Ἀστυνόμος Β' κ. Μαρῖνος Διονύσιος.

3) Γραμματεύς, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Λάος Μιχαήλ.

Β'. Ἀναπληρωματικὰ μέλη:

1) Πρόεδρος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Νικολουλέας Χρῆστος.

2) Μέλη, ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Κρύος Βασίλειος καὶ Ἀστυνόμος Β' κ. Παπαχρήστου Ἰωάννης.

3) Γραμματεύς, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Ραυτόπουλος Παναγιώτης.

*
* *

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

— Ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμονος μᾶς ἐστάλη ἡ ἀκόλουθος εὐχετήριος ἐπιστολή, διὰ τὴν ὁποίαν θερμῶς εὐχαριστοῦμεν ἀντευχόμενοι πᾶσαν εὐτυχίαν :

« † Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

»Πρὸς τὴν Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν».

»Μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης εὔχομαι τὸ Νέον Ἔτος εὐλογημένον ἐν πᾶσι παρὰ Κυρίου, θερμῶς εὐχαριστῶν καὶ ἐγκαρδίως συγχαίρων διὰ τὰ τιμῶντα τὸ τετιμημένον Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων «Ἀστυνομικὰ Χρονικά».

Πρὸς Θεὸν εὐχέτης
Ὁ Θεσσαλονίκης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ».

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30′ μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.